

د تشيې کتاب

د کتاب پېژندنه

د تشيې کتاب د تورات پنځم کتاب دی. په دې کتاب کې د موسی د ويناگانو هغه سلسله ذکر کيږي چې د اسراييلو خلکو ته يې د موآب په خاوره کې کړې وې. هغوی هلته په دښته کې د يو اوږد سفر په پای کې پاتې شوي وو او نژدې وو چې کنعان ته ورننوځي او ويې نيسي.

خينيې ډېرې مهمې موضوعگانې چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي، هغه په دې ډول دي: (۱) موسی د تېرو څلوېښتو کلونو پېښې رايادوي. هغه د خلکو څخه غواړي چې هغوی دا خبره په یاد وساتي چې خدای څنگه په دښته کې د هغوی لارښوونه وکړه او بايد خدای ته تابعدار او وفادار اوسي. (۲) موسی هغه لس حکمونه تکرار کړل او په دې يې ټينگار وکړ چې د لومړني حکم په معنی باندې بايد ځانونه پوه کړي او د خلکو څخه يې وغوښتل چې يوازې څښتن ته دې خپل ځانونه وقف کړي. بيا هغه هغه مختلف قوانين تکرار کړل چې په وعده شوي وطن کې به د هغوی ژوند سمبالوي. (۳) موسی خلکو ته د خدای د هغه لوظ معنی وريادوي چې د هغوی سره يې کړی ؤ او د خلکو څخه غواړي چې د هغه لوظ د پوره کولو دپاره دې خپل عهد نوی کړي. (۴) يوشع د خدای د قوم د راتلونکي مشر په توگه ټاکل کيږي. کله چې موسی د خدای وفاداري وستايله او

روحاني سندره يې وويله او د اسراييلو په قبيلو باندې يې برکت ووايه، هغه د اردن د سيند په ختيځ کې په موآب کې مړ شو.

د دې کتاب ډېره مهمه موضوع دا ده چې خدای خپل قوم چې ورباندې گران ؤ، وژغوره او برکت يې ورته ورکړ. نو د هغه قوم به دا خبره په ياد ساتي او د هغه سره به مينه کوي او اطاعت به يې کوي، ترڅو هغوی ژوندي وي او برکت ورباندې وي. د دې کتاب مهم آياتونه د داسې کلماتو لرونکي دي چې عيسی مسيح هغه د ټولو حکمونو څخه لوی گڼي او وايي: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومي مينه کوی.»

د موضوعگانو لست:

د موسی لومړنی وينا ۱:۱ - ۴:۴۹

د موسی دوهمه وينا ۵:۱ - ۲۶:۱۹

لس حکمونه ۵:۱ - ۱۰:۲۲

قوانين، اصول او خبرداری ۱۱:۱ - ۲۶:۱۹

کنعان ته د ننوتلو دپاره لارښوونې ۲۷:۱ - ۲۸:۶۸

د لوظ نوی کېدل ۲۹:۱ - ۳۰:۳۰

د موسی وروستنی خبرې ۳۱:۱ - ۳۳:۲۹

د موسی مړينه ۳۴:۱ - ۱۲

۱ په دې کتاب کې هغه خبرې دي چې موسى د اسراييلو خلکو ته په هغه وخت کې کړې وې کله چې هغوی د اردن د سيند ختيځې خواته په دبنته کې وو. هغوی سوف ته نژدې د اردن په دره کې وو، يعنې د فاران د بنار چې په يو اړخ باندې ؤ او د توفل، لابان، حضيروت او د دي ذهب بنارونو ترمنځ چې په بل اړخ باندې وو.

۲ د اډوم د غرنۍ سيمې په لاره د حوريب يعنې د سينا د غره څخه تر قادش برنيع پورې د يوولسو ورځو لاره ده. ۳ د خلوپنتم کال د يوولسمې مياشتې په لومړۍ ورځ وروسته له دې چې د اسراييلو قوم د مصر څخه لاړ، موسى هغه ټول شيان چې خښتن د هغو په اړه ورته حکم کړی ؤ چې قوم ته يې ووايي، هغوی ته وويل.

۴ دا کار وروسته له هغې وشو کله چې خښتن د اموريانو پاچا سيحون ته چې د حشبون بنار يې پايښت ؤ او د باشان پاچا عوج ته چې د عشتاروت او ادرعي په بنارونو باندې يې حکومت کاوه، ماتې ورکړه. ۵ موسى په داسې وخت کې د خداى قوانين بيان کړل چې قوم د اردن په ختيځ کې د موآب په سيمه کې ؤ. هغه وويل:

۶ «کله چې مونږ د سينا د غره سره وو، زمونږ خښتن خداى مونږ ته داسې وويل: «زياته موده وشوه چې تاسو د دې غره په څنگ کې پاتې شوي يئ. ۷ خپمې راټولې کړئ او کډه وکړئ. د اموريانو غرنۍ سيمې او ټولو شاوخوا سيمو، د اردن درې، غرنۍ سيمې، د غرونو لوېديځو لمنو، جنوبي سيمې او د مديترانې د بحيرې غاړې ته لاړ شئ. د کنعان ځمکې ته او د لبنان د غرونو په لاره د فرات تر لوی سيند پورې لاړ شئ. ۸ دا ټوله هغه ځمکه ده چې د هغې د

ورکولو وعده مې ستاسو د نیکونو یعنی د ابراهیم، اسحاق او یعقوب او د هغوی د اولادې سره کړې وه. لار شئ او هغه ځمکه ونیسئ.»

موسی قاضیان ټاکي

(هجرت ۱۸: ۱۳ - ۲۷)

۹ موسی قوم ته وویل: «په داسې وخت کې چې مونږ لا د سینا د

غره سره وو، ما تاسو ته وویل: په تاسو باندې د مشري کولو

مسوولیت زما په وس کې نه دی. زه دا کار یوازې نه شم کولای.

۱۰ زمونږ څښتن خدای ستاسو شمېر دومره زیات کړی دی لکه د

اسمان د ستورو په شان. ۱۱ زمونږ د نیکونو څښتن خدای دې

تاسو زر چنده زیات کړي او تاسو ته دې د خپلې وعدې سره سم

برکت درکړي! ۱۲ خو زه په یوازې ځان نه شم کولای دا دروند

مسوولیت په غاړه واخلم چې ستاسو شخړې حل کړم. ۱۳ د هرې

قبیلې څخه پوه او تجربه لرونکي کسان غوره کړئ. زه به هغوی

ستاسو مشران کړم. ۱۴ او تاسو وویل چې دا ښه کار دی. ۱۵

نو ما ستاسو د قبیلو څخه هغه پوه او تجربه لرونکي خلک واخیستل

او په تاسو باندې مې د مشرانو په توګه وټاکل. ځینو د زرو کسانو

مسوولیت په غاړه درلود، ځینو د سلو، ځینو د پنځوسو او ځینو د

لسو کسانو مسوولیت په غاړه درلود. همدارنګه ما د ټولو قبیلو څخه

نور مشران هم وټاکل. ۱۶ په هغه وخت کې ما قاضیانو ته دا

لارښوونې ورکړې: هغو شخړو ته غوږ ونیسئ چې ستاسو خلکو

ترمنځ رامنځته کېږي. په عادلانه ډول د هرې شخړې قضاوت کوئ،

که دا یوازې ستاسو په خلکو پورې اړه لري یا په هغو پرديو خلکو

پورې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. (۱۷) په خپلو پرېکړو کې د هېچا طرفداري مه کوئ، په هرچا باندې يوشان قضاوت کوئ، دا مهمه نه ده چې هغه بې وزله وي يا قدرتمند. د هېچا څخه مه وپرېږئ، ځکه کومې پرېکړې چې تاسو يې کوئ هغه د خدای له خوا دي. که چېرې کومه دعوه ستاسو دپاره گرانه وي، ماته يې راوړئ او زه به يې پرېکړه وکړم. (۱۸) په هماغه وخت کې ما تاسو ته د نورو ټولو کارونو په اړه چې تاسو يې بايد سرته ورسوئ، لارښوونې وکړې.

د قادش برنيع څخه کسان کنعان ته لېږل کېږي

(شمېر ۱۳: ۱ - ۳۳)

(۱۹) څه چې زمونږ څښتن خدای مونږ ته امر کړی ؤ هغه مو سرته ورسول. مونږ د سينا د غره څخه د پراخې او د وېرې څخه ډکې دښتې په لاره د اموريانو غرنۍ سيمې ته لاړو. کله چې مونږ قادش برنيع ته ورسېدلو، (۲۰) - (۲۱) ما تاسو ته وويل: «اوس تاسو د اموريانو غرنۍ سيمې ته راغلي يئ کومه چې زمونږ څښتن خدای، يعنې زمونږ د نيکونو خدای يې مونږ ته راکوي. گورئ، دا هماغه سيمه ده. لکه څنگه چې هغه امر کړی دی، زړه نازړه کېږئ مه او مه وپرېږئ، لاړ شئ او هغه ونيسئ.»

(۲۲) خو تاسو ټول ماته راغلي او ومو ويل: «مخکې له دې چې هغې خاورې ته ورشو، راځئ چې څو کسان ولېږو چې هغه وگوري، ترڅو مونږ ته سمه لاره وښايي چې ورباندې لاړ شو او راته ووايي

چې هلته څه ډول ښارونه دي. ﴿٢٣﴾ دا کار ماته ښه ښکاره شو، نو ما دولس کسان يعنې د هرې قبيلې څخه مې يو يو کس غوره کړ. ﴿٢٤﴾ هغوی غرنی سيمې ته د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه ځای يې وکاته. ﴿٢٥﴾ هغوی مونږ ته د هغې خوا څخه لږه مېوه راوړله چې هلته يې پيدا کړې وه او خبر يې راوړ چې کومه ځمکه چې زمونږ څښتن خدای يې مونږ ته راکوي، هغه ډېره حاصلخېزه ده.

﴿٢٦﴾ خو تاسو ونه غوښتل چې هغې خاورې ته ورننوځئ او د خپل څښتن خدای د امر د منلو څخه مو سرغړونه وکړه. ﴿٢٧﴾ تاسو په خپلو خېمو کې پاتې شوی، وغورځېدئ او ومو ويل: «څښتن زمونږ څخه کرکه کوي. هغه مونږ د دې دپاره د مصر څخه راوويستلو چې اموريانو ته مو په لاس ورکړي، ترڅو مونږ ووژني. ﴿٢٨﴾ هلته ولې لاړ شو؟ مونږ وپېرېدو. هغه کسان چې مونږ لېرلي وو مونږ ته وايي چې د هغه ځای خلک زمونږ څخه قوي او لوړ دي او هغوی په داسې ښارونو کې ژوند کوي چې دېوالونه يې اسمان ته رسېږي. حتی هغوی په هغه ځای کې عنايقان هم وليدل چې ډېر لوړ قدونه يې درلودل!» ﴿٢٩﴾ خو ما وويل: «د هغو خلکو څخه مه وپېرېدئ. ﴿٣٠﴾» ﴿٣١﴾ څښتن زمونږ خدای به ستاسو مشري وکړي او ستاسو دپاره به وجنگېږي لکه څنگه چې تاسو هغه په مصر او په دنېته کې وليدل چې همدا سې يې وکړل. تاسو وليدل چې هغه څنگه په خيريت سره دې ځای ته راوستلئ لکه څنگه چې يو پلار خپل زوی د يو ځای څخه بل ځای ته بيايي. ﴿٣٢﴾ خو زما د خبرو سره سره بيا هم تاسو په خپل څښتن خدای باندې اعتبار ونه کړ، ﴿٣٣﴾ که څه هم هغه تل ستاسو په مخکې روان ؤ چې ستاسو دپاره يو ځای پيدا کړي، ترڅو

خېمې په کې ودرولې. هغه به د شپې له خوا په اور کې ستاسو په
مخکې روان ؤ او د ورځې له خوا به په ورېځې کې روان ؤ د دې
دپاره چې تاسو ته لاره وښايي.

څښتن اسراييلو ته سزا ورکوي

(شمېر ۱۴: ۲۰ - ۴۵)

۳۴ څښتن ستاسو شکايتونه واورېدل او په قهر شو، نو هغه قسم
وخور او ويې ويل: ۳۵ ستاسو د دې خراب نسل څخه به هېڅوک
هغې حاصلخېزې ځمکې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو قسم
مې ستاسو د نيکونو سره کړی ؤ. ۳۶ يوازې د يافنه زوی کاليب به
ورننوخې. هغه ماته وفادار پاتې شوی دی او زه به هغه او د هغه
اولادې ته هغه ځمکه ورکړم چې هغه په کې گرځېدلی ؤ. ۳۷
څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې هم په قهر شو او راته ويې ويل:
'موسی، حتی ته به هم هغې ځمکې ته ورداخل نه شي. ۳۸ خو
خپل مرستيال د نون زوی يوشع وهڅوه. هغه به د هغې خاورې په
نيولو کې د اسراييلو مشري وکړي. ۳۹ بيا څښتن مونږ ټولو ته
وويل: ستاسو ماشومان به چې لا تر اوسه دومره کوچني دي چې د
ښو او بدو ترمنځ فرق هم نه شي کولای هغې خاورې ته ورننوخې،
يعنې هغه ماشومان چې تاسو ويل چې ستاسو د دښمنانو له خوا به
ونيول شي. زه به هغه ځمکه هغوی ته ورکړم او هغوی به يې ونيسي.
۴۰ خو اوس تاسو بېرته وگرځئ او په هغې لار باندې چې سرې
بحيرې ته ځي، بېرته دښتې ته لاړ شئ.'

۴۱ بيا تاسو ماته وويل: 'مونږ د خپل څښتن خدای د امر څخه

سرغړونه وکړه، خو اوس غواړو چې د هغه د امر څخه اطاعت وکړو. لکه څنگه چې هغه مونږ ته ويلي وو، مونږ به غرنۍ سيمې ته ورننوځو او وبه جنگېرو. نو تاسو خپلې وسلې راواخيستلې او داسې فکر مو کاوه چې په غرنۍ سيمه باندې حمله کول به اسانه وي. (۴۲) خو څښتن ماته وويل چې هغوی ته خبردارۍ ورکړه چې حمله ونه کړي، ځکه چې زه به د هغوی سره مل نه يم او هغوی ته به خپل دښمنان ماتې ورکړي. (۴۳) ما تاسو ته د څښتن خبرې وکړې، خو تاسو ورته هېڅ پام ونه کړ. د هغه په وړاندې مو سرکښي وکړه او په غرور سره غرنۍ سيمې ته روان شوی. (۴۴) بيا اموريان چې په هغې غرنۍ سيمه کې اوسېدل، د مچيو په شان ستاسو په وړاندې راووتل. هغوی د ادوم تر خاورې پورې په تاسو پسې شول او د حرمه په ښار کې يې درته ماتې درکړه. (۴۵) نو تاسو بېرته راستانه شوی او څښتن ته مو د مرستې دپاره زاری وکړې، خو هغه تاسو ته هېڅ پام ونه کړ او غوږونه يې درباندي کاڼه کړل. (۴۶) نو بيا مونږ زيات وخت په قاش کې پاتې شو.

په دښته کې د سرگردانۍ کلونه

۲ (۱) په پای کې مونږ راوگرځېدلو او د څښتن د امر سره سم په هغې لارې باندې چې سرې بحيرې ته ځي، بېرته دښتې ته لاړو او ډېره موده د ادوم د غرنۍ سيمې په شاوخوا کې سرگردانه گرځېدلو.

(۲) بيا څښتن ماته وويل: (۳) «تاسو زياته موده په هغو غونډيو

کې سرگردانه وگرځېدلئ، اوس د شمال خواته لاړ شئ. (۴) په

خلکو باندې دغه امر وکړه چې پام کوی، ځکه چې تاسو به زر د
 ادوم د غرنی سیمې له لارې چې ستاسو د لېرې خپلوانو یعنی د
 عیسو د اولادې ځمکه ده، لار شئ. هغوی ستاسو څخه وپریږي، نو
 ډېر پام وکړئ (۵) او د هغوی سره به جنگ نه کوی، ځکه چې زه
 به د هغوی د ځمکې څخه تاسو ته یو متر مربع ځمکه هم در نه کړم.
 ما ادوم د عیسو اولادې ته ورکړی دی. (۶) تاسو کولای شئ چې د
 هغوی څخه خواږه او اوبه په بیه واخلي.

(۷) یاد ساتئ چې خپل خښتن خدای څنگه تاسو ته په هر کار کې
 برکت درکړی دی. لکه څنگه به چې تاسو په دې پراخه دښته کې
 سرگردانه ګرځېدلئ، هغه په تاسو باندې پام کاوه. په دغو څلوېښتو
 کالو کې هغه ستاسو سره ؤ او هرڅه چې ستاسو په کار وو، هغه درته
 رسېدل.

(۸) مونږ د هغې سیمې په خوا کې تېر شو چې زمونږ د خپلوانو
 یعنی د عیسو د اولادې سیمه وه. هغه لاره مو پرېښودله چې د ایلت
 او عصیون جابر څخه مړې بحیرې ته ځي او شمال ختیځ خواته د
 موآب د دښتې په لور وګرځېدلو. (۹) خښتن ماته وویل: «د موآب
 خلکو یعنی د لوط اولادې ته تکلیف ونه رسوی او جنگ ورسره ونه
 کړئ. ما هغوی ته د عار سیمه ورکړې ده او تاسو ته به د هغوی د
 ځمکې څخه هېڅ یوه برخه در نه کړم.»

(۱۰) د ډېرو غټو خلکو قوي نسل چې د ایمانو په نوم یادېده په
 عار کې اوسېده. هغوی د عناقیانو په شان لوړ قدونه درلودل چې د
 ډېرو لوړ قدو خلکو بل نسل ؤ. (۱۱) هغوی هم د عناقیانو په شان د

رفايانو په نوم مشهور وو، خو موآيانو هغوی د ايميانو په نوم يادول.

۱۲) حوريان په ادوم کې اوسېدل، خو د عيسو اولادې هغوی

وشرل. د هغوی قوم يې له منځه يووړ او په خپله هلته اوسېدل، لکه

څنگه چې وروسته اسراييليانو خپل دبنمنان د هغې ځمکې څخه

وشرل چې څښتن هغوی ته ورکړې وه.

۱۳) بيا لکه څنگه چې څښتن مونږ ته وويل، مونږ د زارد د خوږ

څخه تېر شو. ۱۴) د هغه وخت نه چې مونږ د قادش برنيع څخه

لاړو، اته دېرش کاله تېر شوي وو. لکه څنگه چې څښتن ويلي وو، د

هغه نسل ټول جنگي خلک مړه شول. ۱۵) څښتن تر هغه وخته

پورې د هغوی مخالفت کاوه، ترڅو چې ټول يې له منځه يووړل.

۱۶) کله چې هغوی ټول مړه شول، ۱۷) څښتن مونږ ته وويل:

۱۸) «نن به تاسو د موآب د سيمې څخه د عار په لاره باندې تېر

شي. ۱۹) بيا به د عمونيانو ځمکې ته ورنژدې شي چې د لوط

اولاده ده. هغوی ته تکليف مه رسوي او جنگ ورسره مه کوي.

هغوی ته مې خپله ځمکه ورکړې ده او د هغې څخه به تاسو ته هېڅ

در نه کړم.»

۲۰) دا سيمه هم د رفايانو د خاورې په نوم مشهوره ده، يعنې د

هغو خلکو په نوم چې هلته اوسېدلي وو. عمونيانو هغوی د زمزميانو

په نوم يادول. ۲۱) هغوی د عناقيانو په شان لوړ قدونه درلودل.

هغوی ډېر وو او يو قوي نسل ؤ. خو څښتن هغوی تباه کړل، نو

عمونيانو د هغوی خاوره ونيوله او هلته اوسېدل. ۲۲) څښتن د

ادوميانو يعنې د عيسو د اولادې دپاره چې د ادوم په غرنۍ سيمه کې

اوسپيري همداسې کار کړی ؤ. هغه حوريان له منځه يووړل، نو ادوميانو د هغوی ځمکه ونيوله او هلته اوسېدل او تر اوسه پورې هلته ژوند کوي. (۲۳) په هغه ځمکه کې چې د مدیترانې د بحیرې په غاړه پرته وه، هغه خلک ځای په ځای شوي وو چې د کریت د جزیرې څخه وو. هغوی عویان چې د هغه ځای اصلي اوسېدونکي وو، له منځه وړي وو او د هغوی ټوله ځمکه یې په جنوب کې د غزې تر ښاره پورې نیولې وه.

(۲۴) کله چې مونږ د موآب څخه تېر شولو، څښتن مونږ ته وویل: «اوس روان شئ او د ارنون د سیند څخه تېر شئ. زه د حشبون پاچا سیحون د هغه د هېواد سره تاسو ته تسلیموم. حمله ورباندې وکړئ او د هغه هېواد ونیسئ. (۲۵) له همدې ورځې څخه به ستاسو وېره د ټولو خلکو په زړونو کې چې په هرځای کې اوسېږي، واچوم. هرڅوک به ستاسو د نوم په اورېدلو سره د وېرې څخه لږزېږي.»

اسراييل سيحون پاچا ته ماتې ورکوي

(شمېر ۲۱: ۲۱ - ۳۰)

(۲۶) بیا ما د قدیموت د دښتې څخه د حشبون پاچا سیحون ته د سولې د لاندېني وړاندیز سره استازي وروولېدل: (۲۷) «مونږ پرېږدئ چې ستاسو د هېواد څخه تېر شو. مونږ به سیده لار شو او د لارې څخه به یو خوا بل خوا نه ځو. (۲۸) تاسو په مونږ باندې خواږه او اوبه خرڅ کړئ او مونږ به د هغو بیه درکړو. خو یوازې دا اجازه راکړئ چې ستاسو د هېواد په لاره تېر شو، (۲۹) ترڅو د اردن د

سیند څخه هغې ځمکې ته واورو چې خپل څښتن خدای یې راکوي.

د عیسو اولادې چې په ادوم کې اوسېږي او موآبیانو چې په عار کې

اوسېږي، مونږ ته اجازه راکړه چې د هغوی د سیمې څخه تېر شو.

﴿٣٠﴾ خو سیحون پاچا نه پرېښودلو چې د هغه د هېواد په لاره تېر

شو. زمونږ څښتن خدای د هغه زړه سخت کړی ؤ او هغه یې سرزوره

کړی ؤ ترڅو مونږ وکولای شو هغه ته ماتې ورکړو او د هغه سیمه

ونیسو چې تر اوسه پورې زمونږ سره ده. ﴿٣١﴾ بیا څښتن ماته وویل:

«ګوره، ما سیحون پاچا او د هغه خلک ستاسو په وړاندې کمزوري

کړي دي، لاړ شئ او د هغه خاوره ونیسئ.» ﴿٣٢﴾ بیا سیحون د خپلو

ټولو کسانو سره راووت چې د یاهص ښار ته نژدې زمونږ سره

وجنگیږي، ﴿٣٣﴾ خو زمونږ څښتن خدای هغه مونږ ته په لاس راکړ

او مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول کسان ووژل. ﴿٣٤﴾ په همدې

وخت کې مونږ هر یو ښار ونيوه او هغه مو له منځه یووړ او ټول

نارینه، ښځې او ماشومان مو ووژل. هېڅوک مو ژوندی پرېښود.

﴿٣٥﴾ خو مونږ د هغوی حیوانات یووړل او ښارونه مو ورته لوټ

کړل. ﴿٣٦﴾ زمونږ څښتن خدای مونږ پرېښودلو چې ټول ښارونه د

عروعر څخه نیولې چې د ارنون د درې په غاړه پروت دی او هغه

ښار چې د درې په منځ کې دی، تر جلعاد پورې ونیسو. د هېڅ یو

ښار دېوالونو زمونږ په وړاندې مقاومت نه درلود. ﴿٣٧﴾ خو مونږ د

عمونیانو سیمې یا د بیوق د سیند غاړې ته یا د غرنۍ سیمې ښارونو

ته یا داسې بل ځای ته ورنژدې نه شو چې زمونږ څښتن خدای هغو

ځایونو ته د ورتګ څخه منع کړي وو.

۳ (۱) بيا مونږ شمال ته د باشان په لور روان شولو او عوج پاچا د خپل ټول لښکر سره راووت چې د ادرعي ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگيږي. (۲) خو څښتن ماته وويل: د هغه څخه مه وپرېره. زه هغه، د هغه کسان او د هغه ټوله سيمه تاته درکوم. د هغه سره هماغه شان چلند وکړه لکه څنگه چې دې د اموريانو د پاچا سيحون سره چې حشبون يې پايتهخت ؤ کړی ؤ. (۳) نو څښتن عوج پاچا او د هغه لښکر هم مونږ ته په لاس راگر او هغوی ټول مو ووژل. (۴) په همدې وخت کې مونږ د هغه ټول ښارونه ونيول، يو ښار هم زمونږ څخه پاتې نه شو. ټول ښارونه چې مونږ ونيول شمېر يې شپېتو ته رسېده، يعنې د ارجوب ټوله سيمه چې د باشان پاچا عوج ورباندې حکومت کاوه. (۵) دغو ټولو ښارونو لوړ دېوالونه او داسې دروازې درلودلې چې په سيخونو باندې بندېدلې. همدارنگه ډېر داسې کلي هم وو چې دېوالونه يې نه درلودل. (۶) مونږ ټول ښارونه وران کړل او ټول نارينه، ښځې او ماشومان مو ووژل. مونږ د حشبون پاچا سيحون په ښارونو کې هم همداسې کړي وو. (۷) مونږ حيوانات يووړل او ښارونه مو لوټ کړل. (۸) په هغه وخت کې مونږ د اردن د سيند په ختيځ کې د هغو دوو اموريایي پاچاهانو څخه د ارنون د سيند څخه د حرمون تر غره پورې ځمکه ونيوله.

(۹) صيدونيان د حرمون غر د سريون په نوم يادوي او اموريان يې

د سنير په نوم يادوي. (۱۰) مونږ د باشان د پاچا عوج ټوله سيمه

ونیوله یعنی هغه ښارونه چې په لوړه جلگه باندې وو او د سلخه او ادرعي د ښارونو تر ختیځ پورې د جلعاد او باشان سیمې. (۱۱) عوج پاچا په رفاييانو کې اخرنی کس ؤ. د معیاري اندازې له مخې د هغه تابوت چې د تیرو څخه جوړ شوی ؤ، څلور متره اوږد ؤ او نژدې دوه متره پلن ؤ. هغه تر اوسه پورې د عمونیانو د ربه په ښار کې شته.

هغه قبیلې چې د اردن د سیند په ختیځ کې اوسېدلې

(شمېر ۳۲: ۱ - ۴۲)

(۱۲) کله چې مونږ هغه ځمکه ونيوله، ما د روښان او جاد قبیلو ته هغه سیمه ورکړه چې د عروعر د ښار په شمال کې وه (د عروعر ښار د ارنون سیند ته نژدې ؤ) او د جلعاد د غرنی سیمې یوه برخه مې هم د هغه ځای د ښارونو سره ورکړه. (۱۳) پاتې جلعاد او ټول باشان چې عوج ورباندې حکومت کړی ؤ یعنی د ټول ارجوب سیمه مې هم د منسي نیمې قبیلې ته ورکړه.

باشان د رفاييانو د هېواد په نوم یادېده. (۱۴) یاییر چې د منسي د قبیلې څخه ؤ، هغه د ارجوب ټوله سیمه یعنی د باشان سیمه د جشور او معکې تر سرحده پورې ونيوله. د هغې سیمې کلي یې په خپل نوم یاد کړل او تر اوسه پورې د یاییر د کلیو په نوم یادېږي.

(۱۵) جلعاد مې د ماخیر طایفې ته چې د منسي د قبیلې څخه ده، ورکړ. (۱۶) د روښان او جاد قبیلو ته مې د جلعاد څخه د ارنون تر سینده پورې سیمه ورکړه. هغه سیند د هغوی جنوبي سرحد ؤ او د یبوق سیند د هغوی شمالي سرحد ؤ. د یبوق د سیند یوه برخه د

عمونیانو سرحد و. (۱۷) د لوېدیځې خوا څخه د هغوی سیمه د اردن تر سیند پورې یعنې د جلیل د بحیرې څخه تر مړې بحیرې او د پیسگاه د غره تر لمنې پورې غزېدلې وه.

(۱۸) په همدې وخت کې ما هغوی ته دا امر وکړ: «زمونږ څښتن خدای تاسو ته دا ځمکه د اردن په ختیځ کې درکړې ده چې ویې نیسئ. نو اوس خپلو جنگي کسانو ته وسلې ورکړئ او د اسراییلو د نورو قبیلو څخه یې مخکې د اردن بلې غاړې ته ولېږئ چې د هغوی سره د هغوی د ځمکې په نیولو کې مرسته وکړي. (۱۹) خو ستاسو ښځې، ماشومان او همدارنگه ستاسو حیوانات به چې ډېر زیات دي، په هغو ښارونو کې پاتې کېږي چې ما تاسو ته درکړي دي. (۲۰) کله چې څښتن ستاسو په شان نورو اسراییلیانو ته ارامې ور په برخه کړي او کله چې هغوی هغه ځمکه ونیسي چې څښتن یې ورته د اردن د سیند په بله غاړه باندې ورکوي، نو بیا تاسو کولای شئ بېرته دې ځمکې ته چې تاسو ته مې درکړې ده، راستانه شئ.» (۲۱) بیا مې یوشع ته داسې حکم وکړ: «تا هغه ټول کارونه په خپلو سترگو لیدلي دي چې زموږ څښتن خدای په هغو دوو پاچاهانو یعنې سیحون او عوج باندې وکړل. هغه به د هغو نورو ټولو خلکو سره هم همداسې وکړي چې ته یې په وطن باندې حمله کوي. (۲۲) د هغوی څخه مه وپېرې، ځکه چې زموږ څښتن خدای به ستاسو دپاره وځنګړي.»

موسی ته اجازه نه ورکول کېږي چې کنعان ته ورننوي

٢٣) په هغه وخت کې ما داسې زاری وکړې: (٢٤) «خښتن تعالی، زه پوهېږم چې تا ماته یوازې د خپلې لویې او قدرت څرگندول پیل کړل. په اسمان کې او په ځمکه باندې هېڅ داسې خدای نشته چې داسې لوی لوی کارونه وکولای شي چې تا کړي دي! (٢٥) خښتنه، ما پرېږده چې د اردن د سیند څخه تېر شم او هغه حاصلخېزه ځمکه ووينم چې په بله غاړه باندې پرته ده او بنايسته غرنۍ سیمه او د لبنان غرونه ووينم.» (٢٦) خو خښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر و او ماته یې غوږ نه نیوه. د دې په ځای هغه وویل: «بس کړه! بیا د دې خبرې یادونه ونه کړې! (٢٧) د پیسگاه د غره څوکې ته وخپږه او د شمال او جنوب، ختیځ او لوېدیځ خواته وگوره. څه چې درته ښکاري هغه په غور سره وگوره، ځکه چې ته به هېڅکله د اردن د سیند څخه تېر نه شې. (٢٨) یوشع ته لارښوونې وکړه. د هغه عزم قوي کړه، ځکه چې هغه به خلک بلې غاړې ته پورې باسي چې هغه ځمکه ونیسي چې ته یې وینې.»

٢٩) نو مونږ په هغې درې کې پاتې شو چې د بیت فغور ښار ته مخامخ وه.»

موسی اسرائیلیان د خدای اطاعت ته هڅوي

٤ (١) بیا موسی خلکو ته وویل: «د هغو ټولو قوانینو اطاعت وکړئ چې زه یې تاسو ته درزده کوم، ترڅو تاسو ژوندي پاتې شئ او هغې ځمکې ته به ورننوځي او وبه یې نیسي چې ستاسو د نیکونو خښتن خدای یې درکوي. (٢) زما امرونو ته هېڅ شی ورزیات او

هېڅ شی ورڅخه کم نه کړی. د خپل څښتن خدای د امرونو څخه چې ما درکړي دي، اطاعت وکړی. (۳) تاسو په خپله ولیدل چې څښتن د فغور غره ته نژدې څه وکړل. څښتن هغه ټول خلک له منځه یووړل چې هلته یې د بل د بت عبادت کاوه، (۴) خو ستاسو څخه چې څوک خپل څښتن خدای ته وفادار وو، هغوی تر نن ورځې پورې ژوندي دي.

(۵) ما د خپل څښتن خدای د وینا سره سم تاسو ته ټول قوانین درزده کړي دي. د هغو اطاعت په هغه خاوره کې کوی چې تاسو به ورننوځئ او هغه به ونیسئ. (۶) په وفاداری سره د هغو اطاعت وکړئ، نو دا کار به نورو قومونو ته دا خبره په ډاگه کړي چې تاسو څومره پوه خلک یئ. کله چې هغوی د دغو ټولو قوانینو په هکله واورې، داسې به وایي: «دا لوی قوم څومره حکمت او پوهه لري!» (۷) بل هېڅ قوم چې هرڅومره لوی وي داسې خدای نه لري چې هغوی ته د اړتیا په وخت کې دومره نژدې وي لکه څنګه چې مونږ ته خپل څښتن خدای نژدې دی. هرکله چې مونږ د مرستې دپاره سوال وکړو، هغه یې قبلوي. (۸) بل هېڅ قوم چې هرڅومره لوی وي داسې عادلانه قوانین نه لري لکه ما چې تاسو ته نن درزده کړي دي.

(۹) - (۱۰) ډېر پام کوی، ترڅو پورې چې تاسو ژوندي یئ، هغه څه چې تاسو په خپلو سترگو لیدلي دي، هېر یې نه کړئ. خپلو اولادونو او لمسیو ته د هغې ورځې په اړه ووايئ چې کله تاسو د سینا د غره سره د خپل څښتن خدای په حضور کې ولاړ وئ چې هغه ماته

وويل: «د اسراييلو قوم راتپول كړه. زه غواړم چې هغوى زما خبرې واورې چې ترڅه وخته پورې هغوى ژوندي وي، زما درناوى او اطاعت به كوي او خپلو اولادونو ته يې هم ورزده كړي چې همداسې وكړي.»

۱۱ خپلو اولادونو ته ووايئ چې تاسو څرنګه لارئ او د هغه غره په لمنه کې ودرېدلئ چې هلته ټينګه ورپېخ او توره تياره وه او اور ورڅخه اسمان ته پورته كېده. ۱۲ هغوى ته ووايئ چې څښتن څنګه ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وكړې، څنګه تاسو د هغه خبرې واورېدلې، خو د هغه څپره مو ونه ليدله. ۱۳ هغه درته وويل د دې دپاره چې په هغه لوظ باندې ودرېرئ چې هغه ستاسو سره كړى دى څه بايد وكړئ. تاسو بايد د هغو لسو حكمونو اطاعت وكړئ چې هغه د تېرو په دوو لוחو باندې ليكلي دي. ۱۴ څښتن ماته وويل چې تاسو ته به هغه ټول قوانين درزده كړم چې بايد په هغه خاوره كې يې اطاعت وكړئ چې نژدې ده چې حمله ورباندې وكړئ او هغه ونيسئ.

د بت پرستۍ په ضد خبردارۍ

۱۵-۱۸ كله چې څښتن د سينا په غره باندې ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وكړې، تاسو هېڅ يوه څپره ونه ليدله. نو بيا پام كوو چې تاسو به د ځانونو دپاره د هېڅ شي په شكل كې بت نه جوړوئ، كه هغه د سړي په شكل وي يا د ښځې، د حيوان يا مرغۍ، خزندې يا د ماهي په شكل او په دې كار به ځانونه نه ګناهكاروئ. ۱۹ كله چې تاسو اسمان ته ګورئ او لمر، سپوږمۍ او ستوري

وينئ، نو وسوسه كېړئ مه چې هغو ته سجده وكړئ يا يې عبادت وكړئ. ستاسو څښتن خدای دا شيان د نړۍ نورو قومونو ته ورکړي دي چې عبادت يې وكړي. (۲۰) خو تاسو هغه قوم يئ چې هغه د مصر څخه راوويست، يعنې د اور نه د ډك داش څخه. هغه د دې دپاره راوويستلئ چې ستاسو څخه خپل قوم جوړ كړي لكه څنگه چې نن يئ. (۲۱) څښتن ستاسو په خاطر په ما باندي په قهر شو، قسم يې وخوړ او ويې ويل چې ته نه شې كولاى د اردن د سيند څخه هغې حاصلخېزې ځمكې ته واوړې چې زه يې خپل قوم ته وركوم. (۲۲) نو زه موسى به په دې خاوره كې مړ شم او هېڅكله به د سيند څخه تېر نه شم، خو تاسو دې ته نژدې يئ چې ورڅخه تېر شئ او هغه حاصلخېزه ځمكه ونيسئ. (۲۳) پام كوي هغه لوظ به نه هېروئ چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سره كړى دى. د هغه د امر اطاعت وكړئ چې تاسو به د خپلو ځانونو دپاره هېڅ ډول بت نه جوړوئ، (۲۴) كه چېرې تاسو د نورو خدايانو عبادت وكړئ، نو ستاسو څښتن خدای غيرتي او تباه كوونكى اور دى.

(۲۵) كله چې په هغه وطن كې ډېره موده واوسېږئ او اولادونه او لمسيان مو پيدا شي، نو د هېڅ شي په شكل كې به د بت په جوړولو سره گناه نه كوي. دا د څښتن په نظر كې بد كار دى او هغه به په دې كار په قهر شي. (۲۶) زه همدا نن ځمكه او اسمان ستاسو په وړاندي شاهدان نيسم، كه چېرې زما څخه نافرمانې وكړئ، نو زر به د هغې ځمكې د مخ څخه ورك شئ. تاسو به په هغه خاوره كې ډېره موده ژوند ونه كړئ چې د اردن په بله غاړه باندي پرته ده او تاسو يې نيسئ. تاسو به بيخي تباه شئ. (۲۷) څښتن به تاسو په نورو قومونو

کې خپاره کړي او ستاسو څخه به يوازې څو تنه په کې ژوندي پاتې شي. (۲۸) تاسو به هلته د داسې خدايانو عبادت کوئ چې د انسانانو په لاسونو جوړ شوي دي، داسې خدايان چې د لرگيو او تېرو څخه جوړ شوي دي چې ليدلی يا اورېدلی نه شي او څه خوړلی يا بوی کولای نه شي. (۲۹) خو که چېرې هلته د خپل څښتن خدای د لټولو پرېکړه وکړئ او تاسو هغه د زړه له کومي ولټوئ، نو هغه به پيدا کړئ. (۳۰) کله چې تاسو د ستونزو سره مخامخ شئ او دا ټول شيان درباندي راشي، نو په پای کې به څښتن ته رجوع وکړئ او د هغه اطاعت به وکړئ. (۳۱) هغه زړه سواندی خدای دی. هغه به ستاسو څخه مخ نه اړوي او نه به تاسو تباه کوي او هغه لوظ به هېر نه کړي چې هغه په خپله ستاسو د نیکونو سره کړی دی.

(۳۲) تېر شوي وخت ته وگورئ يعنې هغه وخت چې تاسو پيدا شوي نه وئ او له هغه وخت څخه چې خدای د ځمکې په مخ انسانان پيدا کړل. ټوله نړۍ ولټوئ، ايا داسې لوی لوی کارونه مخکې کله شوي دي؟ ايا داسې شيان چا کله اورېدلي دي؟ (۳۳) ايا داسې قوم شته چې کوم خدای د هغه سره د اور د منځ څخه خبرې کړي وي او هغه يې ستاسو په شان اورېدلې وي او ژوندي پاتې شوی وي؟ (۳۴) ايا کوم خدای داسې جرات کړی دی چې لاړ شي او د بل قوم څخه هغه قوم راواخلي چې د هغوی سره غلامان وو او خپل قوم ورڅخه جوړ کړي، لکه څنگه چې ستاسو څښتن خدای په مصر کې ستاسو دپاره وکړ؟ هغه ستاسو د سترگو په وړاندې د خپل قوي مټ او ټول قدرت څخه کار واخيست. هغه افتونه او جنگ راوست، معجزې يې وښودلې او عجيبه عجيبه کارونه يې وکړل او وپروونکي

پېښې يې رامنځته کړې. (۳۵) څښتن دا شيان د دې دپاره دروښودل

چې تاسو ته دا خبره ثابته کړي چې يوازې هغه خدای دی او بل

خدای نشته. (۳۶) هغه تاسو پرېښودلی چې د اسمان څخه د هغه غږ

واورئ، ترڅو تاسو په سمه لاره برابر کړي. هغه په ځمکه باندې

تاسو ته خپل وېروونکی اور وښود او تاسو د اور د منځ څخه د هغه

خبرې واورېدلې. (۳۷) د دې په خاطر چې هغه ستاسو د نيکونو سره

مينه درلودله، نو د هغوی څخه وروسته يې د هغوی اولاده يعنې تاسو

غوره کړئ او په خپل لوی قدرت يې په خپله د مصر څخه

راوويستلئ. (۳۸) اوس تاسو د نورو قومونو سره چې ستاسو څخه

قوي دي مخامخ يئ، خو څښتن لا د مخکې نه د خپلې خاورې څخه

د هغوی په شړلو پيل کړی دی او هغه تاسو ته درکوي. (۳۹) نو همدا

نن ياد ساتئ او هېڅکله دا خبره هېره نه کړئ چې څښتن د اسمانونو

او ځمکې خدای دی او بل خدای نشته. (۴۰) د هغه د هغو ټولو

قوانينو اطاعت کوئ چې نن مې تاسو ته درکړل، نو ستاسو او ستاسو

د اولادې هر کار به سم وي. تاسو به په هغه وطن کې چې ستاسو

څښتن خدای يې تاسو ته د تل دپاره درکوي، اوږد ژوند ولرئ.»

د پناه اخيستلو ښارونه چې د اردن د سيند په ختيځ کې وو

(۴۱) بيا موسی د اردن د سيند په ختيځ کې درې ښارونه بېل کړل

(۴۲) ترڅو داسې سړی هلته وتبتي او خوندي پاتې شي چې په

سهوې سره يې يو داسې کس وژلی وي چې دښمن يې نه وي. هغه

کولای شي چې د دغو ښارونو څخه يو ښار ته وتبتي او خپل ژوند

وژغوري. (۴۳) د روبين د قبيلې دپاره د باصر ښار ؤ چې د دښتې

په لوړه جلگه باندې پروت ؤ. د جاد د قبيلې دپاره راموت ؤ چې د
جلعاد په سيمه کې پروت ؤ او د منسي د قبيلې دپاره د جولان ښار ؤ
چې د باشان په سيمه کې پروت ؤ.

د خدای د شريعت پېژندل

④④ موسی د اسراييلو قوم ته د خدای قوانين ورکړل. ④⑤-④⑥

هغه دا قوانين هغوی ته د هغه وخت څخه وروسته ورکړل چې هغوی
د مصر څخه راوتلي وو او د اردن د سيند ختيځ خواته په دره کې وو
چې د بيت فغور ښار ته مخامخ وه. دا د اموريانو د پاچا يعنې د
سيحون په سيمه کې وه چې د حشبون ښار يې پایتخت ؤ. خو موسی
او د اسراييلو قوم هغه ته ماتې ورکړه. ④⑦ هغوی د سيحون او د
باشان د پاچا يعنې د عوج خاوره ونيوله. عوج د اموريانو بل پاچا ؤ
چې د اردن په ختيځ کې اوسېده. ④⑧ دا خاوره د عروعر د ښار
څخه چې د ارنون د سيند په غاړه پروت ؤ، په شمال کې د سريون
يعنې د حرمون تر غره پورې غزېدلې وه. ④⑨ په هغې کې د اردن د
سيند ټوله ختيځه سيمه تر مړې بحيرې او د پيسگاه د غره تر لمنې
پورې شامله وه.

لس حکمونه

(هجرت ۲۰: ۱-۱۷)

⑤ موسی د اسراييلو ټول قوم راوغوښت او ورته ويې ويل:

«ای د اسراييلو خلکو، هغو ټولو قوانينو ته غوږ ونيسئ چې زه يې نن

تاسو ته درکوم. هغه زده کړئ او په غور سره د هغو څخه پیروي وکړئ. (۲) - (۳) زمونږ څښتن خدای د سینا د غره سره یوازې زمونږ د پلرونو سره نه، بلکې زمونږ ټولو سره یې چې تر نن ورځې پورې ژوندي یو، لوظ وکړ. (۴) څښتن په هماغه غره باندې د اور د منځ څخه ستاسو سره مخامخ خبرې وکړې. (۵) په هغه وخت کې زه ستاسو او څښتن ترمنځ ودرېدم چې د هغه خبرې تاسو ته ورسوم، ځکه چې تاسو د هغه اور څخه وپرېدلئ او غره ته نه ورختلئ.

څښتن وویل: (۶) 'زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې د مصر څخه چې په کې غلامان وئ راوویستلئ.

(۷) زما څخه پرته د بل خدای عبادت مه کوئ.

(۸) د خپلو ځانونو دپاره د هېڅ شي په شکل چې هغه په اسمان کې یا په ځمکه باندې یا د ځمکې لاندې په اوبو کې وي، بتان مه جوړوئ. (۹) هېڅ بت ته سجده یا عبادت مه کوئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای یو غیرتي خدای یم. څوک چې زما څخه کرکه کوي، زه به هغوی او د هغوی اولادې ته تر درېم او څلورم نسله پورې سزا ورکړم. (۱۰) خو زه د هغو زرگونو نسلونو سره چې زما سره مینه کوي او زما حکمونو ته غاړه ږدي، مینه کوم.

(۱۱) زما نوم د بدو مقصدونو دپاره مه کاروئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای به هغه چاته سزا ورکړم چې زما نوم په غلطه وکاروي.

۱۲) لکه څنگه چې ما يعنې ستاسو څښتن خدای په تاسو باندې امر کړی دی، د سبت ورځ ولمانځئ او هغه سپېڅلې وگنئ. ۱۳) تاسو د کار کولو دپاره شپږ ورځې لرئ، ۱۴) خو اوومه ورځ د ارام کولو ورځ ده چې څښتن خدای ته وقف شوې ده. په دې ورځ به تاسو هېڅ کار نه کوئ، نه تاسو، نه ستاسو زامن يا لورگانې، نه غلامان، نه ستاسو غويان يا خره يا نور حيوانات او نه هغه پردي خلک چې ستاسو په وطن کې اوسېږي. ستاسو غلامان بايد ستاسو په شان استراحت وکړي. ۱۵) دا په ياد ولرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او ما يعنې ستاسو څښتن خدای په خپل قوي مټ او ټول قدرت سره ازاد کړئ. نو ځکه تاسو ته حکم کوم چې د سبت يعنې د ارام کولو ورځ ولمانځئ.

۱۶) لکه څنگه چې زه يعنې ستاسو څښتن خدای تاسو ته حکم کوم چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، ترڅو نېکمرغه اوسئ او په هغه خاوره کې چې زه يې درکوم زيات عمر ولرئ.

۱۷) قتل مه کوئ.

۱۸) زنا مه کوئ.

۱۹) غلام مه کوئ.

۲۰) د هېچا په خلاف د دروغو شاهدي مه ورکوئ.

۲۱) د بل سړي بڼځې ته د تمې په سترگه مه گورئ. د هغه کور،

ځمکې، غلامانو، غويانو، خرو يا هرڅه چې هغه يې لري، ورته تمه

۲۲) دا هغه حكمونه دي چې خښتن په هغه وخت كې تاسو ټولو ته دركړل كله چې د سينا د غره تر څنگ راټول شوي وئ او هغه په لوړ اواز سره د اور او تورې وړپڅې د منځ څخه خبرې وكړې. هغه نور څه نه بلکې همدا حكمونه راكړل. بيا يې هغه د تيرو په دوو لוחو باندې وليكل او ماته يې راكړل.

د خلكو وپره

(هجرت ۲۰: ۱۸ - ۲۱)

۲۳) كله چې ټول غره اور واخيست او تاسو هغه غږ واورېد چې د تيارې څخه راتله، نو ستاسو مشران او ستاسو د قبيلو مشران ماته راغلل ۲۴) او ويې ويل: «كله چې مونږ د هغه خبرې واورېدلې چې د اور د منځ څخه يې كولې، مونږ ته خپل خښتن خدای خپله لويي او جلال راوښود! نن مونږ وليدل چې د يو انسان دپاره كه خدای ورسره خبرې هم كړې وي، دا ممكنه ده چې ژوندی پاتې شي. ۲۵) خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرگ په خطر كې واچوو؟ هغه هيبتناكه اور به مونږ له منځه يوسي. مونږ يقين لرو كه چېرې د خپل خښتن خدای غږ بيا واورو، نو مړه به شو. ۲۶) ايا داسې يو انسان چې د اور د منځ څخه يې د ژوندي خدای خبرې اورېدلې وي، كله ژوندی پاتې شوی دی؟ ۲۷) نو موسی، نژدې ورشه او زمونږ د خښتن خدای ټولو خبرو ته غوږ ونيسه. بيا بېرته راشه او هغه خبرې چې هغه درته وكړلې مونږ ته يې ووايه. مونږ به ورته غوږ ونيسو او وبه يې منو.»

٢٨) کله چې خښتن دا خبرې واورېدلې، هغه ماته وويل: «ما د دغو خلکو خبرې واورېدلې، هغوی رښتیا وايي.» (٢٩) کاشکې هغوی تل داسې احساس ولري! کاشکې هغوی تل زما څخه ووپرېږي او زما ټولو حکمونو ته غاړه کېږدي، ترڅو د تل دپاره د هغوی او د هغوی د اولادې هر کار سم وي. (٣٠) لاړ شه او هغوی ته ووايه چې بېرته خپلو څپمو ته ورستانه شي. (٣١) خو موسی، ته دلته زما سره پاتې شه. زه به تاته خپل ټول قوانین او حکمونه درکړم. هغه قوم ته ورزده کړه، ترڅو هغوی په هغه خاوره کې ورته غاړه کېږدي چې زه یې ورکوم.»

٣٢) د اسراییلو خلکو، تاسو باید په غور سره د خپل خښتن خدای هر حکم په ځای کړئ. د هغه د هېڅ یو قانون څخه سرغړونه ونه کړئ. (٣٣) د هغو ټولو څخه پیروي وکړئ، ترڅو ستاسو ټول کارونه سم روان وي او په هغه وطن کې چې تاسو به یې ونیسئ، خپل ژوند ته دوام ورکړئ.

ډېر مهم حکم

٤ (١) خښتن ماته وويل چې تاسو ته دغه ټول قوانین درکوم، ترڅو وکولای شئ په هغې خاورې کې د هغو اطاعت وکړئ چې هغه یې درکوي. تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شئ او هغه خاوره به ونیسئ. (٢) ترڅو پورې چې تاسو ژوندي یئ، تاسو او ستاسو اولاده باید د خپل خښتن خدای عزت وکړئ او د هغه د ټولو قوانینو اطاعت وکړئ چې زه یې درکوم، ترڅو تاسو په هغه خاوره کې زیات

عمر ولری. (۳) ای د اسراییلو خلکو، غوږ ونیسی او په غور سره هغو قوانینو ته غاړه کېږدی! بیا به ستاسو هر کار سم شي او ستاسو څخه به یو لوی قوم جوړ شي او زموږ د نیکونو د څښتن خدای د وعدې سره سم به په هغې خاوره کې واوسېږئ چې غني او حاصلخېزه ده.

(۴) ای د اسراییلو خلکو، واورئ! یوازېنی خدای چې شتون لري هغه زموږ څښتن خدای دی. (۵) د زړه له کومي په خپل ټول ځان او قوت سره د خپل څښتن خدای سره مینه کوی. (۶) دا قوانین چې زه یې نن تاسو ته درکوم، هغه هېڅکله مه هېږوی. (۷) هغه خپلو اولادونو ته ورزده کړئ. که په کور کې یی یا په لاره روان یی یا ارام کوی یا کار کوی، نو په دې هکله د هغوی سره خبرې کوی. (۸) هغه ولیکئ او په خپلو متیو او تنډیو باندې یې وټړئ چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. (۹) دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې ولیکئ.

د نافرمانی په ضد خبرداری

(۱۰) څښتن خدای ستاسو د نیکونو یعنی ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه چې هغه به تاسو ته دا ځمکه درکړي. اوس به هغه تاسو هلته ورولي او تاسو ته به لوی لوی ښارونه چې داسې ښې ودانۍ په کې وي چې تاسو خپله نه دي جوړې کړې، درکړي. (۱۱) کورونه به د ښو ښو شیانو څخه ډک وي چې تاسو په کې نه وي ایښي او شاه گانې به وي چې تاسو به نه وي کیندلي او د انگورو او د

زیتونو باغونه به وي چې تاسو به نه وي کرلي. کله چې خښتن تاسو دې ځمکې ته ورولي او تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه درورسپري،

۱۲ نو پام کوي چې خښتن هېر نه کړي چې تاسو يې د مصر څخه چې په کې غلامان وي، راوويستلي. ۱۳ د خپل خښتن خدای څخه ووبرېږي. يوازې د هغه عبادت کوي او يوازې د هغه په نوم قسم خوري. ۱۴ نورو خدایانو يعنې د هغو قومونو خدایانو ته عبادت مه کوي چې ستاسو په شاوخوا کې دي. ۱۵ که چېرې تاسو د نورو خدایانو عبادت وکړي، د خښتن قهر به د اور په شان درباندي نازل شي او تاسو به د ځمکې د منځ څخه ورک کړي، ځکه ستاسو خښتن خدای چې ستاسو په منځ کې حاضر دی، هغه غيرتي خدای دی.

۱۶ خپل خښتن خدای مه ازمايي، لکه څنگه چې تاسو په مسا کې وازمايلو. ۱۷ تل په غور سره د هغو ټولو قوانينو اطاعت کوي چې تاسو ته يې درکړي دي. ۱۸-۱۹ هغه کارونه کوي چې د خښتن په نظر کې سم او ښه دي، نو ستاسو هر کار به سم شي. بيا به وکولای شئ چې د هغې حاصلخېزې ځمکې ملکيت تر لاسه کړي، ځکه چې خښتن به ستاسو دښمنان وښري، لکه څنگه چې هغه ستاسو د نيکونو سره وعده کړې ده.

۲۰ په راتلونکې کې به ستاسو اولادونه پوښتنه وکړي چې زمونږ خښتن خدای ولې په مونږ باندې امر کړی دی چې دغو ټولو قوانينو ته غاړه کېږدو؟ ۲۱ بيا هغوی ته ووايي: 'مونږ په مصر کې د فرعون غلامان وو او خښتن په خپل قوي مټ سره ازاد کړو. ۲۲ مونږ په خپلو سترگو وليدل چې معجزې يې وکړې او په مصريانو او

فرعون او د هغه په ټولو درباريانو باندې يې وپروونکي کارونه وکړل. **(۲۳)** هغه مونږ د مصر څخه ازاد کړو چې دلته مو راولي او دا ځمکه راکړي لکه څنگه چې هغه زمونږ د نيکونو سره وعده کړې وه. **(۲۴)** بيا زمونږ څښتن خدای په مونږ باندې امر وکړ چې دغو ټولو قوانينو ته غاړه کېږدو او د هغه څخه ووبرېږو. که چېرې مونږ داسې وکړو، نو هغه به تل زمونږ په قوم باندې پام کوي او هغه به نېکمرغه وساتي. **(۲۵)** که چېرې مونږ په وفادارۍ سره د خدای هر امر ته غاړه کېږدو، هغه به زمونږ څخه خوشحاله شي.

د څښتن قوم

(هجرت ۳۴: ۱۱ - ۱۶)

۷ **(۱)** کله چې ستاسو څښتن خدای تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو به يې ونيسئ، نو هغه به ډېر قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي يعنې حيتيان، جرجاشيان، اموريان، کنعانيان، فرزبان، حويان او يېوسيان. دا اووه قومونه ستاسو څخه لوی او ډېر قوي دي. **(۲)** کله چې ستاسو څښتن خدای دغه قومونه تاسو ته په لاس درکړل او تاسو هغوی ته ماتې ورکړه، نو هغوی ټول بايد ووژنئ. د هغوی سره کوم تړون مه کوئ او نه ورباندې رحم وکړئ. **(۳)** د هغوی سره ودونه مه کوئ. خپلې لورگانې د هغوی زامنو ته مه ورکوئ او د هغوی لورگانې خپلو زامنو ته مه کوئ، **(۴)** ځکه چې بيا به هغوی ستاسو اولادونه د څښتن څخه د نورو خدايانو عبادت ته راوړوي. که چېرې داسې وشي، نو څښتن به په تاسو باندې په قهر شي او تاسو به زر له منځه يوسي. **(۵)** نو بيا داسې وکړئ چې

د هغوی د قربانی ځایونه راوغورځوی، هغه لویې تیرې چې د هغوی د عبادت دپاره کارول کېږي توتې توتې کړی، د اشیره بتان یې راجپه کړی او نور بتان یې وسوځوی. (۶) داسې کار وکړی، ځکه چې تاسو د خپل څښتن خدای سپېڅلي خلک یی. هغه د ځمکې په منځ د ټولو قومونو څخه تاسو د خپل ځانگړي قوم په توگه غوره کړي یی.

(۷) څښتن د دې په خاطر ستاسو سره مینه نه کوله او د دې په خاطر یې تاسو غوره کړي نه یی چې ستاسو شمېر د نورو قومونو څخه زیات و، بلکې ستاسو قوم د ځمکې پر منځ تر ټولو کوچنی قوم و. (۸) خو څښتن ستاسو سره مینه کوله او غوښتل یې چې په هغې وعدې باندې ودرېږي چې ستاسو د نیکونو سره یې کړې وه. نو په دې خاطر هغه تاسو په خپل قوي مټ سره وژغورلی او د مصر د پاچا فرعون د غلامی څخه یې ازاد کړی. (۹) زه ستاسو څخه غواړم په دې پوه شی چې هغه څښتن خدای چې عبادت یې کوی هغه رښتینی او وفادار خدای دی. هغه به په خپل لوظ باندې ولاړ وي او خپله تلپاتې مینه به د هغو خلکو زرو نسلونو ته وښايي چې د هغه سره مینه کوي او د حکمونو اطاعت یې کوي. (۱۰) خو هغه خلک چې د هغه څخه کرکه کوي، هغوی ته به زر داسې سزا ورکړي چې تباه شي. (۱۱) نو اوس په غور سره د هغو ټولو قوانینو څخه چې نن مې تاسو ته درکړل، پیروي وکړی.

د اطاعت کولو برکتونه

(لاویان ۲۶: ۳-۱۳ او تثییه ۲۸: ۱-۱۴)

(۱۲) که چپرې تاسو دغو امرونو ته غوږ ونیسئ او په وفاداری سره
 د هغو اطاعت وکړئ، بیا به ستاسو خښتن خدای لکه څنګه یې چې
 زمونږ د نیکونو سره وعده کړې ده په خپل هغه لوظ باندې ودرېږي
 چې ستاسو سره یې کړی دی او هغه به ستاسو سره په دوامداره توګه
 مینه کوي. (۱۳) هغه به ستاسو سره مینه وکړي او برکت به درکړي،
 ترڅو ستاسو شمېر زیات شي او ډېر اولادونه مو پیدا شي. ستاسو په
 پټیو کې به برکت واچوي، ترڅو تاسو غلې دانې، شراب او د زیتونو
 تېل ولرئ او د ډېرو پادو او رمو په درکولو سره به تاسو ته برکت
 درکړي. هغه به دا ټول برکتونه په هغه خاوره کې درکړي چې زمونږ د
 نیکونو سره یې وعده کړې وه چې تاسو ته به یې درکړي. (۱۴) په
 نړۍ کې به د هېڅ قوم سره ستاسو په شان زیات برکت نه وي.
 ستاسو او ستاسو د حیواناتو څخه به هېڅ یو شنډ نه وي. (۱۵)
 خښتن به تاسو د ټولو ناروغیو څخه وساتي او هغه به تاسو په هېڅ
 داسې وپروونکې ناروغۍ باندې اخته نه کړي چې په مصر کې ورسره
 بلد وي، بلکې ستاسو ټول دښمنان به ورباندې اخته کړي. (۱۶) هغه
 به ټول قومونه له منځه یوسي چې خپل خښتن خدای به یې تاسو ته
 په لاس درکړي او په هغوی باندې هېڅ رحم مه کوئ. د هغوی د
 خدایانو عبادت مه کوئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو وژونکی دام
 وي.

(۱۷) د ځان سره داسې مه وایئ چې د دې قومونو شمېر زمونږ څخه
 زیات دی او مونږ هغوی شړلی نه شو. (۱۸) د هغوی څخه مه
 وپرېږئ. هغه کارونه په یاد ساتئ چې ستاسو خښتن خدای په
 فرعون او د مصر په ټولو خلکو باندې وکړل. (۱۹) هغه هیبتناکه

بلاځانې په ياد ساتئ چې تاسو په خپلو سترگو وليدلې، هغه معجزې
 او عجيبه عجيبه کارونه او هغه قوي مټ او ټول قدرت چې ستاسو
 څښتن خدای تاسو ورباندې ازاد کړئ. هغه به په هماغه ډول چې
 مصريان يې تباہ کړل، دا ټول قومونه به چې تاسو اوس ورڅخه
 وپرېږئ، هم تباہ کړي. (۲۰) هغه به حتی د هغوی په منځ کې سخته
 وپره پيدا کړي او هغه ټول خلک به له منځه يوسي چې تبستي او
 پټيري. (۲۱) نو د دغو خلکو څخه مه وپرېږئ، ځکه چې ستاسو
 څښتن خدای ستاسو سره مل دی. هغه لوی او هيبتناکه خدای دی.
 (۲۲) ستاسو څښتن خدای به دا قومونه ورو ورو ستاسو له مخې
 څخه لېرې کړي. تاسو به ونه شي کولای چې هغوی په يو وار سره
 له منځه يوسئ، ځکه که چېرې داسې وکړئ، د وحشي حيواناتو شمېر
 به زيات شي او دا به تاسو ته د خطر سبب وگرځي. (۲۳) څښتن به
 تاسو ته خپل دښمنان په لاس درکړي او په هغوی باندې به داسې
 سخته وپره راوولي، ترڅو چې تباہ شي. (۲۴) هغه به د هغوی
 پاچاهان تاسو ته په لاس درکړي او تاسو به د هغوی نوم او نښان د
 ځمکې د مخ څخه ورک کړئ. هېڅوک به ونه شي کولای چې
 ستاسو په وړاندې ودرېږي، تاسو به هغوی له منځه يوسئ. (۲۵) د
 هغوی بتان وسوځوئ. هغو سرو او سپينو زرو ته چې دا بتان ورڅخه
 جوړ شوي دي، تمه مه کوئ او هغه د خپلو ځانونو دپاره مه اخلئ.
 که چېرې داسې وکړئ، دا به وژونکی دام وي، ځکه چې څښتن د
 بت پرستی څخه کرکه کوي. (۲۶) د دغو بتانو څخه هېڅ يو يې خپلو
 کورونو ته مه راوړئ. که نه، نو په تاسو باندې به هم هماغسې لعنت
 وويل شي لکه څنگه چې په هغو باندې ويل شوی دی. تاسو بايد له
 دغو بتانو څخه کرکه وکړئ او په سپکه سترگه ورته وگورئ، ځکه

چې په هغو باندې د خښتن لعنت ويل شوی دی.

خښتن مه هېروئ

٨ (١) په وفاداری سره د هغو ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ چې نن یې تاسو ته درکوم ترڅو ژوند وکړئ، شمېر مو زیات شي او هغې خاورې ته چې د هغې وعده خښتن ستاسو د نیکونو سره کړې ده، ورننوځئ او هغه ونیسئ. (٢) در په یاد کړئ چې په تېرو څلوېښتو کلونو کې ستاسو خښتن خدای څنگه تاسو ته په دښته کې په دې اوږده سفر کې لارښوونه وکړه. په تاسو باندې یې سختی راوستلې چې ومو ازمايي، ترڅو هغه پوه شي چې ستاسو په زړونو کې څه دي او د هغه په حکمونو باندې عمل کوئ یا نه. (٣) هغه په تاسو باندې لوږه راوستله او بیا یې د خوراک دپاره من درکړ، یعنې هغه خواړه چې تاسو او ستاسو نیکونو مخکې هېڅکله خوړلي نه وو. هغه د دې دپاره دا کار وکړ چې تاسو ته دا خبره درزده کړي چې انسان یوازې په ډوډۍ نه بلکې په هره خبره باندې ژوندی دی چې د خښتن د خولې څخه راوځي. (٤) د دغو څلوېښتو کلونو په دوران کې ستاسو کالي نه دي زاړه شوي او نه مو پښې پرسېدلې دي. (٥) په یاد لرئ چې ستاسو خښتن خدای تاسو اصلاح کوي او داسې سزا درکوي لکه څنگه چې یو پلار خپل اولادونه اصلاح کوي. (٦) نو بیا هغه کار کوئ چې خښتن یې درباندي امر کړی دی، یعنې د هغه د قوانینو سره سم ژوند کوئ او د هغه څخه وپرېږئ. (٧) ستاسو خښتن خدای تاسو یوې حاصلخېزې ځمکې یعنې داسې ځمکې ته

راولي چې سيندونه او چينې لري او د ځمکې لاندې داسې ويالې لري چې اوبه يې درو او غونډيو ته راوځي، (۸) يوه داسې ځمکه چې غنم او اوربشې، انگور، انځر، انار، زيتون او شات په کې پيدا کېږي. (۹) دا داسې وطن دی چې خواړه په کې پرېمانه دي او د هېڅ شي کمې په کې نشته. د دې ځای تيرې د اوسپنې څخه ډکې دي او د غونډيو څخه يې مس راويستلی شئ. (۱۰) هرڅه چې تاسو غواړئ وخورئ هغه به درورسپري او تاسو به د هغې حاصلخېزې ځمکې دپاره چې ستاسو څښتن خدای درکړې ده د هغه شکر ادا کړئ.

(۱۱) پام کوئ چې تاسو به هېڅکله خپل څښتن خدای نه هېروئ. هېڅکله د هغه د هغو قوانينو څخه سرغړونه ونه کړئ چې نن يې تاسو ته درکوم. (۱۲) کله چې تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه درورسپري او د اوسېدلو دپاره بڼه بڼه کورونه ودان کړئ (۱۳) او کله چې ستاسو پادې او رمې، ستاسو سپين زر او سره زر او نور ټول شيان زيات شي، (۱۴) نو پام کوئ چې تاسو به نه مغروره کېږئ او خپل څښتن خدای به چې تاسو يې د مصر د غلامۍ څخه ازاد کړئ، نه هېروئ. (۱۵) هغه د هغې پراخې او وپروونکې دښتې په لاره تاسو بوتلئ چې زهرجن ماران او لړمان په کې وو. هغه په هغې وچې او بې اوبو ځمکه کې د کلک گټ څخه ستاسو دپاره اوبه راوويستلې. (۱۶) هغه په دښته کې تاسو ته د خوراک دپاره من درکړ چې داسې خواړه وو چې ستاسو نیکونو هېڅکله خوړلي نه وو. له دې امله هغه په تاسو باندې سختی راوستلې چې تاسو وازمايي، ترڅو په اخر کې هغه تاسو ته د بڼو بڼو شيانو سره برکت درکړي. (۱۷) نو بيا بايد

هېڅکله داسې فکر ونه کړئ چې تاسو په خپل قدرت او قوت سره خپل ځانونه شتمن کړي دي. (۱۸) په یاد ولرئ چې دا ستاسو څښتن خدای دی چې تاسو ته دا توان درکوي چې شتمن شئ. څښتن ځکه دا کار کوي چې هغه نن هم هغه لوظ ته وفادار پاتې دی چې ستاسو د نیکونو سره یې کړی و. (۱۹) - (۲۰) زه نن تاسو ته خبرداری درکوم که چېرې تاسو خپل څښتن خدای هېر کړئ او د نورو خدایانو عبادت وکړئ، نو څښتن به تاسو لکه د نورو قومونو په شان چې تاسو به ورسره جنگ کوي له منځه یوسي.

د اسراییلو د قوم نافرمانی

(هجرت ۳۲: ۱ - ۳۵)

۹ (۱) ای د اسراییلو خلکو اوورئ! تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شئ چې هغې خاورې ته ورننوځئ او هغه قومونه وشرئ چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. د هغوی بناړونه لوی لوی دي او داسې دېوالونه لري چې اسمان ته رسېږي. (۲) د دې قومونو څخه ځینې یې د عناقیانو اولاده ده. تاسو پوهېږئ چې هغوی څومره لوړ قدي او قوي خلک دي او تاسو اورېدلي دي چې هېڅوک هغوی ته په جنگ کې ماتې نه شي ورکولای. (۳) خو اوس به تاسو په خپله ووينئ چې ستاسو څښتن خدای به د تباه کوونکي اور په شان ستاسو په مخکې روان شي. کله چې تاسو په هغوی باندې حمله وکړئ هغه به هغوی ته ماتې ورکړي، نو د څښتن د وعدي سره سم به تاسو هغوی وشرئ او زر به یې له منځه یوسي.

٤-٦) کله چې ستاسو څښتن خدای د دې قومونو په شپږو کپو
ستاسو سره مرسته وکړي او د هغوی هغه حاصلخېزه خاوره ونیسي،
نو په خپل زړه کې داسې مه وایئ چې هغه دا کار په دې خاطر وکړ
چې تاسو داسې ښه خلک یئ. تاسو ښه خلک نه یئ، تاسو سرزوري
خلک یئ! نه، څښتن په دې خاطر ستاسو سره مرسته کوي چې هغه
قومونه چې هلته اوسېږي هغه بدکاره قومونه دي او په دې خاطر چې
هغه غواړي خپله هغه وعده پوره کړي چې ستاسو د نیکونو ابراهیم،
اسحاق او یعقوب سره یې کړې ده.

٧) دا خبره هېڅکله هېره نه کړئ چې تاسو خپل څښتن خدای په
دښته کې څنگه په قهر کړ. د هغې ورځې څخه نیولې چې تاسو د
مصر څخه لاړئ تر هغې ورځې پورې چې دلته راوړسېدلئ، د هغه
په وړاندې مو سرکښي کړې ده. ٨) تاسو حتی د سینا د غره سره
هم څښتن په قهر کړ. هغه مو دومره په قهر کړ چې غوښتل یې تاسو
تباه کړي. ٩) زه غره ته وختلم چې د تیرو لوحې راواخلم چې
څښتن ورباندې هغه لوظ لیکلی ؤ چې ستاسو سره یې کړی ؤ. هلته
څلوېښت شپې او ورځې پاتې شوم او نه مې څه وخورل او نه مې
څه وڅښل. ١٠) بیا څښتن ماته د تیرو دوه لوحې راکړې چې په
خپل لاس یې هغه ټولې خبرې ورباندې لیکلې وې چې ستاسو سره
یې د اور د منځ څخه په هغه ورځ کړې وې چې د غره په څنگ کې
راټول شوي وئ. ١١) هو، د هغو څلوېښتو شپو او ورځو څخه
وروسته څښتن ماته د تیرو دوه لوحې راکړې چې هغه حکمونه یې
ورباندې لیکلي و.

١٢) بيا خښتن ماته وويل: (پاخږه، همدا اوس د غره څخه ښکته شه، ځکه چې ستا قوم چې د مصر څخه دې راوويست، فاسد شوی دی او بد کار يې کړی دی. هغوی لا پخوا زما د امرونو څخه سرغړونه کړې ده او د ځانونو دپاره يې يو فلزي بت جوړ کړی دی.

١٣) خښتن ماته دا هم وويل: (ما دا خلک ليدلي دي چې هغوی څومره سرزوري دي. ١٤) پرېږده چې هغوی له منځه يوسم، ترڅو د هغوی نومونه د ځمکې د منځ څخه ورک شي. بيا به زه تا د يو داسې قوم پلار کړم چې د دوی څخه به لوی او قوي وي. ١٥) نو زه بېرته د غره څخه رانښکته شوم. په داسې حال کې چې د غره څخه د اور لمبې پورته کېدلې، ما د تېرو هغه دوه لوحې په خپلو لاسونو کې نيولې وې چې لوڼه ورباندې ليکل شوی و. ١٦) ما وليدل چې تاسو لا پخوا د خپل خښتن خدای د هغه امر څخه سرغړونه کړې وه چې هغه درکړی و او د ځانونو دپاره مو د خوسي په شکل کې د طلايي بت په جوړولو سره د هغه په وړاندې گناه کړې وه. ١٧) نو هلته مې ستاسو په مخکې د تېرو هغه دوه لوحې وغورځولې او ټوټې ټوټې مې کړې. ١٨) نو زه يوځل بيا د خښتن په حضور کې خلوښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم او خوراک او ښاک مې ونه کړ. ما دا کار د دې دپاره وکړ چې تاسو د خښتن په وړاندې گناه کړې وه او هغه مو په قهر کړی و. ١٩) زه د خښتن د سخت قهر څخه ووېرېدم، ځکه چې هغه دومره ډېر په قهر و چې تاسو تباه کړي، خو يوځل بيا يې زما دعا قبوله کړه. ٢٠) خښتن په هارون باندې دومره په قهر و چې هغه ووژني، نو په هماغه وخت کې مې د هارون دپاره هم دعا وکړه. ٢١) ما هغه خوسې چې تاسو د سرو زرو څخه جوړ کړې و او ستاسو د گناه نتيجه وه راواخيست او

اور ته مې واچاوه. بيا مې هغه ټوټې ټوټې کړې، په خاورو مې بدل کړ او هغه خاوره مې په هغې ويالې کې وغورځوله چې د غره څخه رابېهېدله.

۲۲) کله چې تاسو په تبعيره، مسا او قبروت هتاوه کې وئ تاسو هلته هم خپل څښتن خدای په قهر کړ. ۲۳) بيا کله چې هغه تاسو د قاشد برنيع څخه ولېږلئ او داسې حکم يې وکړ چې لاړ شئ او هغه خاوره ونيسئ چې څښتن تاسو ته درکړې ده، نو د هغه په وړاندې مو سرکښي وکړه. تاسو نه په هغه اعتبار وکړ او نه مو د هغه اطاعت وکړ. ۲۴) د هغه وخت راهيسې چې څښتن تاسو پېژندلي يئ، تاسو د هغه په وړاندې سرکښي کوئ.

۲۵) نو زه د څښتن په حضور کې هغه څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم، ځکه زه پوهېدم چې هغه ستاسو د تباه کولو اراده لري. ۲۶) او ما داسې دعا وکړه: (څښتن تعالی، خپل قوم يعنې هغه قوم چې تا په قوي مټ او ټول قدرت سره وژغوره او د مصر څخه دې راوويست، مه تباه کوه. ۲۷) خپل خدمتگاران يعنې ابراهيم، اسحاق او يعقوب در په ياد کړه او د دې قوم سرزوری، بدکاری او گناه ته مه گوره. ۲۸) که نه، نو مصريان به وايي چې تا نه شو کولای خپل قوم هغې ځمکې ته بوځې چې تا ورسره وعده کړې وه. هغوی به وايي چې تا د دې دپاره خپل قوم دښتې ته يووړ چې هغوی ووژني، ځکه چې ته ورڅخه کرکه کوې. ۲۹) اخر دا هغه خلک دي چې تا د خپل قوم په توگه غوره کړل او په خپل قوي مټ او ټول قدرت سره دې د مصر څخه راوويستل.

۱۰ ﴿۱﴾ بیا خښتن ماته وویل: «د لومړنیو لوحو په شان د تیرو دوه لوحې تیارې کړه او د لرگیو یو صندوق جوړ کړه چې هغه په کې کېږدې. بیا ماته غره ته راوڅخه. ﴿۲﴾ زه به په دې لوحو باندې هغه خبرې ولیکم چې په هغو لوحو باندې لیکلې شوې وې چې تا ماتې کړې او بیا هغه په صندوق کې کېږده. ﴿۳﴾ نو ما د اکاسی د لرگیو څخه یو صندوق جوړ کړ او د لومړنیو لوحو په شان مې د تیرو دوه لوحې تیارې کړې او غره ته مې وڅخړولې. ﴿۴﴾ بیا خښتن په دې لوحو باندې هماغه خبرې ولیکلې چې هغه په لومړي ځل لیکلې وې، یعنې هغه لس حکمونه چې په هغه وخت کې هغه درکړل کله چې ستاسو سره یې د اور د منځ څخه خبرې وکړې. دا کار په هغه ورځ وشو چې تاسو د غره تر څنګ راټول شوي وئ. خښتن هغه لوحې ماته راکړې، ﴿۵﴾ بیا زه بېرته د غره څخه رابښکته شوم. د خښتن د امر سره سم مې هغه لوحې په هماغه صندوق کې کېښودلې چې ما جوړ کړې و او د هماغه وخت راهیسې په کې پرتې دي.

﴿۶﴾ اسرایلیان د یعقان د خلکو د شاه گانو څخه روان شول او موسیره ته لاړل. هلته هارون مړ شو او بنخ کړای شو او د هغه زوی العازار د هغه په ځای کاهن شو. ﴿۷﴾ هغوی د هغه ځای څخه جدجوده ته او بیا یطبات ته سفر وکړ، یعنې هغې خاورې ته چې د اوبو ویالې په کې وې. ﴿۸﴾ په هغه وخت کې خښتن د لاوي قبيله غوره کړله چې د لوظ صندوق یوسي، د کاهنانو په توګه د خښتن

خدمت وکړي او د هغه په نوم برکت ورکړي. تر اوسه پورې دا د هغوی دندې دي. (۹) نو ځکه د لاوي قبیلې د نورو قبیلو په شان ځمکه تر لاسه نه کړه. ستاسو د څښتن خدای د وعدې سره سم څه چې هغوی تر لاسه کړل هغه د څښتن د کاهنتوب امتیاز و.

(۱۰) زه د لومړي ځل په شان څلوېښت شپې او ورځې په غره کې پاتې شوم. څښتن یوځل بیا زما دعا قبوله کړه او په دې راضي شو چې تاسو تباه نه کړي. (۱۱) بیا هغه ماته وویل چې لاړ شم او ستاسو مشري وکړم، ترڅو تاسو وکولای شئ هغه ځمکه تر لاسه کړئ چې هغه وعده کړې وه چې ستاسو نیکونو ته به یې ورکړي.

د څښتن څخه ووپرېږئ

(۱۲) د اسراییلو خلکو، ستاسو څخه خپل څښتن خدای څه غواړي؟ د هغه څخه ووپرېږئ او ټول امرونه یې په ځای کوئ. د هغه سره مینه کوئ او د زړه له کومي یې خدمت کوئ (۱۳) او د هغه د ټولو قوانینو اطاعت کوئ. زه نن دا قوانین تاسو ته ستاسو د گټې په خاطر درکوم. (۱۴) ټول اسمانونه ستاسو د څښتن خدای دي. ځمکه او هرڅه چې په کې دي هغه هم د څښتن دي. (۱۵) خو څښتن ستاسو د نیکونو سره دومره زیاته مینه کوله چې تاسو یې د ځمکې په مخ د ټولو قومونو څخه غوره کړئ او تر نن ورځې پورې د هغه غوره شوی قوم یئ. (۱۶) نو بیا د څښتن اطاعت کوئ او نور سرزوري مه کوئ. (۱۷) ستاسو څښتن د څښتنانو څښتن او د خدایانو خدای دی. هغه لوی او قوي دی او د هغه څخه وېره په کار ده. هغه د چا

طرفداري نه کوي او تل عادلانه پرېکړې کوي. (۱۸) خښتن د
 يتيمانو او کونډو د حقونو څخه دفاع کوي. هغه د هغو پرديو خلکو
 سره مينه کوي چې زموږ د قوم سره اوسپړي او هغوی ته خواږه او
 کالي ورکوي. (۱۹) نو بيا د هغو پرديو خلکو سره مينه کوي، ځکه
 چې تاسو خپله يو وخت په مصر کې پردي وئ. (۲۰) د خپل خښتن
 خدای څخه وپره کوي او يوازې د هغه عبادت کوي. هغه ته وفادار
 اوسئ او يوازې د هغه په نوم قسم خورئ. (۲۱) د هغه ستاينه کوي.
 هغه ستاسو خدای دی او تاسو هغه لوی لوی او عجيبه کارونه په
 خپلو سترگو وليدل چې ستاسو دپاره يې کړي دي. (۲۲) کله چې
 ستاسو نيکونه مصر ته لاړل چې هلته واوسپړي، هغوی يوازې اويا
 تنه وو. خو اوس ستاسو خښتن خدای ستاسو شمېر د اسمان د
 ستورو په شان زيات کړی دی.

د خښتن سره مينه کوي او د هغه اطاعت کوي

۱۱ (۱) د خپل خښتن خدای سره مينه کوي او تل د هغه د ټولو
 قوانينو څخه اطاعت کوي. (۲) نن ورځ دا په ياد ساتئ چې دا
 تاسو وئ، نه ستاسو اولادونه چې د خپل خښتن خدای اصلاح، د
 هغه لويي، خپل قوي مټ، ټول قدرت (۳) او معجزې مو ليدلې دي.
 تاسو وليدل چې هغه د مصر د پاچا فرعون او د هغه د ټول هېواد
 سره څه وکړل. (۴) تاسو وليدل چې خښتن څنگه د مصريانو
 لښکرې د هغوی د اسونو او جنگي گاډيو سره تباه کړې او هغوی يې
 په داسې وخت کې په سره بحيره کې ډوب کړل کله چې تاسو يې

تعقيبولى. خښتن هغوى د داسې تباھى سره مخامخ كړل چې تر اوسه پورې دوام لري. (۵) تاسو پوهېږئ مخكې له دې چې تاسو دلته راوړسېدلئ، خښتن ستاسو دپاره په دښته كې څه وكړل. (۶) در په ياد كړئ چې هغه د روښن د قبيلې د الياب په زامنو يعنې په داتان او ايرام باندې څه وكړل. د ټولو خلكو په مخكې ځمكه پرانيستل شوه او هغوى يې د خپلو كورنيو، خېمو او ټولو غلامانو او حيواناتو سره ژوندي تېر كړل. (۷) هو، تاسو هماغه خلك يې چې دا ټول لوى لوى كارونه چې خښتن كړي دي، هغه مو ليدلي دي.

د وعده شوې ځمكې برکتونه

(۸) د هغو ټولو قوانينو اطاعت كوي چې نن مې دركړل. نو بيا به د دې قوت پيدا كړئ چې د اردن د سيند څخه تېر شئ او هغه خاوره ونيسئ چې تاسو ورننوځئ. (۹) تاسو به په هغې غني او حاصلخېزه خاوره كې ډېره موده ژوند وكړئ چې خښتن يې د وركولو وعده ستاسو د نيكونو او د هغوى د اولادې سره كړې ده. (۱۰) كومه خاوره چې تاسو يې اوس نيسئ د مصر د خاورې په شان نه ده چې مخكې په كې اوسېدلئ. تاسو چې كله هلته تخم كړلو، مجبور وئ چې پټيو ته د اوبو وركولو دپاره ډېر زيار او زحمت وباسئ. (۱۱) خو هغه خاوره چې تاسو به ورننوځئ، هلته غرونه او درې دي او د باران په وسيله ورته اوبه وركول كيږي. (۱۲) ستاسو خښتن خداى په دې ځمكه باندې پام كوي او ټول كال هغه تر خپل نظر لاندې ساتي.

(۱۳) نو بيا د هغو امرونو اطاعت كوي چې نن مې دركړل. د خپل

څښتن خدای سره مینه کوی او د زړه له کومي د هغه خدمت کوی.

۱۴) که چېرې داسې وکړی، نو هغه به د اړتیا په وخت یعنی په مني

او پسرلي کې ستاسو په ځمکه باندې باران ووروي، ترڅو تاسو ته

غلې دانې، شراب او د زيتونو تېل درورسيږي ۱۵) او حیواناتو ته به

مو واښه ووروسيږي. هرڅومره خواړه چې غواړئ تاسو ته به

درورسيږي. ۱۶) پام کوی. که نه، نو تاسو به وغولېږئ او بې لارې

به شی او د نورو خدایانو عبادت به وکړئ او هغو ته به سجده وکړئ.

۱۷) که چېرې تاسو داسې وکړئ، نو څښتن به درباندې په قهر شي.

هغه به درباندې باران ودروي، ستاسو ځمکه به وچه شي او فصلونه

به په کې نه راشنه کيږي. که څه هم هغه ځمکه چې هغه یې تاسو ته

درکوي ښه ده، خو تاسو به په کې زر مړه شی.

۱۸) دا قوانین په خپلو زړونو او فکرونو کې په یاد ساتئ او د هغو

په هکله فکر کوی. هغه وليکئ او په خپلو متیو او تنديو باندې یې

وتړئ چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. ۱۹) هغه

خپلو اولادونو ته ورزده کړئ. هر وخت د هغو په هکله خبرې کوی،

که په کور کې یې یا په لاره روان یې یا آرام کوی یا کار کوی. ۲۰)

دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په

دروازو باندې وليکئ. ۲۱) بیا به تاسو او ستاسو اولاده په هغه

خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې څښتن ستاسو د نیکونو سره د

هغې د ورکولو وعده کړې ده. ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان وي،

تاسو به هلته ژوند کوی. ۲۲) د هغو ټولو قوانینو څخه چې ما

درکړي دي په وفاداری سره اطاعت کوی. د خپل څښتن خدای سره

مینه کوی، د هغه هر امر په ځای کوی او هغه ته وفادار اوسئ. ۲۳)

بیا به خښتن هغه ټول قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي او تاسو به د هغو قومونو ځمکه ونیسئ چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. (۲۴) په هرځای باندې چې تاسو قدم بردئ هغه به ستاسو وي. ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه په شمال کې د لبنان تر غرونو پورې وغزیري او د فرات د سیند څخه به چې په ختیځ کې دی، د مدیترانې تر بحیرې پورې چې په لوېدیځ کې ده وغزیري. (۲۵) د هغې خاورې هرځای ته چې تاسو لاړ شئ، ستاسو خښتن خدای به د خپلې وعدې سره سم د هغو خلکو په زړونو کې وپره واچوي چې ستاسو څخه ووېرېږي او هېڅوک به ونه شي کولای چې ستاسو په وړاندې ودرېږي.

(۲۶) زه نن تاسو ته دا موقع درکوم چې د خښتن څخه برکت غواړئ یا غواړئ چې لعنت درباندي وشي. (۲۷) که چېرې د خپل خښتن خدای د حکمونو څخه چې زه یې نن درکوم اطاعت وکړئ، برکت به ومومئ. (۲۸) خو که چېرې د دغو حکمونو څخه سرغړونه وکړئ او د هغو نورو خدایانو عبادت وکړئ چې مخکې مو هېڅکله د هغو عبادت نه دی کړی، نو خښتن به درباندي لعنت ووايي. (۲۹) کله چې خښتن تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو یې نیسئ، نو د جرزیم د غره څخه به د برکت اعلان وکړئ او د عیبیل د غره څخه به د لعنت اعلان وکړئ. (۳۰) تاسو پوهېږئ چې دا دوه غرونه د اردن د سیند په لوېدیځ کې په هغې خاورې کې دي چې اوس د هغو کنعانیانو تر واکمنۍ لاندې ده چې د اردن په دره کې اوسېږي. دا غرونه د جلجال بلې خواته د مور ه سپېڅلو ونو ته نژدې دي. (۳۱) تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شئ او هغه خاوره به ونیسئ چې

ستاسو څښتن خدای يې درکوي. کله چې تاسو هغه خاوره ونيسئ او په کې اوسېږئ، (۳۲) نو تاسو به په غور سره د هغو ټولو قوانينو اطاعت کوئ چې زه يې نن درکوم.

يوازېنې ځای چې د څښتن عبادت په کې وشي

۱۲ (۱) کله چې تاسو هغې خاورې ته ورننوځئ چې ستاسو د نيکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده، نو ترڅو پورې چې ژوندي يئ په دې قوانينو باندې بايد عمل وکړئ. (۲) خو هغه قومونه چې هلته اوسېږي د نورو خدايانو عبادت کوي. نو کله چې تاسو هغه خاوره ونيوله بايد د هغوی د عبادت ځايونه په پوره توگه وران کړئ يعنې هغه ځايونه چې په غرونو او په غونډيو باندې دي او يا د شنو ونو لاندې دي. (۳) د هغوی د قربانۍ ځايونه راوغورځوئ او هغه لويې تيرې چې د هغوی د عبادت دپاره ورڅخه کار اخيستل کېږي، ټوټې ټوټې کړئ. د هغوی د اشيره بتان وسوځوئ او نور بتان يې راجپه کړئ، ترڅو بيا هېڅکله په هغو ځايونو کې د هغو بتانو عبادت ونه شي.

(۴) د خپل څښتن خدای عبادت په داسې ډول مه کوئ لکه څنگه چې دا خلک د خپلو خدايانو عبادت کوي. (۵) ستاسو د ټولو قبيلو د سيمو څخه به څښتن يو ځای غوره کړي او هلته بايد تاسو د هغه حضور ته راشئ او د هغه عبادت وکړئ. (۶) تاسو بايد هلته خپلې سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپل عشرونه او هديې، هغه سوغاتونه چې د نذر په توگه يې څښتن ته ورکوئ، د خپلې خوښې

نذراني او د خپلو پادو او رمو لومړني زېږېدلي بچيان وړاندې كړي.
٧ تاسو او ستاسو كورني او نوكران به هلته د خپل څښتن خدای په حضور كې چې برکت يې دركړی دی خوراك كوی او د هغو ښو شيانو دپاره به خوشحالي كوی چې تاسو د هغو دپاره كار كړی دی.

٨ په هغې خاوره كې چې تاسو يې نيسي، بايد داسې كارونه ونه كړئ لكه څنگه چې دلته يې كوی. تر اوسه پورې تاسو ټول د خپلې خوښې له مخې عبادت كوی، ٩ ځكه چې تاسو لا تر اوسه هغې خاورې ته چې ستاسو څښتن خدای يې دركوي او تاسو په كې په سوله كې ژوند كولاى شئ، نه يې ننوتلي. ١٠ كله چې تاسو د اردن د سيند څخه تېر شئ، څښتن به تاسو پرېږدي چې هغه خاوره ونيسي او هلته واوسېږئ. هغه به تاسو د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن كې وساتي او په سوله كې به ژوند كوی. ١١ څښتن به د خپل عبادت دپاره يوازې يو ځای غوره كړي او تاسو بايد هلته هغه ته هر هغه شى چې ما يې امر كړی دی راوړئ يعنې ستاسو سوځېدونكې نذراني او نورې قرباني، عشرونه او هديې او هغه ځانگړي سوغاتونه چې د نذر په توگه يې څښتن ته وركوی. ١٢ هلته د هغه په حضور كې د خپلو اولادونو، نوكرانو او د هغو لاويانو سره خوشحالي كوی چې ستاسو په ښارونو كې اوسېږي. په ياد لرئ چې لاويان به هېڅ خپله ځمكه ونه لري. ١٣ په هرځای كې چې ستاسو خوښه وي بايد هلته خپلې قرباني وړاندې نه كړئ. ١٤ تاسو بايد يوازې په يو ځای كې هغه قرباني وړاندې كړئ يعنې هغه ځای چې څښتن به يې ستاسو د قبيلو څخه په يوې قبيلې كې غوره كړي. تاسو بايد يوازې په هغه ځای كې خپلې سوځېدونكې نذراني وړاندې كړئ او هغه ټول

کارونه وکړئ چې ما يې درته امر کړی دی.

١٥ خو تاسو په ازادانه ډول کولای شئ چېرته چې اوسپړئ هلته
حيوانات حلال کړئ او ويې خورئ. خومره چې خښتن درکوي هغه
وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک یئ یا ناپاک کولای شئ
چې هغه داسې وخورئ لکه څنگه چې د هوسی یا د غرڅه غوښه
خورئ. ١٦ خو د هغوی وینه باید ونه خورئ، تاسو باید هغه د
اوبو په شان په ځمکه باندې توی کړئ. ١٧ هېڅ شی چې تاسو يې
خښتن ته وړاندې کوی باید ستاسو د اوسپدلو په ځایونو کې ونه
خوړل شي، يعنې ستاسو د غلو دانو عشر، د شرابو یا د زيتونو د تېلو
عشر، د پادو او رمو لومړني زېږېدلي بچيان، هغه سوغاتونه چې
خښتن ته يې د نذر په توگه ورکوی، د خپلې خوښې یا داسې نورې
نذرانې. ١٨ تاسو او ستاسو اولادونه دې ستاسو د نوکرانو او هغو
لاويانو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي دا نذرانې يوازې د
خپل خښتن خدای په حضور کې يعنې د عبادت په هغه ځای کې
وخورئ چې د هغه له خوا غوره کړای شوی دی. په هر کار کې چې
کوی يې د هغه په حضور کې خوشحالي وکړئ. ١٩ ترڅو پورې
چې تاسو په خپله خاوره کې اوسپړئ، پام کوی چې لاويان هېر نه
کړئ.

٢٠ کله چې ستاسو خښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو
سيمه پراخه کړي، هر وخت چې هرڅومره غوښه وغواړئ تاسو يې
خوړلی شئ. ٢١ که چېرې د عبادت ځای ستاسو څخه لېرې وي،
نو لکه څنگه چې مې درته ويلې دي تاسو کولای شئ چې د خپلې

پادې يا رمې يو حيوان چې خښتن دركړې وي حلال كړئ او غوښه يې په خپلو كورونو كې وخورئ. (۲۲) هر څوك كه په مذهبي لحاظ پاك وي يا ناپاك، كولاى شي چې هغه غوښه داسې وخوري لكه څنگه چې د هوسى يا د غرڅه غوښه خوري. (۲۳) - (۲۴) پام كوي چې وينه ونه خورئ، ځكه چې دا د هغه حيوان ژوند دى، نو پر پردې چې هغه د غوښې د خوړلو څخه مخكې د اوبو په شان په ځمكه باندې توى شي. (۲۵) كه چېرې تاسو د دې امر اطاعت وكړئ، دا به د خښتن په نظر سم كار وي او ستاسو او ستاسو د اولادې هر كار به سم شي. (۲۶) هغه نذرانې او سوغاتونه چې خښتن ته يې د نذر په توگه وركوي، هغه ځاى ته يوسئ چې خښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره كوي. (۲۷) هلته هغه قربانۍ چې د خښتن د قربانۍ په ځاى باندې په پوره توگه سوځول كيږي وړاندې كړئ. همدارنگه هغه قربانۍ هم وړاندې كړئ چې غوښه يې خورئ او وينه يې د قربانۍ په ځاى باندې تويوي. (۲۸) په وفادارۍ سره د دغو ټولو شيانو چې ما درته امر كړى دى اطاعت كوي، نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر كار به د تل دپاره سم وي، ځكه چې تاسو به هغه كارونه كوي چې ستاسو د خښتن خداى په نظر كې نېك او سم وي.

د بت پرستۍ په ضد خبردارۍ

(۲۹) څنگه چې تاسو د هغوى په خاوره باندې حمله وكړئ، نو ستاسو خښتن خداى به هغه قومونه تباه كړي او تاسو به هغه ځاى ونيسئ او په كې به اوسېږئ. (۳۰) كله چې خښتن هغه قومونه تباه كړل، پام كوي چې د هغوى د مذهبي رواجونو څخه پيروي ونه كړئ،

خکه چې دا به ستاسو دپاره یو وژونکی دام وي. د دې خبرې د معلومولو هڅه مه کوئ چې هغوی په کوم ډول د خپلو خدایانو عبادت کوي، د دې دپاره چې تاسو هم همدا ډول عبادت وکړئ. (۳۱) د خپل څښتن خدای عبادت په هغه ډول مه کوئ لکه څنگه چې هغوی د خپلو خدایانو عبادت کوي، خکه چې هغوی په خپل عبادت کې ټول هغه ناوړه کارونه کوي چې څښتن ورڅخه کرکه کوي. هغوی حتی د قربانۍ په ځایونو باندې خپل اولادونه هم په اور کې قرباني کوي.

(۳۲) ما چې کوم حکمونه تاسو ته درکړي دي په هغو باندې عمل کوئ. د هغو څخه مه څه کموئ او مه یې ورزیاتوئ.

د نورو خدایانو عبادت مه کوئ

۱۳ (۱) فرض کړئ ستاسو په منځ کې یو نبي یا یو څوک راپیدا شي چې خوبونه تعبیروي او تاسو ته د کومې معجزې یا کوم عجیبه کار په اړه پېشگويي وکړي. (۲) که چېرې هغه نښه یا هغه عجیبه کار چې د هغه په اړه یې خبرې کړې وي، رښتیا شي او هغه ووايي: 'راځئ چې د نورو خدایانو څخه پیروي او عبادت وکړو، هغه خدایان چې مخکې مو د هغو عبادت نه دی کړی' (۳) نو تاسو باید د هغه نبي یا د خوب تعبیروونکي خبرو ته غوږ ونه نیسئ.

ستاسو څښتن خدای په تاسو باندې د دې دپاره ازمېښت کوي چې دا معلومه کړي چې د هغه سره د زړه له کومې مینه کوئ او که نه. (۴) د څښتن څخه پیروي کوئ او د هغه څخه وپره کوئ. د هغه د

امرونو څخه اطاعت کوي، عبادت يې کوي او ورته وفادار اوسئ.

٥) خو هغه خوب تعبيروونکی يا نبي ووژني چې تاسو ته وايي

چې د څښتن يعنې هغه چا په وړاندې سرکښي وکړئ چې تاسو يې د

مصر څخه چې په کې غلامان وي، ازاد کړئ. داسې خلک بدکاره دي

او هڅه کوي چې تاسو د هغې لارې څخه واړوي چې څښتن يې

تاسو ته د پيروي کولو حکم کړی دی. د دې دپاره چې تاسو خپل

ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ، نو هغوی بايد ووژل شي.

٦) حتی کېدای شي چې خپل ورور يا خپل زوی يا خپله لور يا

ښځه چې تاسو ورسره مينه کوي يا خپل تر ټولو نژدې ملگري په پټه

تاسو دې ته وهڅوي چې د نورو خدايانو عبادت وکړئ، يعنې د هغو

خدايانو چې تاسو او ستاسو نیکونو يې هېڅکله عبادت نه دی کړی.

٧) کېدای شي چې د هغوی څخه کوم يو تاسو دې ته وهڅوي

چې د هغو خلکو د خدايانو عبادت وکړئ چې ستاسو سره نژدې

اوسېږي يا د هغو خلکو چې ستاسو څخه لېرې اوسېږي. ٨) خو

هغه مه پرېږدئ چې تاسو وهڅوي، حتی غوږ هم ورته مه نيسئ. په

هغه باندې رحم مه کوي يا زړه ورباندې مه سوځوي او د هغه راز

پټ مه ساتئ. ٩) هغه ووژني! لومړی يې تاسو سنگسار کړئ او بيا

نور ټول خلک پرېږدئ چې سنگسار يې کړي. ١٠) هغه سنگسار

کړئ چې مړ شي! ځکه چې د دې هڅه يې کړې ده چې تاسو د خپل

څښتن خدای څخه چې تاسو يې د مصر څخه چې په کې غلامان

وي ازاد کړئ، واړوي. ١١) نو د اسراييلو ټول قوم به د دې پېښې

څخه خبر شي، نو هغوی به ووپريږي او بيا به هېڅوک داسې بد کار

ونه کړي.

۱۲) کله چې تاسو په هغو ښارونو کې واوسېږئ چې ستاسو څښتن
 خدای یې درکوي، کېدای شي تاسو واورئ ۱۳) چې ستاسو د قوم
 ځینې بدکاره خلکو د خپل ښار خلک یې لارې کړي دي چې د
 داسې خدایانو عبادت وکړي چې مخکې تاسو هېڅکله د هغو عبادت
 نه وي کړی. ۱۴) که چېرې تاسو داسې اوازې واورئ، د هغو په
 هکله پوره څېړنه وکړئ او که چېرې هغه رښتیا وي او داسې د کرکې
 وړ پېښه شوې وي، ۱۵) بیا د هغه ښار ټول خلک او د هغوی ټول
 حیوانات هم ووژنئ او هغه ښار په پوره توګه وړان کړئ. ۱۶) د هغه
 ځای د اوسېدونکو ټول مال او جایداد راوړئ او د ښار په چوک کې
 یې انبار کړئ. بیا هغه ښار د هرڅه سره چې په کې دي خپل څښتن
 خدای ته د نذرانې په توګه وسوځوئ. هغه باید د تل دپاره کنډواله
 پاتې شي او بیا هېڅکله ودان نه شي. ۱۷) - ۱۸) د هغو شیانو څخه
 چې باید له منځه یووړل شي هېڅ شی هم د ځان دپاره مه ساتئ، نو
 بیا به د څښتن سخت قهر سوړ شي او په تاسو باندې به رحم وکړي.
 که چېرې تاسو د هغه د ټولو حکمونو څخه چې ما نن درکړي دي
 اطاعت وکړئ او هغه کارونه وکړئ چې د خدای په نظر کې سم وي،
 هغه به په تاسو باندې رحم وکړي او لکه څنګه چې یې ستاسو د
 نیکونو سره وعده کړې ده، ستاسو څخه به یو لوی قوم جوړ کړي.

د ویر په هکله قانون

۱۴) ۱) تاسو د خپل څښتن خدای اولادونه یئ. نو کله چې د
 مړو دپاره ژاړئ، خپل ځانونه مه غوځوئ یا د خپل تندي ویښتان مه

خرایی. (۲) تاسو د خپل خښتن خدای یی، هغه د هغو ټولو قومونو
خڅه چې د ځمکې په مخ باندې ژوند کوي، تاسو د خپل قوم په
توگه غوره کړي یی.

حلال او حرام حیوانات

(لاویان ۱۱: ۱ - ۴۷)

(۳) هېڅ داسې شیان مه خورئ چې خښتن هغه حرام اعلان کړي
دي. (۴) تاسو کولای شئ چې د دغو حیواناتو غوښه وخورئ:
غویان، پسونه، وزې، (۵) هر ډول هوسی، غرني پسونه، ځنگلي
وزې یا غرڅې (۶) یعنې هر هغه حیوان چې خلاص سوم ولري او
شخوند هم وهي. (۷) خو د هېڅ داسې حیوان غوښه باید ونه
خوړل شي چې خلاص سومان نه لري او شخوند نه وهي. تاسو باید
د اوبنانو، سویو، یا د غرنیو سویو غوښه ونه خورئ. هغه باید ناپاک
وگڼل شي، هغه شخوند وهي، خو خلاص سومان نه لري. (۸) د
خوگ غوښه مه خورئ. خوگ باید ناپاکه وگڼل شي، هغه خلاص
سومان لري، خو شخوند نه وهي. د دغو حیواناتو غوښه مه خورئ او
حتی د هغو مړو ته هم لاس مه وروړئ.

(۹) تاسو کولای شئ هر ډول ماهیان چې وزرونه او پتري ولري
وخورئ، (۱۰) خو بل داسې شی چې په اوبو کې ژوند کوي او
وزرونه او پتري ونه لري خوړل یې روا نه دي، هغه باید ناپاک وگڼل
شي. (۱۱) تاسو کولای شئ چې هر ډول پاک مرغان وخورئ. (۱۲)
(۱۸) خو دا هغه ډول مرغان دي چې تاسو یې باید ونه خورئ:
عقاب، ډول ډول تپوسان، هر ډول بښې، هر ډول کارغان، شترمرغ،

ډول ډول کونگيان، د بحيرې مرغان، لگ لگ، هر ډول ماهي
خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپرک. (۱۹) ټول وزر لرونکي
حشرات ناپاک دي، هغه مه خوړئ. (۲۰) تاسو کولای شئ چې هر
ډول پاک حشرات وخورئ.

(۲۱) د داسې حيوان غوښه مه خوړئ چې په خپل مرگ مړ شوی
وي. تاسو کولای شئ چې دا هغو پرديو خلکو ته چې ستاسو په منځ
کې اوسېږي، ورکړئ چې ويې خوري يا تاسو کولای شئ چې په
نورو پرديو خلکو باندې يې خرڅه کړئ. خو تاسو د خپل خښتن
خدای يې، تاسو د هغه قوم يې.

يو سپرلی د خپلې مور په شيدو کې مه پخوئ.

د عشر په هکله قانون

(۲۲) تاسو بايد هر کال د خپلو پټيو د ټولو حاصلاتو لسمه برخه بېله
کړئ. (۲۳) بيا هغه ځای ته لاړ شئ چې ستاسو خښتن خدای به يې
د خپل عبادت دپاره غوره کړي او هلته د هغه په حضور کې د خپلو
غلو دانو، شرابو او زيتونو د تېلو عشر او د خپلو پادو او رمو لومړني
زېږېدلي بچيان وخورئ. دا کار وکړئ ترڅو د تل دپاره خپل خښتن
خدای ته درناوی کول زده کړئ. (۲۴) که چېرې د عبادت ځای
ستاسو د کور څخه ډېر لېرې وي چې د خپلو هغو محصولاتو عشر
چې خښتن تاسو ته په کې برکت درکړی دی هلته وړلی نه شئ، بيا
داسې وکړئ (۲۵) چې خپل حاصلات خرڅ کړئ او د هغو پيسې
هغه عبادت ځای ته يوسئ. (۲۶) په هر شي باندې چې تاسو غواړئ

دا پیسې مصرف کړی یعنی په غواگانو، پسونو، وزو، شرابو باندې او د خپلو کورنیو سره یې هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې وخورئ او خوشحالي وکړئ.

۲۷ هغه لایوان مه هېرئ چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي، هغوی خپله ځمکه نه لري. ۲۸ د هر درېم کال په پای کې د خپلو ټولو حاصلاتو عشر راوړئ او په خپلو ښارونو کې یې ذخیره کړئ. ۲۹ هغه لایوانو ته چې ستاسو په منځ کې خپله ځمکه نه لري او همدارنگه هغو پردیو خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکړئ چې ویې خوري او ورباندې ماړه شي. نو بیا به ستاسو څښتن خدای تاسو ته په ټولو کارونو کې برکت درکړي.

د پورونو د بڅښلو کال

(لایوان ۲۵: ۱ - ۷)

۱۵ د هر اووم کال په پای کې باید تاسو د خپلو پورو پور پورونه وروبڅښئ. ۱۶ دا کار به په دې ډول کېږي: ستاسو څخه هر څوک چې کوم بل اسراييلي ته یې پیسې په پور ورکړې وي باید د هغه پور وروبڅښي. هغه دې د هغه اسراييلي څخه دا پیسې بېرته ونه غواړي، ځکه چې څښتن په خپله دا پور بڅښل شوی اعلان کړی دی. ۱۷ تاسو کولای شئ چې د یو پردی څخه خپل پور واخلي، خو باید د خپلو خلکو څخه پور بېرته ونه غواړئ.

٤-٦) په اسراييلو کې به هېڅوک غريب نه وي، په دې شرط چې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او په غور سره د هغه په ټولو حکمونو باندې چې زه يې نن درکوم عمل وکړئ. ستاسو څښتن خدای تاسو ته دا خاوره درکوي او هغه دا وعده کړې ده چې تاسو ته به په ټولو کارونو کې بری درکوي. تاسو به ډېرو قومونو ته پيسې په پور ورکړئ، خو د هېچا څخه به پور اخيستلو ته مجبور نه شئ. تاسو به په ډېرو قومونو باندې حکومت وکړئ، خو هېڅ قوم به په تاسو باندې حکومت ونه کړي.

٧) که چېرې ستاسو د خاورې په کوم ښار کې چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي کوم بل اسراييلي وي چې محتاج وي، نو زړه مه سختوئ او د هغه سره د مرستې کولو څخه انکار مه کوئ، (٨) بلکې سخي اوسئ او څومره پيسو ته چې اړتيا ولري په پور يې ورکړئ. (٩) پام کوئ چې د خپل ځان سره داسې ونه وايئ چې اووم کال به زر راورسيږي بيا به زه ونه شم کولای چې خپلې پيسې بېرته واخلم. که تاسو داسې فکر وکړئ، نو دا به ډېره بده وي چې د هغه غريب سره د مرستې کولو څخه انکار وکړئ. که چېرې د هغه سره مرسته ونه کړئ هغه به ستاسو په خلاف څښتن ته فرياد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شئ. (١٠) هغه چې هرڅه ته اړتيا لري، هغه ورته په وړيا توگه او د پېرزوينې له مخې ورکړئ، نو څښتن به تاسو ته په هر کار کې برکت درکړي. (١١) تل به ځينې غريب او محتاج اسراييليان موجود وي، نو زه تاسو ته امر کوم چې د هغوی سره د سخاوت څخه کار واخلي.

۱۲) که چېرې کوم نارینه یا ښځینه عبرانی خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توګه خرڅ کړي او شپږ کاله ستاسو خدمت وکړي، نو په اووم کال باید هغه پرېږدئ چې ازاد شي او لاړ شي. ۱۳) د ازادېدلو په وخت کې هغه تش لاس مه لېږئ. ۱۴) څومره چې څښتن د برکت په توګه درکړي دي د هغو څخه د سخاوت له مخې ورته ورکړئ یعنې پسونه، وزې، غلې دانې او شراب. ۱۵) په یاد لرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل څښتن خدای ازاد کړئ، نو په دې خاطر زه نن تاسو ته دا امر کوم. ۱۶) خو کېدای شي چې ستاسو غلام ونه غواړي چې لاړ شي. کېدای شي چې هغه تاسو او ستاسو د کورنۍ سره مینه ولري او د هغه دپاره به ډېره ښه وي چې ستاسو سره پاتې شي. ۱۷) بیا هغه د خپل کور دروازې ته بوځئ او هلته د هغه غوږ په ستنه باندې سوری کړئ، بیا به هغه ټول عمر ستاسو غلام وي. د ښځینه غلامانو سره هم همداسې کوی. ۱۸) کله چې تاسو یو غلام ازادوئ، نو خفه کېږئ مه. اخر هغه د مزدور په نیمه بیه شپږ کاله ستاسو خدمت کړی دی. که چېرې داسې وکړئ، نو تاسو ته به خپل څښتن خدای په هر کار کې برکت درکړي.

لومړني زېږېدل شوي حیوانات

۱۹) د خپل څښتن خدای دپاره د خپلو پادو او رمو څخه ټول لومړني زېږېدل شوي نران بېل کړئ. د لومړنیو زېږېدل شویو غویانو

۲۰. څخه کار مه اخلئ او لومړني زېږېدل شوي پسونه مه سکولئ.
 هر کال بايد تاسو او ستاسو کورنۍ د هغو غوښه د څښتن په حضور کې يعنې په هغه ځای کې وخورئ چې هغه يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. ۲۱. خو که چېرې په حيواناتو کې کوم عيب وي، هغه معيوب يا ږوند وي يا کوم بل غټ عيب ولري، تاسو بايد هغه خپل څښتن خدای ته قرباني نه کړئ. ۲۲. تاسو کولای شئ چې د داسې حيواناتو غوښه په خپل کور کې وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک يئ يا ناپاک، کولای شئ چې د هغو حيواناتو غوښه داسې وخورئ لکه څنگه چې د هوسۍ يا غرڅه غوښه خورئ. ۲۳. خو تاسو بايد هېڅکله د حيوان وينه ونه خورئ، بلکې هغه د اوبو په شان په ځمکه باندې توی کړئ.

د فسحې اختر

(هجرت ۱۲: ۱ - ۲۰)

۱۶. د اييب په مياشت کې خپل څښتن خدای ته د فسحې د اختر په لمانځلو سره د هغه درناوی وکړئ، ځکه چې په همدې مياشت کې څښتن د شپې له خوا تاسو د مصر څخه راوويستلئ. ۱۷. د فسحې د اختر قرباني بايد ستاسو د پادې يا رمې څخه يو حيوان وي او تاسو بايد دا په هغه ځای کې خپل څښتن خدای ته وړاندې کړئ چې هغه يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. ۱۸. کله چې تاسو د قرباني غوښه خورئ، داسې ډوډۍ ورسره مه خورئ چې خميره ولري. اووه ورځې بايد تاسو د هغه وخت په شان فطيره ډوډۍ وخورئ کله چې تاسو په بېره د مصر څخه وتلئ. دا ډوډۍ

و خورئ، دا به د خورېدلو د ډوډۍ په نوم ياده شي، نو ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ، هغه ورځ به مو په ياد وي چې تاسو د مصر يعنې د خورېدلو د ځای څخه راووتلئ. (٤) ستاسو په ټوله خاوره کې بايد هېڅوک اووه ورځې خميره ونه لري او د هغه حيوان غوښه چې د اولې ورځې په ماښام حلال شوی وي، بايد په هماغه شپه وخورل شي. (٥) تاسو بايد د فسحې د اختر قرباني په هېڅ ښار کې چې خپل څښتن خدای يې درکوي وړاندې نه کړئ. (٦) دا قرباني بايد يوازې په هغه ځای کې وړاندې شي چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. د قرباني حيوان د لمړپرېواته په وخت کې حلال کړئ، ځکه چې تاسو د مصر څخه د لمړپرېواته په وخت کې راووتلئ. (٧) بيا د هغه غوښه پخه کړئ او د عبادت په ځای کې يې وخورئ او سهار خپلو خېمو ته ستانه شئ. (٨) په راتلونکو شپږو ورځو کې بايد فطيره ډوډۍ وخورئ او په اوومه ورځ د خپل څښتن خدای د عبادت دپاره راتپول شئ او په هغه ورځ هېڅ کار مه کوئ.

د لو کولو اختر

(هجرت ٣٤:٢٢ او لاويان ٢٣:١٥ - ٢١)

(٩) د هغه وخت څخه چې تاسو د غلو دانو رېپل پيل کوئ، اووه هفتې وشمېرئ (١٠) - (١١) او بيا هغه ځای ته لاړ شئ چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي او د خپل څښتن خدای د درناوي دپاره د لو کولو اختر ولمانځئ او د هغه په حضور کې خوشحالي وکړئ. هغه ته د خپل وس سره سم يوه د خپلې خوښې نذرانه

راوړئ يعنې خومره چې خښتن تاسو ته درکړي وي د هماغې له مخې يې راوړئ. خپل اولادونه او خپل نوکران د ځان سره بوځئ. لايوانو، پرديو خلکو، يتيمانو او کونډو ته هم بلنه ورکړئ چې ستاسو سره گډون وکړي. (۱۲) تاسو به په غور سره د دغو امرونو اطاعت کوئ. دا خبره مه هېروئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ.

د جونگړو اختر

(لاويان ۲۳: ۳۳ - ۴۳)

(۱۳) کله چې تاسو خپلې غلې دانې غوښل کړلې او خپل انگور مو د شربت ويستلو په خم کې وزېښل، اووه ورځې د جونگړو اختر ولمانځئ. (۱۴) د خپلو اولادونو او نوکرانو او د هغو لايوانو، پرديو خلکو، يتيمانو او کونډو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي په دې اختر کې خوشحالي وکړئ. (۱۵) په هغه ځای کې چې خښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي، اووه ورځې د دې اختر په لمانځلو سره د خپل خښتن خدای درناوی وکړئ. تاسو به ډېر خوشحاله شئ، ځکه چې خښتن به ستاسو په ټولو حاصلاتو او په هر کار کې برکت واچوي.

(۱۶) په هر کال کې درې اخترونه دي چې بايد ټول نارينه اسراييليان په کې هغه ځای ته لاړ شي چې خښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. هغه اخترونه دا دي: د فسحې اختر، د لو کولو اختر او د جونگړو اختر. هېڅوک دې خښتن ته تش لاس نه ورځي. (۱۷) خومره چې هغه حاصلات چې خښتن درکړي دي ډېر وي، هغومره

قاضيان

١٨ د خپلې هرې قبيلې دپاره په هر ښار کې چې ستاسو څښتن
خدای يې تاسو ته درکوي، قاضيان او نور مامورين وټاکي. هغوی
دې په خلکو باندې د انصاف له مخې قضاوت کوي. ١٩ هغوی دې
په خپلو قضاوتونو کې بې انصافي يا طرفداري نه کوي او رشوت دې
نه اخلي، ځکه چې رشوت حتی د پوهو او صادقانو خلکو سترگې
هم ړندوي او د دې سبب گرځي چې هغوی غلطې پرېکړې واوروي.
٢٠ تل عادل او بانصافه اوسئ، ترڅو تاسو هغه خاوره ونيسئ چې
خپل څښتن خدای يې درکوي او هلته خپل ژوند ته دوام ورکړئ.

هغه عبادت چې منع دی

٢١ کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته د قربانۍ ځای جوړوئ، د
هغه په څنگ کې د لرگيو د اشيره بت مه ودروئ. ٢٢ همدارنگه د
بت پرستی دپاره تيرې مه ودروئ، ځکه چې څښتن د دغو شيانو
څخه کرکه کوي.

١٧ خپل څښتن خدای ته داسې غويي او پسه مه قرباني
کوئ چې کوم عيب په کې وي، څښتن د دې کار څخه کرکه کوي.

٢-٣ ستاسو څښتن خدای تاسو ته د اوسېدلو دپاره ښارونه
درکوي. خو وروسته کېدای شي يو سړی يا يوه ښځه په دې ښارونو

کې نورو خدایانو یا حتی لمر، سپوږمۍ یا ستورو ته عبادت پیل کړي. خو ما تاسو ته خبرداری درکړې دی چې د نورو خدایانو عبادت به نه کوي، ځکه هرڅوک چې هغوی ته عبادت کوي هغه د څښتن د حکم څخه سرغړونه کوي او هغه لوظ ماتوي چې څښتن ستاسو سره کړی دی. (۴) که چېرې تاسو داسې خبر واوری، نو د هغې په هکله پوره څېړنه وکړئ. که چېرې دا خبره رښتیا وي چې په اسراییلو کې داسې د کرکې وړ کار شوی دی، (۵) نو بیا هغه کس د ښار څخه دباندې بوځی او سنگسار یې کړی چې مړ شي. (۶) خو بیا هم هغه دې یوازې په هغه حالت کې ووژل شي چې دوه یا درې شاهدان د هغه په خلاف شاهدي ورکړي. که چېرې یوازې یو شاهد وي، هغه دې نه وژل کېږي. (۷) لومړی باید شاهدان تیرې گوزارې کړي او بیا دې نور ټول خلک هغه کس سنگسار کړي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

سختې دعوي

(۸) کېدای شي چې داسې دعوي وي چې د محلي قاضیانو دپاره یې پرېکړه کول ډېر گران وي، لکه د جایداد د حقونو یا د چا د ټیټې کولو دعوي یا داسې دعوي چې د قتل او د داسې مرگ ترمنځ فرق په کې شامل وي چې په سهوې سره شوی وي. کله چې داسې کار کېږي، نو د عبادت هغه ځای ته لاړ شئ چې ستاسو د څښتن خدای له خوا ټاکل کېږي. (۹) نو خپله دعوه لاوي کاهنانو او د هغه وخت قاضي ته وړاندې کړئ او هغوی پرېږدئ چې د دعوي پرېکړه وکړي. (۱۰) هغوی به خپله پرېکړه واوړوي او تاسو باید کټ مټ هماغسې

وکړئ څنگه چې هغوی یې درته وایي. (۱۱) د هغوی پرېکړه ومني او په لارښوونو باندې یې پوره عمل وکړی. (۱۲) هرڅوک چې دا جرات وکړي چې د قاضي یا هغه کاهن د امر څخه سرغړونه وکړي چې ستاسو د څښتن خدای خدمت کوي، هغه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د اسراییلو څخه دا بدکاري لېرې کړئ. (۱۳) بیا به ټول خلک د دې څخه خبر شي او وبه وپرېږي او بل هېڅوک به دا جرات ونه کړي چې داسې عمل وکړي.

د پاچا په هکله لارښوونې

(۱۴) کله چې تاسو هغه ځمکه ونیسئ چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي او هلته اوسېږئ، نو وبه وایئ چې مونږ هم لکه د خپل شاوخوا قومونو په شان پاچا غواړو. (۱۵) گورئ، کوم سړی چې تاسو د پاچا په توگه غوره کوئ، باید هغه څوک وي چې د څښتن له خوا غوره شوی وي. هغه باید ستاسو د قوم څخه وي. کوم پردی سړی خپل پاچا نه کړی. (۱۶) د پاچا لښکر باید زیات اسونه ونه لري او هغه باید مصر ته خلک د دې دپاره ونه لېږي چې هلته اسونه په بیه واخلي، ځکه چې څښتن ويلي دي چې د هغه قوم دې هېڅکله هلته بېرته نه ځي. (۱۷) پاچا باید ډېرې ښځې ونه لري، ځکه چې هغوی به هغه ولمسوي چې د څښتن په وړاندې بې وفا شي. په پای کې، پاچا باید د دې هڅه ونه کړي چې په زیاته اندازه سره زر او سپین زر لاسته راوړي. (۱۸) کله چې هغه پاچا شي، هغه دې د دې قوانینو د نسخې یو نقل جوړ کړي چې اصلي نقل یې د لاوي کاهنانو سره دی. (۱۹) د قوانینو دا نقل دې د هغه سره وي او

ټول عمر دې هغه لولي، ترڅو د څښتن درناوی کول زده کړي او په وفاداری سره د هغو ټولو امرونو اطاعت وکړي چې په دې قوانینو کې راغلي دي. (۲۰) په دې کار سره به هغه داسې فکر نه کوي چې هغه د نورو اسرایلیانو په پرتله ښه سړی دی او د څښتن د امرونو څخه به هېڅ سرغړونه نه کوي. بیا به هغه او د هغه اولاده د ډېرو کلونو دپاره په اسرایلو باندې حکومت وکړي.

د کاهنانو او لاویانو برخه

۱۸ (۱) د لاوي د قبیلې کاهنان او د دې قبیلې نور خلک به په اسرایلو کې هېڅ ځمکه تر لاسه نه کړي. د هغې په ځای به هغوی د هغو قربانیو یوه برخه چې څښتن ته وړاندې کېږي، اخلي. (۲) هغوی دې هېڅ ځمکه ونه لري لکه څنګه چې نورې قبیلې یې لري. د څښتن د وعدې سره سم د هغوی برخه دا امتیاز دی چې هغوی د څښتن کاهنان دي. (۳) کله چې غویان یا پسونه قرباني کېږي، کاهنانو ته دې اوږه، ژامه او لری ورکول کېږي. (۴) هغوی ته دې د غلو دانو، شرابو، د زیتونو د تېلو او د پسونو د وړیو لومړنی حاصل ورکول کېږي. (۵) ستاسو څښتن خدای ستاسو د ټولو قبیلو څخه د لاوي قبيله غوره کړه چې د تل دپاره د کاهنانو په توګه د هغه خدمت وکړي.

(۶) هر لاوي چې زړه یې وغواړي کولای شي د اسرایلو د هر ښار څخه چې په کې اوسېږي هغه ځای ته ورشي چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره غوره کوي (۷) او کولای شي د نورو ټولو

لاويانو په شان چې هلته خدمت کوي هغه هم هلته د خپل څښتن
خدای د کاهن په توگه خدمت وکړي. (۸) که څه هم کېدای شي
چې هغه د خپلې کورنۍ د مال د خرڅولو له لارې پیسې تر لاسه
کړې وي، خو هغه دې هم د نورو کاهنانو په اندازه خواره تر لاسه
کوي.

د بې دینه خلکو د رواجونو څخه ځانونه وساتئ

(۹) کله چې تاسو هغې خاورې ته ورننوځئ چې خپل څښتن
خدای یې درکوي، د هغه ځای د قومونو د ناوړه رواجونو څخه
پیروي مه کوئ. (۱۰) په خپلو قربانگاوو باندې خپل اولادونه په اور
کې مه قرباني کوئ او خپل خلک مه پرېږدئ چې فال وگوري یا
کوډو پسې وگرځي یا جادو وکړي (۱۱) یا تعویذ نه کار واخلي.
همدارنگه خلک مه پرېږدئ چې د مړو سره د مشورې کولو کوښښ
وکړي. (۱۲) ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه کرکه کوي چې
داسې ناوړه کارونه کوي، نو په دې خاطر څښتن هغه قومونه ستاسو
د مخې څخه لېرې کوي. (۱۳) څښتن ته پوره وفادار اوسئ.»

د نبی د رالېرلو وعده

(۱۴) بیا موسی وویل: «په هغه خاوره کې چې تاسو به یې زر
ونیسئ، خلک د هغه چا د مشورې څخه پیروي کوي چې کوډې
کوي او فال گوري. خو تاسو ته خپل څښتن خدای اجازه نه درکوي
چې داسې کار وکړئ. (۱۵) د دې په ځای به هغه تاسو ته ستاسو د
قوم څخه زما په شان یو نبی درولېږي او تاسو باید د هغه اطاعت

١٦ په هغه ورځ چې تاسو د سینا د غره سره راټول شوی، نو ومو ویل چې مونږ نور نه غواړو د خپل څښتن خدای اواز واورو او دا وپروونکی اور ووینو، ځکه مونږ وپرېږو چې مړه به شو. ١٧ نو څښتن ماته وویل: «هغوی رښتیا وایي. ١٨ زه به هغوی ته د هغوی د خپل قوم څخه ستا په شان یو نبي ورولېږم. زه به ورته ووايم چې څه باید ووايي او هغه به قوم ته هغه څه وایي چې زه یې حکم کوم. ١٩ هغه به زما په نوم خلکو ته خبرې کوي او زه به هر هغه چاته سزا ورکړم چې هغه ته د اطاعت کولو څخه انکار وکړي. ٢٠ خو که چېرې یو نبي جرات وکړي او په داسې وخت کې زما په نوم یو پیغام واوروي چې ما ورته حکم نه وي کړی، نو هغه باید مړ شي او هغه نبي هم باید مړ شي چې د نورو خدایانو په نوم خبرې کوي.»

٢١ کېدای شي چې ستاسو سره دا سوال پیدا شي چې مونږ څنگه پوهېدلی شو چې د نبي پیغام د څښتن له خوا څخه نه دی؟ ٢٢ که چېرې یو نبي د څښتن په نوم خبرې وکړي او د هغه خبرې رښتیا نه شي، بیا هغه د څښتن پیغام نه دی. هغه نبي د خپله ځانه دا خبرې کړې دي، نو باید د هغه څخه ونه وپرېږی.

د پناه اخیستلو ښارونه

(شمېر ٣٥: ٩ - ٣٤ او یوشع ٢٠: ١ - ٩)

١٩ کله چې ستاسو څښتن خدای هغه خلک تباہ کړي چې

خُمکه يې تاسو ته درکوي او تاسو د هغوی ښارونه او کورونه ونیسئ او په کې واوسېږئ، (۲) - (۳) نو هغه سیمه په درېو برخو ووېشئ. په هرې برخې کې یو داسې ښار غوره کړئ چې خلک وکولای شي د خوندي پاتې کېدلو دپاره ورته لار شي. دغو ښارونو ته لارې جوړې کړئ، ترڅو خلک وکولای شي په اسانۍ سره هغو ځایونو ته ورورسېږي. بیا که څوک یو کس ووژني هغه به وکولای شي چې د دې ښارونو څخه کوم یو ته وتبستي او خوندي پاتې شي.

(۴) که چېرې څوک په سهوې سره یو کس ووژني چې د هغه دښمن نه و، هغه کولای شي چې دغو ښارونو ته وتبستي او خپل ژوند وژغوري. (۵) د مثال په ډول، که چېرې دوه تنه د لرگیو د ماتولو دپاره ځنگل ته لار شي او په داسې حال کې چې یو تن ونه په تېر وهي، د تېر سر د لاستي څخه ووځي او بل کس ورباندې ووژل شي، بیا هغه کولای شي چې د دغو درېو ښارونو څخه یو ښار ته وتبستي او خپل ژوند وژغوري. (۶) که چېرې د پناه اخیستلو ښار ډېر لږې وي، نو کېدای شي چې هغه بدل اخیستونکی چې ډېر په قهر دی، وکولای شي په هغه قاتل پسې ورورسېږي او هغه ووژني. که څه هم لومړنی قتل یوه تصادفي پېښه وه، خو هغه به ووژل شي. (۷) په دې خاطر زه تاسو ته حکم کوم چې د پناه اخیستلو دپاره درې ښارونه بېل کړئ.

(۸) کله چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سیمه پراخه کړي لکه څنګه چې هغه ستاسو نیکونو ته ویلي وو او هغه ټوله خُمکه درکړي چې د هغوی سره یې وعده کړې ده، (۹) نو باید تاسو درې نور

ښارونه غوره کړئ. هغه به په دې شرط دا ځمکه درکړي چې تاسو هغه ټول امرونه په ځای کړئ چې زه یې نن درکوم او د خپل څښتن خدای سره مینه وکړئ او تل د هغه د تعلیم سره سم ژوند وکړئ. (۱۰) دا کار وکړئ، ترڅو بې گناه خلک مړه نه شي او تاسو په هغه خاوره کې چې څښتن یې درکوي د هغوی د وژلو مجرم نه شی.

(۱۱) خو فرض کړئ یو کس خپل دښمن په قصدي توګه ووژني او بیا د هغو ښارونو څخه یو ښار ته د خوندي پاتې کېدلو دپاره وتښتي. (۱۲) په داسې حالت کې دې د قاتل د ښار مشران هغه راوغواړي او د وژل شوي کس خپلوانو ته دې چې د قتل د بدل اخیستلو مسوولیت په غاړه لري وسپاري، ترڅو هغه ووژل شي. (۱۳) په هغه باندې هېڅ رحم مه کوئ. تاسو باید اسراییل د بې گناه وینې توپدلو د جرم څخه پاک کړئ، ترڅو ستاسو هر کار په ښه ډول په مخ لاړ شي.

د جایداد د حدونو تیرې مه بېځایه کوئ

(۱۴) په هغه خاوره کې چې څښتن یې تاسو ته درکوي، هلته له مخکې څخه تیرې ودرول شوې دي چې ستاسو او ستاسو د ګاونډیانو د پټیو ترمنځ د جایداد حد په ښه کړي. نو هغه تیرې مه بېځایه کوئ.

د شاهدانو په هکله قوانین

(۱۵) د دې دپاره یو شاهد بس نه دی چې په یو چا باندې د جرم

تور ثابت کړي، دوه يا درې شاهدان ضرور دي چې په يو چا باندې جرم ثابت کړي. (۱۶) که چېرې څوک دا هڅه وکړي چې بل چاته په دروغو د تور لگولو په وسيله زيان ورسوي، (۱۷) هغه دواړه دې هغه ځای ته لاړ شي چې د خښتن عبادت کيږي او د کاهنانو او د هغه وخت د قاضيانو له خوا دې ورباندې فيصله وشي. (۱۸) قاضيان بايد د دعوي پوره څېړنه وکړي او که چېرې چا په خپل اسراييلي ورور باندې د دروغو تور لگولی وي، (۱۹) هغه ته دې هغه سزا ورکړل شي چې تورن شوي کس ته به ورکړل شوې وای. په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. (۲۰) بيا به نور ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپريږي او هېڅوک به بيا هېڅکله داسې بد کار نه کوي. (۲۱) په داسې حالت کې هېڅ رحم مه کوئ: د ژوند په بدل کې سزا ژوند دی، د سترگې په بدل کې سترگه، د غاښ په بدل کې غاښ، د لاس په بدل کې لاس او د پښې په بدل کې پښه.

د جنگ په هکله قوانين

۲۰ (۱) کله چې تاسو د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لاړ شئ او ووينئ چې د هغوی جنگي گاډی او اسونه او لښکر ستاسو نه زيات وي، د هغوی څخه مه وپريږئ. ستاسو خښتن خدای چې تاسو يې د مصر څخه ازاد کړئ هغه به ستاسو سره مل وي. (۲) مخکې له دې چې تاسو جگړه پيل کړئ، يو کاهن دې مخکې راشي او لښکر ته دې داسې ووايي: (۳) «د اسراييلو خلکو، واورئ! تاسو نن

جگړې ته روان یی. د خپلو دښمنانو څخه ونه وپرېږی او جرات د لاسه ورنه کړی او وارخطا نه شی. ﴿٤﴾ ځکه چې ستاسو سره خپل څښتن خدای روان دی چې ستاسو په خاطر ستاسو د دښمنانو په وړاندې وجنگیږي او تاسو ته بری درکړي. ﴿٥﴾ بیا دې منصبداران لښکرو ته وینا وکړي او ودې وایي: «ایا دلته داسې سپری شته چې نوی کور یې ودان کړی وي، خو لا تر اوسه پورې یې ورته کډه نه وي وروړې؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به د هغه په کور کې واوسېږي. ﴿٦﴾ ایا دلته داسې سپری شته چې د انگورو باغ یې جوړ کړی وي، خو لا تر اوسه یې دا موقع نه وي موندلې چې د هغه څخه انگور راټول کړي؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به یې د مېوو څخه خوند واخلي. ﴿٧﴾ ایا دلته داسې څوک شته چې کوژدن یې کړې وي او تر اوسه پورې یې واده نه وي کړی؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي او بل څوک به د هغه د کوژدن شوې ښځې سره واده وکړي. ﴿٨﴾ منصبداران به لښکرو ته دا هم ووايي: «ایا دلته داسې سپری شته چې خپل جرات یې له لاسه ورکړی وي او وپریږي؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو هغه به د نورو روحیه کمزورې کړي. ﴿٩﴾ کله چې منصبداران د لښکرو سره خپلې خبرې خلاصې کړي، نو قوماندانان دې د لښکرو مشري په غاړه واخلي.

﴿١٠﴾ کله چې تاسو په یو ښار باندې د حملې دپاره لاړ شی، لومړی د هغه ځای خلکو ته د تسلیمېدلو موقع ورکړی. ﴿١١﴾ که چېرې

هغوی دروازې خلاصې کړي او تسلیم شي، هغوی ټول دې ستاسو
 غلامان شي او ستاسو دپاره دې سخت کارونه کوي. (۱۲) خو که
 چېرې د هغه ښار خلک تسلیم نه شي بلکې وجنگېږي، د خپلو
 لښکرو په وسیله هغه ښار کلابند کړی. (۱۳) کله چې څښتن ستاسو
 خدای هغه ښار تاسو ته په لاس درکړي، بیا د هغه ټول سړي ووژنی.
 (۱۴) خو تاسو کولای شئ چې د هغه ښار ښځې، ماشومان،
 حیوانات او نور ټول شيان د غنیمت په توګه د ځان دپاره واخلي.
 تاسو کولای شئ چې د خپلو دښمنانو هر شی وکاروئ. څښتن هغه
 تاسو ته درکړی دی. (۱۵) تاسو باید د هغو ښارونو سره چې د وعده
 شوې ځمکې څخه لېرې دي همداسې چلند وکړئ. (۱۶) خو کله
 چې تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي،
 ښارونه ونیسئ، نو د هغه ځای ټول خلک او حیوانات ووژنی. (۱۷)
 د څښتن د حکم له مخې ټول خلک په پوره توګه له منځه یوسئ
 یعنې حیتیان، اموریان، کنعانیان، فرزبان، حویان او یبوسیان. (۱۸)
 هغوی ووژنی، ترڅو په تاسو باندې د هغو ټولو ناوړه شیانو په درزده
 کولو سره چې هغوی یې خپلو خدایانو ته په عبادت کې کوي، د
 څښتن په وړاندې ګناه ونه کړئ.

(۱۹) کله چې تاسو یو ښار د زیات وخت دپاره تر محاصرې لاندې
 نیسئ او د هغه په وړاندې جنگېږئ چې ویې نیسئ، نو د هغه ځای د
 مېوې ونې مه وهئ، ځکه چې تاسو کولای شئ د هغو مېوه وخورئ.
 ونې یې له منځه مه وړئ، ځکه چې ونې ستاسو دښمنان نه دي. (۲۰)
 کېدای شي چې تاسو د زینو او برجونو د جوړولو دپاره لرګیو ته اړتیا
 ولرئ چې دپوالونو ته په ختلو او د ښار په نیولو کې درسره مرسته

وکړي. خو یوازې د هغو ونو څخه کار واخلي چې په دې پوهېږي چې هغه د مېوې ونې نه دي.

نامعلومه قتل

۲۱ ﴿۱﴾ فرض کړئ د هغه هېواد په یوه ځمکه کې چې خپل څښتن خدای یې تاسو ته درکوي، یو قتل شوی کس موندل کېږي او تاسو نه پوهېږئ چې هغه چا وژلی دی. ﴿۲﴾ ستاسو مشران او قاضیان دې لار شي او د هغه ځای څخه چې مړی په کې موندل شوی دی تر شاوخوا بنارونو پورې دې فاصله اندازه کړي. ﴿۳﴾ بیا د هغه بنار مشران چې هغه ځای ته د ټولو نه نژدې وي چې مړی په کې موندل شوی وي، یوه داسې غوره کړي چې هېڅ کار ورڅخه اخیستل شوی نه وي او جغ ورباندې نه وي ایښودل شوی. ﴿۴﴾ هغوی دې دا خوسې یوې داسې ویالې ته نژدې یو ځای ته وربښکته کړي چې هېڅ نه وچېږي او چېرته چې ځمکه هېڅکله قلبه شوې نه وي او څه په کې کرل شوي نه وي، نو هلته دې هغوی د هغه ورمېر مات کړي. ﴿۵﴾ لایو کاهنان دې هم هلته لار شي، ځکه چې هغوی د هرې قانوني دعوي پرېکړه کوي چې ظلم او زیاتې په کې وي. ستاسو څښتن خدای هغوی د عبادت ځای د ځانگړي خدمت دپاره او د دې دپاره غوره کړي دي چې د هغه په نوم برکت ورکړي. ﴿۶﴾ بیا به د هغه بنار ټول مشران چې هغه ځای ته تر ټولو نژدې وي چې مړی په کې موندل شوی وي، خپل لاسونه د مړ خوسي دپاسه ووينځي ﴿۷﴾ او داسې اعلان دې وکړي: «مونږ دا کس په قتل نه دی رسولی او په دې نه پوهېږو چې چا دا قتل کړی

دی. ۸ خښتنه، خپل قوم اسراييل چې تا د مصر څخه ازاد کړی دی وبخښه. مونږ وبخښه او د يو بې گناه کس د قتل مسووليت زمونږ په غاړه مه اچوه. ۹ نو تاسو به خپل ځانونه د بې گناه وينې د تويولو د جرم څخه پاک کړئ، ځکه چې تاسو داسې کار وکړ چې د خښتن په نظر کې سم دی.

د يوې اسيرې انجلۍ سره واده کول

۱۰ کله چې تاسو ته خپل خښتن خدای په جگړه کې بری درکړي او تاسو خلک اسيران کړئ، ۱۱ نو کېدای شي چې د هغوی په منځ کې يوه داسې بنايسته انجلۍ ووينئ چې ستاسو خوبښيري او غواړي چې واده ورسره وکړي. ۱۲ هغه خپل کور ته راولي. هلته به هغه خپل سر وخرابي، خپل نوکان به پرې کړي ۱۳ او خپل د اسيرتوب کالي به وباسي. هغه دې يوه مياشت ستاسو په کور کې پاتې شي او د خپل مور او پلار دپاره دې وژاري. له هغې وروسته تاسو کولای شئ چې واده ورسره وکړي. ۱۴ وروسته که چېرې تاسو د هغې سره خوشحاله نه وي، نو طلاق ورته ورکړئ او هغه پرېږدئ چې هر چېرته چې غواړي لاړه شي. هغه د يوې وينځې په توگه نه شئ خرڅولی او نه يې خپله وينځه جوړولی شئ، ځکه چې تاسو د هغې سره يوځای شوي يئ.

د مشر زوی حقونه

۱۵ فرض کړئ يو سپری دوه ښځې لري چې يوه ورباندې گرانه وي او بله ورباندې گرانه نه وي او هغوی دواړه هغه ته زامن

وزېږوي، خو مشر زوی يې د هغې ښځې اولاد وي چې د هغه خوښه نه ده. (۱۶) کله چې هغه سړی پرېکړه کوي چې څنگه به هغه د خپلو زامنو ترمنځ خپل جايداد ووېشي، نو هغه دې د مشر زوی د برخې په ورکولو سره د خپلې هغې ښځې د زوی طرفداري نه کوي چې هغه يې خوښه ده. (۱۷) هغه دې د خپل مال څخه مشر زوی ته دوه چنده برخه ورکړي، که څه هم هغه د هغې ښځې زوی نه دی چې د هغه خوښه ده. يو سړی بايد خپل مشر زوی قبول کړي او هغه برخه ورته ورکړي چې هغه يې په قانوني توگه لايق دی.

يو سرکښ زوی

(۱۸) فرض کړئ يو سړی يو سرزوری او سرکښ زوی لري، سره د دې چې مور او پلار ورته سزا هم ورکوي، خو د هغوی اطاعت نه کوي. (۱۹) د هغه مور او پلار دې هغه د ښار دروازې ته چې د ښار مشران غونډه کوي، ورولي. (۲۰) هغوی دې مشرانو ته داسې ووايي: «زمونږ زوی سرزوری او سرکښ دی او زموږ اطاعت نه کوي، هغه پيسې بېځايه مصرفوي او شرابي دی.» (۲۱) بيا دې د ښار خلک هغه سنگسار کړي چې مړ شي او په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. په اسرايلو کې به ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپريږي.

د يوه مجرم مړی

(۲۲) که چېرې يو کس د يو جرم له امله وژل شوی وي او د هغه مړی په يوه ونه کې ځوړند وي، (۲۳) دا مړی بايد ټوله شپه هلته

پاتې نه شي. هغه بايد په هماغه ورځ بنځ شي، ځکه چې يو داسې مړی چې په ونه کې ځوړند وي په وطن باندې د خدای لعنت راولي. نو هغه مړی بنځ کړی، ترڅو تاسو هغه وطن ناپاکه نه کړئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي.

د نورو سره مرسته کول

۲۲ (۱) که چېرې تاسو د خپل اسراييلي ورور غویي يا پسه ووينئ چې لاره يې ورکه کړې وي، نو خپلې سترگې ورباندې مه پټوئ، هغه حيوان بهرته د هغه خاوند ته بوځئ. (۲) خو که چېرې د هغه خاوند لېرې اوسېږي يا تاسو نه پوهېږئ چې هغه حيوان د چا دی، بيا يې خپل کور ته بوځئ. کله چې خاوند يې د هغه د لټولو دپاره راشي، هغه ورته بهرته ورکړئ. (۳) که چېرې يو خر، کالي يا بل داسې شی پيدا کړئ چې د يو اسراييلي ورور څخه ورک شوی وي، همدا ډول کار ورسره وکړئ. (۴) که چېرې د يو اسراييلي ورور خر يا غویي په لاره باندې لوېدلی وي، په هغه باندې خپلې سترگې مه پټوئ، بلکې د هغه سره مرسته وکړئ چې خپل حيوان بهرته پورته کړي.

د کاليو په اړه قانون

(۵) بنځې دې د سړيو کالي نه اغوندي او سړي دې د بنځو کالي نه اغوندي. ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه چې داسې کارونه کوي کرکه کوي.

د مرغیو مور مه اخلی

٦ که چېرې تاسو په یوه ونه کې یا په ځمکه باندې د مرغیو یوه ځاله پیدا کړئ چې د مرغیو مور په هگیو باندې یا د خپلو بچیانو سره ناسته وي، تاسو باید د مرغیو مور وانخلی. ٧ تاسو کولای شئ چې د مرغی بچیان واخلئ، خو د مرغیو مور باید خوشې کړئ، ترڅو اوږد او نېکمرغه ژوند ولري.

د بام گردچاپېره دېوالونه

٨ کله چې تاسو یو نوی کور جوړوئ، د بام گردچاپېره یو دېوال جوړ کړئ. بیا که چېرې څوک ورڅخه راغورځېږي او وژل کېږي، مسوولیت به یې ستاسو په غاړه نه وي.

د مختلفو شیانو د یوځای کولو په هکله قوانین

٩ که چېرې تاسو د انگورو باغ جوړوئ، نو په هغه کې د نورو مېوو ونې یا فصل مه کړئ، که چېرې داسې وکړئ، نو تاسو ته د انگورو یا د نورو حاصلاتو کارول حرام کېږي.

١٠ یو غویي او خر د قلبې دپاره یو د بل سره یوځای مه تړئ.

١١ داسې کالي مه اغوندئ چې د وړیو او کتان له تارونو څخه ګډ او بدل شوی وي.

١٢ د خپلې چینې په څلورو څنډو پورې زونډي وګنډئ.

د جنسي پاکوالي په هکله قوانين

١٣ فرض کړئ يو سړی د يوې انجلۍ سره واده کوي او د هغې سره يوځای کيږي، خو وروسته يې هغه نه خونبيري ١٤ او په هغې باندې د دروغو تور ولگوي او هغه بدنامه کړي او ووايي: (ما د دې انجلۍ سره واده وکړ، خو کله چې مونږ سره شمالستو، نو ماته معلومه شوه چې هغه پېغله نه وه. ١٥) که چېرې داسې وشي، نو د انجلۍ مور او پلار دې د واده هغه روجايي چې په وينه باندې ککړه وي واخلي چې دا خبره ثابته کړي چې هغه پېغله وه. هغوی دې دا روجايي د ښار مشرانو ته د هغه ښار په دروازه کې وروښايي. ١٦ د هغې پلار به هغوی ته داسې ووايي: ما خپله لور دې سړي ته په نکاح ورکړې ده او اوس زما لور د هغه نه خونبيري. ١٧ په هغې باندې يې د دروغو تور لگولی دی او داسې وايي: (کله چې ما د هغې سره واده وکړ هغه پېغله نه وه. خو دا زما د لور د پېغلتوب ثبوت دی. د واده په روجايي باندې د وينې داغونه وگورئ!) ١٨ بيا دې د ښار مشران د هغې مېړه په قمچينه باندې ووهي. ١٩ هغوی دې هغه سړی سل مثقاله سپين زر جریمه هم کړي او هغه دې د ښځې پلار ته ورکړي، ځکه چې هغه يوه اسراييلي ښځه بدنامه کړې ده. له دې سره سره به هغه د هغه سړي ښځه پاتې شي او ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي، هغې ته طلاق نه شي ورکولای.

٢٠ خو که چېرې دا تور حقيقت ولري او د هغې د پېغلتوب هېڅ ثبوت نه وي، ٢١ بيا دې هغوی هغه ښځه د خپل پلار د کور د دروازې خولې ته وباسي او د هغه ښار خلک دې هغه هلته سنگساره

کړي چې مړه شي، ځکه چې هغې په داسې حال کې چې لا د خپل پلار په کور کې اوسېدله د واده څخه مخکې د کوم سړي سره د زنا کولو په سبب زموږ د قوم په منځ کې له شرمه ډک کار کړی دی. نو د هغې په وژلو سره باید تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

۲۲) که چېرې یو سړی د بل سړي د بڼې سره د زنا کولو په حال کې ونیول شي، هغوی دواړه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

۲۳) فرض کړئ په یو ښار کې یو سړی د یوې داسې پېغلې سره د زنا کولو په حال کې نیول کېږي چې د بل چا سره یې کوژدن شوې وي. ۲۴) تاسو باید هغوی دواړه د ښار څخه دباندې وباسئ او سنگسار یې کړئ چې مړه شي. هغه پېغله دې ځکه مړه شي چې د مرستې دپاره یې چيغې نه دي وهلې، که څه هم هغه په ښار کې وه او کېدای شو چې هلته د هغې چيغې اورېدل شوې وای او سړی دې ځکه مړ شي چې هغه د هغه چا سره زنا کړې ده چې کوژدن شوې وه. تاسو باید خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

۲۵) فرض کړئ یو سړی د ښار څخه دباندې په یوه بانډه کې یوه داسې پېغله بې عزته کړي چې د بل چا سره یې کوژدن شوې وي. بیا دې یوازې سړی ووژل شي، ۲۶) پېغلې ته دې هېڅ شی ونه ویل شي، ځکه چې هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ لایقه وي. دا هماغه شان دعوه ده لکه څنگه چې یو سړی په بل سړي باندې حمله وکړي او هغه په قتل ورسوي. ۲۷) هغه سړي په بانډه کې

کوژدن شوي پېغله بې عزته کړه او که شه هم هغې د مرستې دپاره چيغې ووهلې، خو هلته هېڅوک نه و چې د هغې سره مرسته وکړي او هغه وژغوري.

۲۸ فرض کړئ يو سړی د يوې داسې پېغلې په بې عزته کولو نيول کيږي چې کوژدن شوې نه وي. ۲۹ هغه سړی دې د هغې پلار ته د مهر بيه يعنې پنځوس د سپينو زرو سکې ورکړي او د هغې پېغلې سره دې واده وکړي، ځکه چې هغه يې مجبوره کړې وه چې ورسره حملي. ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي هغې ته طلاق نه شي ورکولای.

۳۰ هېڅ سړی دې د خپل پلار د کومې بڼخې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار نه سپکوي.

هغه خلک چې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی

۲۳ ۱ هېڅ داسې سړی چې خصي شوی وي يا د هغه تناسلي اړه پرې کړل شوې وي د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

۲ هېڅ داسې کس چې حرامي وي او د داسې کس اولاده حتی تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

۳ هېڅ عمونی يا موآبی او د هغوی اولاده حتی تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی. ۴ دا په دې سبب کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، هغوی تاسو ته د ډوډۍ او اوبو د

برابرولو څخه انکار وکړ او د بعور زوی بلعام یې چې په بین النهرین

کې د فتور د ښار څخه ؤ، اجیر و نیوه چې په تاسو باندې لعنت

ووايي. (۵) خو ستاسو څښتن خدای به بلعام ته غوږ نه نیوه، د

هغې په ځای یې لعنت په برکت بدل کړ، ځکه چې هغه ستاسو سره

مینه درلودله. (۶) تاسو او ستاسو راتلونکي نسلونه د هغو قومونو

سره د هېڅ شي مرسته ونه کړئ او د هغوی نېکمرغي مه غواړئ.

(۷) اډومیانو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغوی ستاسو

خپلوان دي. مصریانو ته هم په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې یو

وخت تاسو د هغوی په خاوره کې اوسېدلئ. (۸) کېدای شي چې د

هغوی لمسیان د څښتن په قوم کې شامل شي.

د کمپ پاک ساتل

(۹) کله چې تاسو د جنگ په وخت کې په کمپ کې یئ، باید د هر

هغه شي څخه چې تاسو په مذهبي لحاظ ناپاکه کوي ځانونه وساتئ.

(۱۰) که چېرې د شپې له خوا شیطان یو سړی وغولوي او له دې

امله هغه ناپاک شي، هغه دې د کمپ څخه دباندې ووځي او هلته دې

پاتې شي. (۱۱) هغه دې مازدیگر غسل وکړي او ماښام کولای شي

چې بېرته کمپ ته راشي.

(۱۲) د کمپ څخه دباندې یو داسې ځای جوړ کړئ چې د تشناب

په توگه ورڅخه کار واخیستل شي. (۱۳) په خپلو سامانونو کې یو

داسې شی ولرئ چې ځمکه ورباندې وکیندل شي. کله چې تاسو د

اړتيا د رفع کولو دپاره ځي، په هغه باندې يوه کنده وباسي. بيا وروسته له دې چې خپل حاجت رفع کړي، خپل غايظه مواد په هغې کندي کې بنځوي. (۱۴) څرنگه چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په کمپ کې گرځي چې ستاسو ساتنه وکړي او په خپلو دښمنانو باندې بری درکړي، نو ستاسو کمپ بايد سپېڅلی وي، ترڅو هغه ستاسو په منځ کې کوم خراب شی ونه ويني او ستاسو څخه مخ ونه گرځوي.

ډول ډول قوانين

(۱۵) که چېرې يو غلام د خپل بادار څخه وتبتي او تاسو ته د پناه اخیستلو دپاره راشي، هغه بېرته خپل بادار ته په لاس مه ورکوي. (۱۶) هغه کولای شي ستاسو په هر ښار کې چې د هغه خوښه وي واوسېږي او تاسو بايد د هغه سره بد چلند ونه کړي.

(۱۷) هېڅ اسراييلي سړی يا ښځه بايد د عبادتځای بدلمنه نه شي.

(۱۸) همدارنگه هېڅ داسې پيسې چې په دې ډول گټل شوې وي د نذر د ورکولو دپاره دې ستاسو د څښتن خدای کور ته رانه وړل شي. څښتن د عبادتځای د لواطت کارانو او بدلمنو څخه کرکه کوي.

(۱۹) کله چې تاسو يو اسراييلي ورور ته پيسې يا ډوډۍ يا بل شی

په پور ورکړئ، د هغه څخه سود مه اخلئ. (۲۰) تاسو کولای شئ

چې د پردي کس څخه سود واخلي، خو د اسراييلي څخه نه. دا کار وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې چې تاسو يې په هغه خاوره کې کوي چې تاسو يې نيسي، برکت واچوي.

٢١) کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته نذر منی، د خپلې وعدې په پوره کولو کې ځنډ مه کوئ، ځکه چې ستاسو څښتن خدای به ستاسو څخه وغواړي چې هغه وعده پوره کړئ. که نه، نو تاسو به گناهکار وگڼل شئ. ٢٢) دا کومه گناه نه ده چې تاسو څښتن ته نذر ونه منی. ٢٣) څه چې تاسو ویلي دي هغه باید خامخا پوره کړئ، ځکه چې تاسو په خپله خوښه او په خپلې خولې څښتن ته نذر منلی دی.

٢٤) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ ته ورننوځئ، څومره انگور چې غواړئ خوړلی یې شئ، خو هغه باید په یو لوبښي کې د خپل ځان سره یونسئ. ٢٥) کله چې تاسو د بل چا د غلو دانو پټي ته ورننوځئ، کولای شئ چې په خپلو لاسونو باندې وږي راټول کړئ او هغه وخورئ، خو هغه باید په لور باندې ونه رښی.

د طلاق په هکله قانون

٢٤ ١) فرض کړئ یو سړی د یوې انجلی سره واده وکړي او وروسته یې بد ایسي، ځکه چې په هغې کې یو داسې شی گوري چې د هغه نه خوښیږي. نو هغه طلاق نامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. ٢) بیا فرض کړئ هغه د یو بل سړي سره واده کوي ٣) او د دوهم مېړه هم هغه ښځه نه خوښیږي، نو هغه هم طلاق نامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. یا فرض کړئ د هغې دوهم مېړه مړ کیږي. ٤) په دواړو صورتونو کې دې د هغې لومړنی مېړه بیا د هغې سره واده نه کوي،

ځکه چې هغه نجسه شوې ده. که چېرې هغه ورسره بیا واده وکړي، د هغوی واده به هغه ځمکه ناپاکه کړي چې خپل څښتن خدای یې درکوي او څښتن د دې کار څخه کرکه کوي.

هغه سړی چې نوی واده کوي

⑤ که چېرې یو سړی نوی واده کړی وي، هغه دې جنگ یا کومې بلې وظيفې ته نه لېږل کېږي. هغه دې یو کال د وظيفې څخه معاف وي، ترڅو هغه په کور کې پاتې شي او خپله ښځه خوشحاله وساتي.

د پور ورکولو په هکله قانون

⑥ کله چې تاسو چاته کوم شی په پور ورکوي، باید د هغه د مېچنې پلونه چې د غلو دانو د میده کولو دپاره ورڅخه کار اخیستل کېږي د ضمانت په توګه وانخلي. په دې کار سره به د هغې کورنۍ هغه وسیله له منځه لاړه شي چې هغوی ورباندې د ژوندي پاتې کېدلو دپاره خواره تیاروي.

د اسرایلي ورونو تښتول

⑦ که چېرې یو کس ونیول شي چې خپل اسرایلي ورور یې تښتاوه چې هغه خپل غلام کړي یا یې د غلام په توګه خرڅ کړي، نو تښتوونکی دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

د پوستکي د ساري ناروغيو په هکله قانون

۸ کله چې تاسو د پوستکي په ساري ناروغی اخته شئ، نو څه

چې لاري کاهنان درته وايي کټ مټ هماغسې وکړئ. د هغو

لارښوونو څخه پيروي وکړئ چې ما هغوی ته ورکړي دي. ۹ په

ياد ساتئ کله چې تاسو د مصر څخه راوتلئ، ستاسو څښتن خدای په

مريم باندې څه وکړل.

د ضمانت اخيستلو په هکله قانون

۱۰ کله چې تاسو چاته کوم شی په پور ورکړئ، د هغه کور ته د

دې دپاره مه ورننوځئ چې د هغه څخه کوم شی د ضمانت په توگه

واخلئ. ۱۱ دباندې انتظار وباسئ او پرېږدئ چې هغه يې په خپله

تاسو ته راوړي. ۱۲ فرض کړئ يو کس دومره غريب وي چې

يوازېنی شی چې هغه يې کولای شي تاسو ته د ضمانت په توگه

درکړي د هغه چپنه وي، نو د هغه چپنه د شپې د خپل ځان سره ونه

ساتئ. ۱۳ هغه د لمر پر پواته څخه مخکې بهرته ورکړئ، ترڅو د

هغې خاوند وکولای شي هغه واغوندي او ويده شي او د څښتن څخه

ستاسو دپاره برکت وغواړي. نو دا کار به ستاسو د څښتن خدای په

نظر کې نېک عمل وگڼل شي.

د غريبانو اجوره

۱۴ که چېرې تاسو غريب خلک د خپل کار دپاره مزدوران ونيسئ،

نو د هغوی اجوره مه ځنډوئ، که هغه اسراييليان وي يا هغه پردي

خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. (۱۵) د هرې ورځې

اجوره د لمر پر پواته څخه مخکې ورکوي. هغوی خپل ژوند په نېستۍ کې تېروي او د ژوندي پاتې کېدلو دپاره پیسو ته اړتیا لري. که چېرې هغوی ته په خپل وخت سره اجوره ورنه کړي، هغوی به ستاسو په ضد څښتن ته فریاد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شي.

د مرگ سزا

(۱۶) پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی اولادونو کې وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی پلرونو کې وي. هر څوک دې یوازې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.

د بې وسه خلکو سره بد چلند مه کوئ

(۱۷) پردې خلک او یتیمان د خپلو حقونو څخه مه محروموي او د پور په خاطر د یوې کونډې کالي د ضمانت په توگه مه اخلئ. (۱۸) په یاد ساتئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل څښتن خدای ازاد کړئ، نو ځکه زه تاسو ته دا امر کوم.

د خپلو حاصلاتو څخه لږ غریبانو ته پرېږدئ

(۱۹) کله چې تاسو خپل فصلونه لو کوئ او په پټي کې درڅخه کومه گډې پاتې شي، د هغې پسې بېرته مه ورځئ. هغه پر دیو خلکو، یتیمانو او کونډو ته پرېږدئ، ترڅو ستاسو څښتن خدای ستاسو په هر

کار کې برکت واچوي. (۲۰) کله چې تاسو یوځل خپل زیتون راټول

کړل، نو د پاتې شویو زیتونو پسې بهرته مه ورځئ چې هغه هم

راوړئ. هغه د پردیو خلکو، یتیمانو او کونډو دپاره پرېږدئ. (۲۱)

کله چې تاسو یوځل خپل انگور راټول کړل، دوهم ځل تاکنو ته مه

ورځئ. کوم انگور چې پاتې وي هغه د پردیو خلکو، یتیمانو او کونډو

دپاره دي. (۲۲) دا خبره هېڅکله مه هېږوئ چې تاسو په مصر کې

غلامان وئ، نو ځکه زه تاسو ته دا حکم کوم.

د سزا په هکله قانون

۲۵ (۱) فرض کړئ دوه اسرایلیان محکمې ته ورځي چې یوه

دعوه حل کړي او یو تن یې بې گناه او بل یې مجرم وگڼل شي. (۲)

که چېرې په مجرم باندې د وهلو حکم وشي، قاضي دې هغه پرمخې

خملوي او په قمچینه باندې دې ووهي. د قمچینې د گوزارونو شمېر

به د هغه په جرم پورې اړه ولري. (۳) هغه به د خلوېښتو گوزارونو

څخه زیات نه وهل کیږي، د هغې څخه زیات به په عام محضر کې د

هغه د سپکاوي سبب شي.

د غويي خوله مه تړئ

(۴) د غلو دانو د غوبل کولو په وخت کې د غويي خوله مه تړئ.

د مړه ورور دپاره زوی

٥) که چېرې دوه وروڼه په یو جایداد باندې ژوند کوي او د هغو څخه یو تن مړ شي او هېڅ زوی ورڅخه پاتې نه شي، بیا دې د هغه کونډه د کورنۍ څخه دباندې د بل چا سره واده نه شي. دا د مړه شوي سړي د ورور وظیفه ده چې د هغې سره واده وکړي. ٦) د هغوی اول زوی چې پیدا شي، هغه به د مړ شوي سړي زوی گڼل کیږي، ترڅو د هغه نوم د اسراییلو د قوم څخه ورک نه شي. ٧) خو که چېرې د مړ شوي سړي ورور نه غواړي چې د هغې سره واده وکړي، نو هغه بنځه دې د ښار مشرانو ته چې د ښار په دروازه کې غونډه کوي، ورشي او داسې دې ورته ووايي: «زما لېور زما په حق کې خپل مسوولیت نه تر سره کوي، هغه د دې خبرې څخه انکار کوي چې د هغه ورور دې د اسراییلو په قوم کې اولاده ولري.» ٨) بیا دې د ښار مشران د هغې لېور راوغواړي او خبرې دې ورسره وکړي. که چېرې بیا هم د هغې سره د واده کولو څخه انکار کوي، نو د هغه د ورور کونډه دې د ښار د مشرانو په حضور کې هغه ته ورشي، د هغه یوه خپلۍ دې وباسي، په مخ دې ورته لیاړې تو کړي او داسې دې ووايي: «د هغه سړي سره چې نه غواړي د خپل مړ ورور کور یې ودان شي داسې کیږي.» ٩) وروسته له دې به د هغه سړي کورنۍ په اسراییلو کې د خپلۍ ویستل شوي د کورنۍ په نوم مشهوره شي.

نور قوانین

١١) که چېرې دوه کسان یو د بل سره جنگ کوي او د یو سړي بنځه هڅه وکړي چې خپل مېړه د هغه سړي څخه وژغوري او هغه

سړی د تناسلي الې څخه ونیسي، (۱۲) نو په هغې باندې هېڅ رحم مه کوی. د هغې لاس پرې کړی.

(۱۳) - (۱۴) دوه ډوله وزنونه یا اندازې چې خلک ورباندې وغولوی،

مه کاروی چې یو یې د کوم شي د اخیستلو دپاره چې زیاته گټه تر لاسه کړی او بل یې د خرڅلاو دپاره چې خلکو ته لږ ورکړی.

(۱۵) د سمو وزنونو او اندازو څخه کار اخلی، ترڅو تاسو په هغه

خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي زیات عمر ولری. (۱۶) څښتن د داسې خلکو څخه چې ټکي او منافقت کوي، کرکه کوي.

د عمالقیانو د وژلو امر

(۱۷) در په یاد کړی کله چې تاسو د مصر څخه راتللئ، عمالقیانو

په تاسو باندې څه وکړل. (۱۸) هغوی د خدای څخه هېڅ وپره نه

درلودله، په داسې حال کې چې تاسو ډېر سترې وئ، نو د شا له خوا

یې در باندې حمله وکړه او هغه کسان چې شاته پاتې وو هغوی ټول

یې ووژل. (۱۹) نو بیا کله چې خپل څښتن خدای تاسو ته هغه وطن

درکړي او د خپلو ټولو دښمنانو څخه مو چې ستاسو په شاوخوا کې

اوسېږي خوندي وساتي، دا خبره هېره نه کړی چې عمالقیان باید په

پوره توگه د ځمکې له مخ څخه ورک کړی، ترڅو هېڅوک نور

هغوی یاد نه کړي.

د حاصلاتو نذرانې

۲۶ (۱) کله چې تاسو هغه خاوره ونیسئ چې خپل څښتن

خدای یې درکوي او هلته واوسېږئ، (۲) نو تاسو هر یو باید د هر فصل لومړۍ برخه چې تاسو یې رپښ په یوې ټوکرۍ کې واچوئ او د خپلو ځانونو سره یې هغه ځای ته یوسئ چې ستاسو څښتن خدای یې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. (۳) بیا د هغه وخت کاهن ته ورشئ او داسې ورته ووايي: «زه نن خپل څښتن خدای ته دا اقرار کوم چې زه هغه وطن ته ورننوتی یم چې هغه یې زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه چې مونږ ته به یې راکړي.» (۴) کاهن به ستاسو څخه ټوکرۍ واخلي او د څښتن خدای د قربانۍ د ځای په مخکې به یې کېږدي.

(۵) بیا به تاسو د څښتن په حضور کې دا خبرې بیان کړئ: «زما نیکه چې د سوریې څخه ؤ یو سرگردانه سړی ؤ. هغه خپله کورنی مصر ته بوتله چې هلته واوسېږي. کله چې هغوی هلته لاړل، د هغوی شمېر کم ؤ، خو یو لوی او قدرتمند قوم ورڅخه جوړ شو. (۶) مصریانو زمونږ سره بد چلند کاوه او مونږ یې دې ته مجبورولو چې د غلامانو په توګه کار وکړو. (۷) بیا مونږ د خپلو نیکونو څښتن خدای ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه زمونږ فریاد واورېد او ویې لیدل چې مونږ څومره بې وزلي وو چې مصریانو راباندې ظلم کاوه او مونږ یې مجبورولو چې سخت کار وکړو. (۸) هغه د زورورو معجزو په ښودلو سره مصریان سخت ووېرول او په خپل قوي مټ او ټول قدرت سره یې مونږ د مصر څخه ازاد کړو. (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا غني او حاصلخېزه ځمکه یې مونږ ته راکړه. (۱۰) نو اوس زه تاته د هغو حاصلاتو لومړنۍ برخه راوړم چې تا څښتن راته

ټوکړی د خښتن په حضور کې کېږدی او هلته عبادت وکړی. (۱۱)
 بیا لار شئ او د هغو ټولو ښو شیانو په خاطر چې ستاسو خښتن
 خدای تاسو او ستاسو کورنیو ته درکړي دي جشن ونیسئ. دا یاد
 ساتئ چې لاویانو او هغه پرديو خلکو ته چې ستاسو په منع کې
 اوسېږي، په دې جشن کې بلنه ورکړئ.

د حاصلاتو لسمه برخه

(۱۲) په هر درېم کال د خپلو حاصلاتو لسمه برخه یعنې عشر هغو
 لاویانو، پرديو خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې
 اوسېږي ورکوی، ترڅو هغوی د خوراک دپاره هرڅه ولري. (۱۳) بیا
 خښتن ته داسې ووايئ: (ما د خپل کور څخه هغه لسمه برخه چې
 سپېڅلې ده واخيستله او هغه مې ستا د حکم سره سم لاویانو، پرديو
 خلکو، یتیمانو او کونډو ته ورکړه. ما ستا د هېڅ هغو حکمونو څخه
 چې د عشر په هکله دي، سرغړونه نه ده کړې او نه مې هېر کړي
 دي. (۱۴) ما د غمرازی په وخت کې د دې سپېڅلې عشر څخه هېڅ
 شی نه دی خوړلی. کله چې زه ناپاک وم هغو ته مې لاس نه دی
 وروړی او نه مې د هغو څخه د مرو په نوم څه ورکړي دي. ای زما
 خښتنه، ما ستا اطاعت کړی دی او تا چې ماته هر حکم کړی دی
 هغه مې په ځای کړی دی. (۱۵) ای خښتنه، د خپل سپېڅلې ځای
 څخه چې په اسمان کې دی، لاندې وگوره او خپل قوم یعنې اسرایلو
 ته برکت ورکړه. په هغې غني او حاصلخېزې ځمکې کې هم برکت

واچوه چې تا مونږ ته د هغې وعدې سره سم راکړې ده چې زموږ د نیکونو سره دې کړې وه.

د خښتن ځانگړی قوم

۱۶) نن تاسو ته خپل خښتن خدای حکم کوي چې د هغه ټولو قوانینو ته غاړه کېږدئ. نو په وفاداری سره او د زړه له کومې هغو ته غاړه کېږدئ. ۱۷) نن تاسو اقرار وکړ چې خښتن ستاسو خدای دی. تاسو وعده کړې ده چې د هغه اطاعت به کوئ، د هغه د ټولو قوانینو څخه به پیروي کوئ او د هغه په ټولو حکمونو باندې به عمل کوئ. ۱۸) خښتن د خپلې وعدې سره سم نن دا اقرار کړی دی چې تاسو د هغه ځانگړی قوم یئ او تاسو ته حکم کوي چې د هغه ټولو قوانینو ته غاړه کېږدئ. ۱۹) خښتن به ستاسو قوم د نورو ټولو قومونو څخه چې هغه پیدا کړي دي، لوی کړي او ستاسو صفت او عزت به کيږي. تاسو به د خښتن د وعدې سره سم د هغه خپل قوم یئ.»

د عیبال په غره باندې د قربانۍ ځای

۲۷) ۱) بیا موسی د اسراییلو د مشرانو سره ولاړ و او خلکو ته یې وویل: «هغو ټولو حکمونو ته غاړه کېږدئ چې زه یې نن تاسو ته درکوم. ۲) - ۴) تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شئ او هغې خاورې ته به ورننوځئ چې ستاسو خښتن خدای وعده کړې ده چې تاسو ته به یې درکوي. دا هغه خدای دی چې ستاسو نیکونو یې عبادت کاوه. دا غني او حاصلخیزه خاوره ده. څنگه چې هغې

خاورې ته ورننوځئ، نو د عييال غره ته لاړ شئ. هلته لويې لويې تيرې ودرې او د گچ اخېر ورته ورکړئ. بيا په هغو باندي دا ټول قوانين وليکئ. (۵) په هغه ځای کې د قرباني ځای جوړ کړئ، خو د داسې تېرو څخه په کې کار مه اخلئ چې د اوسپنيز سامان په وسيله پرې کړل شوې وي، (۶) ځکه تاسو چې خپل څښتن خدای ته د قرباني ځای جوړوئ، بايد د داسې تېرو څخه جوړ شي چې پرې کړل شوې نه وي. هلته بايد تاسو سوځېدونکې نذرانې وړاندې کړئ (۷) او هلته بايد خپلې د سلامتې نذرانې قرباني کړئ او هغه وخورئ او د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشحالي وکړئ. (۸) په هغو تېرو باندي چې د گچ اخېر ورته ورکړل شوی دی، په بنکاره ډول د خدای د قوانينو ټولې خبرې وليکئ.»

(۹) بيا موسی او لاوي کاهنانو د اسراييلو ټول قوم ته وويل: «ای د اسراييلو خلکو، غلي شئ او غوږ ونيسئ. نن تاسو د خپل څښتن خدای قوم شؤ. (۱۰) نو د هغه اطاعت کوئ او د هغه د ټولو قوانينو څخه چې زه يې نن درکوم، پيروي کوئ.»

د سرغړونې په خاطر لعنتونه

(۱۱) په هماغه ورځ موسی د اسراييلو قوم ته امر وکړ: (۱۲) «کله چې تاسو د اردن د سيند څخه تېر شؤ، دغه قبيلې دې د جرزيم په غره باندي ودرېږي چې قوم ته برکتونه اعلان کړي: شمعون، لاوي، يهودا، يساکار، يوسف او بنيامين. (۱۳) د روبين، جاد، اشير، زبولون، دان او نفتالي قبيلې به د عييال په غره باندي ودرېږي او لعنتونه به اعلان کړي. (۱۴) لاويان به د اسراييلو ټول قوم ته په لوړ اواز سره

١٥ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د تیرې، لرگي یا د فلز څخه بت جوړوي او په پټه د هغه عبادت کوي. څښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووایي: آمین!

١٦ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل مور او پلار درناوی نه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووایي: آمین!

١٧ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې هغه تیرې بېخایه کوي چې د گاونډي د جايداد حد ورباندې په نښه کيږي.

ټول قوم به په ځواب کې ووایي: آمین!

١٨ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې ړانده ته غلطه لار وربښايي.

ټول قوم به په ځواب کې ووایي: آمین!

١٩ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې پردي خلک، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو څخه محروموي.

ټول قوم به په ځواب کې ووایي: آمین!

٢٠ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل پلار د
بنځې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار سپکوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢١ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د حیوان سره
جنسي اړیکې ساتي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٢ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې سکه
یا ناسکه خور سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٣ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې
خوانبې سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٤ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې په پټه قتل
کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٥ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د یو بې گناه
کس د قتلولو دپاره پیسې اخلي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمين!

۲۶ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د څښتن د دې ټولو قوانينو اطاعت نه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمين!

د اطاعت کولو په خاطر برکتونه

(لاويان ۲۶: ۳- ۱۳ او تثنيه ۷: ۱۲- ۲۴)

۲۸ ۱ که چېرې تاسو په وفاداري سره د خپل څښتن خدای

اطاعت وکړئ او د هغه د ټولو امرونو څخه چې زه يې نن درکوم

پيروي وکړئ، هغه به ستاسو قوم د نړۍ د نورو ټولو قومونو څخه

لوی کړي. ۲ د خپل څښتن خدای اطاعت کوئ، نو دا ټول

برکتونه به ستاسو شي. ۳ څښتن به ستاسو په ښارونو او پټيو کې

برکت واچوي. ۴ څښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، پرېمانه فصلونه

او ډېرې پادې او رمې درکړي. ۵ څښتن به ستاسو د غلو دانو په

فصلونو او په هغو خوړو کې برکت واچوي چې تاسو يې د هغو

فصلونو څخه تياروئ. ۶ څښتن به ستاسو په هر کار کې برکت

واچوي.

۷ کله چې ستاسو دښمنان په تاسو باندې حمله کوي، څښتن به

ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړئ. هغوی به د

يوې لارې څخه حمله کوي، خو هرې خواته به ستاسو څخه تښتي.

۸ ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي او

ستاسو گودامونه به د غلو دانو څخه ډک کړي. هغه به تاسو ته په هغه
 ځمکه کې چې تاسو ته یې درکوي برکت درکړي. (۹) که چېرې
 تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او د هغه هر امر په ځای
 کړئ، هغه به د خپلې وعدې سره سم ستاسو څخه خپل ځانگړی قوم
 جوړ کړي. (۱۰) بیا به د دنیا ټول قومونه وويني چې څښتن تاسو د
 خپل قوم په توگه غوره کړي یی او هغوی به ستاسو څخه ووپرېږي.
 (۱۱) څښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، ډېر حیوانات او پرېمانه
 فصلونه په هغې خاوره کې درکړي چې ستاسو د نیکونو سره یې
 وعده کړې وه چې تاسو ته به یې درکړي. (۱۲) هغه به په سم وخت
 د خپلو غني اسماني ذخيرو څخه په تاسو باران ووروي او ستاسو په
 ټولو کارونو کې به برکت واچوي، ترڅو تاسو ډېرو قومونو ته پور
 ورکړئ، خو د هېڅ قوم څخه به څه شی په پور نه اخلئ. (۱۳) که
 چېرې تاسو د څښتن هغو ټولو امرونو ته چې زه یې نن درکوم په
 وفادارۍ سره غاړه کېږدئ، ستاسو څښتن خدای به ستاسو قوم د
 نورو قومونو په منځ کې پیرو نه بلکې مشر کړي، تاسو به تل بريالي
 یی او هېڅکله به نه ناکامېږئ. (۱۴) خو تاسو باید هېڅکله او په
 هېڅ ډول د دغو امرونو څخه سرغړونه ونه کړئ او نه د نورو خدایانو
 عبادت او خدمت وکړئ.

د نافرمانۍ نتیجه

(لاويان ۲۶: ۱۴ - ۴۶)

(۱۵) خو که چېرې تاسو د خپل څښتن خدای نافرمانی وکړئ او په
 وفادارۍ سره د هغه د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه چې زه یې نن

دركوم پيروي ونه كړئ، دا ټول لعنتونه به په تاسو باندې راشي. (۱۶)
خبنتن به ستاسو په بنارونو او پټيو باندې لعنت ووايي. (۱۷) خبنتن
به ستاسو د غلو دانو په فصلونو او په هغو خوړو باندې لعنت ووايي
چې تاسو يې ورڅخه تياروئ. (۱۸) خبنتن به تاسو ته د لږو
اولادونو، خرابو فصلونو او لږو پادو او رمو په دركولو سره په تاسو
باندې لعنت ووايي. (۱۹) خبنتن به ستاسو په هر كار باندې لعنت
ووايي.

(۲۰) كه چېرې تاسو بد كارونه وكړئ او خبنتن رد كړئ، هغه به تر
هغه وخته پورې ستاسو په هر كار كې افت، وارخطايي او تكليف
رامنځته كوي ترڅو تاسو زر او په پوره توگه تباه شئ. (۲۱) هغه به
تر هغه وخته پورې تاسو په دوامداره ناروغيو باندې اخته كوي،
ترڅو ستاسو څخه هېڅوك په هغې خاورې كې پاتې نه شي چې
تاسو به يې زر ونيسئ. (۲۲) خبنتن به تاسو په ساري ناروغيو،
پرسوب او تېبې باندې اخته كړي. هغه به وچكالي او چناسكې
رامنځته كړي او سوځوونكې باد به رانازل كړي چې ستاسو فصلونه
له منځه يوسي. دا افتونه به په تاسو باندې تر هغه وخته پورې وي،
ترڅو مړه شئ. (۲۳) باران به هېڅ نه وريږي او ستاسو ځمكه به د
اوسپنې په شان كلکه شي. (۲۴) د باران په ځای به خبنتن د گردونو
او شكو توفانونه تر هغه وخته پورې په تاسو باندې نازلوي، ترڅو
تاسو تباه شئ.

(۲۵) خبنتن به ستاسو دښمنانو ته په تاسو باندې بری وركړي. تاسو
به د يوې لارې څخه په هغوی باندې حمله کوئ، خو د هغوی څخه

به هرې خواته تنبتي او كله چې د دنيا ټول خلك دا پېښې وويني
 چې په تاسو باندې تېرېږي، نو هغوی به سخت ووېرېږي. (۲۶) كله
 چې تاسو مړه شئ، مرغان او وحشي حيوانات به راځي او ستاسو
 مړي به خوري او هېڅوك به نه وي چې هغوی وشړي. (۲۷) څښتن
 به په تاسو باندې دانې راوخېږوي لكه څنگه چې هغه په مصريانو
 باندې راخېږولي وې. هغه به ستاسو په بدنونو باندې زخموڼه راپيدا
 كړي. تاسو به د داغونو څخه ډك شئ او خارښت به درباندي
 ولگيږي، خو هېڅ علاج به يې نه وي. (۲۸) څښتن به تاسو لېوني
 كړي، هغه به تاسو ړانده او وارخطا كړي. (۲۹) تاسو به په رڼا ورځ د
 ړانده په شان لاس او پښې وهئ او خپله لاره به نه شئ پيدا كولاى.
 په خپل هېڅ كار كې به نه بريالى كيږي. په تاسو باندې به تل ظلم
 كيږي او لوټل كيږي به او هېڅوك به نه وي چې مرسته درسره
 وكړي. (۳۰) تاسو به د يوې پېغلې سره كوژدن كوي، خو بل سړى به
 په زور د هغې سره ځملي. تاسو به كور جوړوي، خو هېڅكله به په
 كې ونه اوسېږئ. تاسو به د انگورو باغ كړئ، خو هېڅكله به د هغه
 انگور ونه خورئ. (۳۱) ستاسو غويان به ستاسو په مخكې حلال
 كړاى شي، خو تاسو به د هغو غوښه ونه خورئ. خره به مو په زور
 بېول كيږي او تاسو به ورته گوري، خو بېرته به تاسو ته نه دركول
 كيږي. ستاسو دښمنان به ستاسو پسونه بوځي او هېڅوك به نه وي
 چې مرسته درسره وكړي. (۳۲) ستاسو زامن او لورگانې به ستاسو په
 مخكې پرديو خلكو ته د غلامانو په توگه وركول كيږي. هره ورځ به
 تاسو خپلې اوبنكې تويوي او بېخايه به خپلو اولادونو ته سترگې په
 لاره يې چې راستانه به شي. (۳۳) يو پردى قوم به ستاسو ټول

فصلونه چې تاسو په ډېر زحمت سره کرلي دي اخلي، خو تاسو به د دوامداره ظلم او بدې روپې څخه پرته هېڅ شی تر لاسه نه کړئ. څه چې تاسو وینئ هغه به دومره وپروونکي وي چې تاسو به لېوني شئ. (۳۵) څښتن به تاسو ته داسې سزا درکړي چې د سر څخه نیولې تر پښو پورې د دردناکو دانو څخه ډک شی چې هېڅ علاج به یې نه وي.

(۳۶) څښتن به تاسو او هغه پاچا چې تاسو به یې غوره کړئ، پرېږدي چې یو داسې پردي هېواد ته د اسیرانو په توګه بوتلل شئ چې نه تاسو او نه ستاسو نیکونو پېژانده. هلته به تاسو د داسې خدایانو عبادت کوئ چې د لرګیو او تیرو څخه جوړ شوي وي. (۳۷) په هغو هېوادونو کې چې څښتن به تاسو په کې خپاره کړي، د هغو ځایونو خلک به د دې پېښو په لیدلو سره چې په تاسو باندې تېرېږي له وېرې ولرزیږي او په تاسو باندې به ملنډې وهي. (۳۸) تاسو به په پوره اندازه تخم وکړئ، خو لږ حاصل به ورپېی، ځکه چې ملخان به ستاسو فصلونه وخورې. (۳۹) تاسو به د انگورو باغونه جوړ کړئ او د هغو ساتنه به وکړئ، خو انگور به ورڅخه راټول نه کړئ او د هغو شراب به ونه څښئ، ځکه چې تاګونه به چینجې وخورې. (۴۰)

ستاسو په وطن کې به په هرځای کې د زیتونو ونې شنې کیږي، خو د هغو په تېلو باندې به خپل ځانونه غوړ نه کړئ، ځکه چې زیتون به د پخېدلو څخه مخکې راغورځیږي. (۴۱) تاسو به زامن او لورګانې ولرئ، خو هغوی به له لاسه ورکړئ، ځکه چې هغوی به د جنګي اسیرانو په توګه بوتلل شي. (۴۲) ستاسو ټولې ونې او فصلونه به د ملخانو له خوا له منځه یووړل شي. (۴۳) هغه پردي خلک چې

ستاسو په خاوره کې اوسېږي، هغوی به نور هم شتمن او قدرتمند شي، خو تاسو به نور هم بې وزلي او کمزوري شئ. (۴۴) هغوی به پیسې ولري چې تاسو ته یې په پور درکړي، خو تاسو به هېڅ شی نه لرئ چې هغوی ته یې په پور ورکړئ. په پای کې به هغوی ستاسو مشران شي.

(۴۵) که چېرې تاسو د هغو ټولو قوانینو چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي اطاعت ونه کړئ، نو هغه به دا ټول افتونه په تاسو باندې نازل کړي. دا افتونه به تر هغې پورې په تاسو باندې وي ترڅو تباہ شئ. (۴۶) دا به د تل دپاره په تاسو او ستاسو په اولادې باندې د څښتن د قضاوت نښه وي. (۴۷) څښتن تاسو ته په هر لحاظ برکت درکړ، خو تاسو په خوشحاله زړونو د هغه خدمت ونه کړ. (۴۸) په دې خاطر به څښتن ستاسو دښمنان راولیږي چې په تاسو باندې حمله وکړي او تاسو به د غلامانو په توګه د هغوی خدمت کوئ. تاسو به وږي، تږي، لوخ او د هر شي دپاره به حاجتمند یئ. څښتن به ستاسو دښمنان دې ته پرېږدي چې په تاسو باندې سخت ظلم وکړي، ترڅو مړه شئ. (۴۹) څښتن به د دنیا د بل سر څخه ستاسو په خلاف یو داسې قوم راولي چې تاسو به یې په ژبه نه پوهېږئ. هغوی به د عقاب په شان په تاسو باندې رانښکته شي. (۵۰) هغوی به بې رحمه وي او په هېچا به رحم نه کوي، نه په ځوانانو او نه په زړو خلکو. (۵۱) هغوی به ستاسو حیوانات او فصلونه واخلي او تاسو به د لوږې څخه مړه شئ. هغوی به تاسو ته هېڅ غلې دانې، شراب، د زیتونو تېل، پادې او رمې پرېږدي او تاسو به مړه شئ. (۵۲) هغوی به ټول ښارونه چې په هغه خاوره کې دي چې خپل څښتن خدای

يې درکوي کلابند کړي او هغه لوړ او قوي دېوالونه به راوغورځوي چې تاسو ورباندې ډاډه یئ.

۵۳ د هغو تکلیفونو له امله چې ستاسو دښمنان به یې د محاصرې په وخت کې په تاسو باندې راولي، تاسو به دومره وږي شئ چې حتی خپل اولادونه به چې خپل خښتن خدای درکړي دي هم وخورئ. ۵۴-۵۵ حتی تر ټولو مهربان او نرم سپری به هم د محاصرې په وخت کې دومره وږي شي چې د نورو خوړو د نشتوالي له امله به د خپلو اولادونو غوښې وخوري. هغه به خپل ورور یا خپلې ښځې ته چې مینه ورسره کوي او خپلو پاتې اولادونو ته د هغې د ورکولو څخه په کلکه انکار کوي. ۵۶-۵۷ حتی تر ټولو مهربانه او زړه سواندې ښځه چې دومره شتمنه وي چې د نازه خپله پښه په ځمکه نه ږدي، هغه به هم همداسې چلند وکړي. کله چې دښمن د هغې ښار کلابند کړي، هغه ښځه به دومره وږي شي چې په پټه به خپل نوی زېږېدلی ماشوم او د هغه پېروان هم وخوري. هغه به خپل مېړه چې ورسره مینه کوي یا خپل نور اولادونه په هغې کې شریک نه کړي.

۵۸ که چېرې تاسو د خدای د ټولو قوانینو څخه چې په دې کتاب کې لیکلي دي په وفاداری سره اطاعت ونه کړئ او د خپل خښتن خدای د جلالې او هیبتناکه نوم درناوی ونه کړئ، ۵۹ هغه به تاسو او ستاسو اولاده په وپروونکو بلاگانو او داسې خطرناکو ناروغيو اخته کړي چې علاج به یې نه کېږي. ۶۰ هغه به په تاسو باندې هغه ټولې ناروغۍ راولي چې په مصر کې ورڅخه وېرېدلې او هېڅکله به

روغ نه شی. (۶۱) حتی هغه به تاسو په هر ډول ناروغیو او بلاګانو باندې چې د خدای د قوانینو په دې کتاب کې ورڅخه یادونه نه ده شوې، هم اخته کړي او تباہ به شی. (۶۲) که څه هم یو وخت ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زیات ؤ، خو ستاسو څخه به یوازې خو تنه ژوندي پاتې شي، ځکه چې تاسو د خپل خښتن خدای اطاعت ونه کړ. (۶۳) لکه څنګه چې خښتن خوشحاله ؤ چې ستاسو سره نېکي وکړي او ستاسو شمېر زیات کړي، همداسې به هغه خوشحاله شي چې تاسو له منځه یوسي او تباهي درباندې راولي. تاسو به د هغې خاورې څخه چې زر به یې ونیسئ بیخي وویستل شی.

(۶۴) خښتن به تاسو د دنیا د یو سر څخه تر بل سره پورې په ټولو قومونو کې خپاره کړي او هلته به د داسې خدایانو عبادت کوی چې د لرګیو او تیرو څخه جوړ شوي وي، د داسې خدایانو چې نه تاسو او نه ستاسو نیکونو مخکې د هغو عبادت کړی وي. (۶۵) تاسو به په هېڅ ځای کې ارامي نه مومئ، تل به د کور په ارمان یئ. خښتن به تاسو په اندېښنو، ناامیدی او مایوسی کې غرق کړي. (۶۶) ستاسو ژوند به تل په خطر کې وي. تاسو به شپه او ورځ سخت وپېرئ او د مرګ په دوامداره وېره کې به ژوند کوی. (۶۷) تاسو چې هر شي ته گورئ، نو زړونه به مو د وېرې د لاسه درزیري. هر سهار به وایئ، کاشکې شپه وای او هره شپه به وایئ، کاشکې سهار وای. (۶۸) خښتن به تاسو بېرته په کشتی ګانو کې مصر ته ولېږي که څه هم هغه ویلي وو چې تاسو به هېڅکله نه مجبوره کېږئ چې بیا هلته لاړ شی. هلته به تاسو د دې هڅه کوی چې خپل ځانونه په خپلو دښمنانو

باندې د غلامانو په توگه خرڅ کړی، خو هېڅوک به تاسو نه اخلي.»

په موآب کې د اسراییلو سره د څښتن لوظ

۲۹ ﴿۱﴾ دا د هغه لوظ شرطونه دي چې څښتن موسی ته حکم کړی ؤ چې د اسراییلو د خلکو سره یې د موآب په خاوره کې وکړي. دا د هغه لوظ څخه بېل ؤ چې څښتن د هغوی سره د سینا د غره سره کړی ؤ.

﴿۲﴾ موسی د اسراییلو ټول خلک راوغوښتل او ورته ویې ویل:

«تاسو په خپله ولیدل چې څښتن په مصر کې په فرعون، د هغه په

درباریانو او د هغه په ټول هېواد باندې څه وکړل. ﴿۳﴾ تاسو هغه

هیبتناکه بلاگانې، معجزې او هغه عجیبه کارونه ولیدل چې څښتن

کړي وو. ﴿۴﴾ خو تر نن ورځې پورې هغه تاسو دې ته نه یی

پریښي چې په هغه څه باندې پوه شی چې په تاسو باندې تېر شوي

دي. ﴿۵﴾ څښتن څلوېښت کاله تاسو ته په دښته کې لارښوونه وکړه

او په دې موده کې ستاسو کالي او خپلی هېڅ زاړه نه شول. ﴿۶﴾

تاسو د خوراک دپاره ډوډۍ نه درلودله او نه مو د څښاک دپاره

شراب درلودل، خو څښتن تاسو ته ځانگړي خواړه برابر کړل د دې

دپاره چې تاسو په دې باندې پوه شی چې هغه ستاسو خدای دی.

﴿۷﴾ کله چې مونږ دلته راغلو، د حشبون پاچا سیحون او د باشان

پاچا عوج په مونږ باندې حمله وکړه. خو مونږ هغوی ته ماتې ورکړه،

﴿۸﴾ د هغوی خاوره مو ونيوله او هغه مو د روپین او جاد د قبیلو او

منسي د نیمې قبیلې ترمنځ ووېشله. ﴿۹﴾ د دې لوظ د ټولو شرطونو

څخه په وفاداري سره اطاعت وکړئ، ترڅو تاسو په خپل هر کار کې بریالي اوسئ.

١١-١٢) نن تاسو ټول یعنی ستاسو قبیلوي مشران، سپین ږيري او مامورین، ستاسو نارینه، ښځې او ماشومان او هغه پردي خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او ستاسو دپاره لرگي ماتوي او اوبه درته راوړي، د خپل څښتن خدای په حضور کې ولاړ یئ. ١٢) تاسو نن دلته د دې دپاره ولاړ یئ چې په هغه لوظ کې شامل شئ چې خپل څښتن خدای یې ستاسو سره کوي او د هغه شرطونه قبول کړئ. ١٣-١٥) په دې لوظ کې څښتن دا وعده کړې ده چې تاسو به د هغه قوم یئ او هغه به ستاسو خدای وي. دا وعده هغه اول ستاسو د نیکونو یعنی ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره کړې وه او هماغه وعده نن ستاسو سره کوي. خو دا یوازې ستاسو سره نه بلکې ستاسو د اولادې سره یې هم کوي.

١٦) ستاسو په یاد دي چې په مصر کې مو څنگه ژوند کاوه او څنگه د نورو قومونو د سیمې په لاره باندې تېر شولو. ١٧) تاسو د هغوی د کرکې وړ بتان ولیدل چې د لرگیو، تیرو، سپینو او سرو زرو څخه جوړ شوي وو. ١٨) پام کوئ چې هېڅ سړی، ښځه، کورنی یا قبيله چې نن دلته ولاړ دي، زمونږ د څښتن خدای څخه به مخ نه اړوي او نه به د نورو قومونو د خدایانو عبادت کوي. که چېرې ستاسو څخه کوم یو د بتانو عبادت کوي هغه به د داسې بوتې په شان وي چې ترڅه او زهرجنه مېوه نیسي. ١٩) گورئ چې نن باید دلته داسې څوک نه وي چې د دې لوظ خبرې واوري او بیا هم خپل ځان

ته دا ډاډگېر نه ورکړي چې حتی که چېرې هغه په سرزوری سره هم په خپله لاره لار شي، د هغه هر کار به په بڼه ډول په مخ ځي. داسې کار به تاسو ټول بڼه او بد یوشان تباہ کړي. (۲۰) څښتن به داسې سړی ونه بڅښي، بلکې د هغه په ضد به د هغه قهر او غضب راوپارېږي او هغه ټول افتونه به چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي په هغه باندې نازلېږي، ترڅو څښتن د هغه نوم او نښان د ځمکې د مخ څخه ورک کړي. (۲۱) څښتن به د اسراییلو ټولو قبیلو ته هغه یو عبرت وگرځوي او د هغو ټولو لعنتونو سره سم به په هغه باندې افت نازل کړي چې په هغه لوظ کې شامل دي چې د څښتن د شریعت په دې کتاب کې لیکل شوی دی.

(۲۲) - (۲۳) څښتن به ستاسو هېواد په ناروغیو او افتونو باندې ووهي. ستاسو اولاده او د لېرې هېوادونو پردي خلک به وويني چې ستاسو خاوره د مالگې او گوگړو په یوه سوځوونکې دښتې بدله شوې ده چې هلته نه څه کرل کېږي، نه به تېغونه وهي او نه به په کې څه راشنه کېږي. ستاسو ځمکه به د سدوم، عموره، ادمه او زبوییم د ښارونو په شان وي چې کله څښتن سخت په قهر شو او هغه یې له منځه یووړل. (۲۴) بیا به د ټولې نړۍ خلک داسې پوښتنې کوي: «څښتن ولې د هغوی په هېواد باندې داسې وکړل؟ د دې سخت غضب دلیل څه دی؟» (۲۵) او ځواب به داسې وي: «دا ځکه چې دې خلکو د خپلو نیکونو د څښتن خدای لوظ مات کړی دی، هغه لوظ چې څښتن د هغوی سره هغه وخت کړی ؤ چې کله یې هغوی د مصر څخه راوويستل. (۲۶) هغوی د نورو خدایانو عبادت کاوه چې مخکې یې هېڅکله نه ؤ کړی او څښتن د هغو عبادت منع کړی ؤ.

٢٧ نو خښتن په خپل قوم باندې په قهر شو او د هغوی په خاوره باندې يې هغه ټول افتونه نازل کړل چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٨ خښتن سخت په قهر شو او د خپل سخت قهر په وخت کې يې هغوی د خپلې خاورې څخه وويستل او پردی خاورې ته يې وشړل او هغوی اوس هم هلته دي.

٢٩ ځينې داسې خبرې شته چې زمونږ خښتن خدای زمونږ څخه پټې ساتلې دي، خو هغه خپل شريعت راته ښکاره کړی دی او مونږ او زمونږ اولاده بايد د تل دپاره د هغه شريعت اطاعت وکړو.

خښتن به تاسو بېرته خپلې خاورې ته راولي

٣٠ ١ تاسو ته مې اوس د برکت او لعنت د غوره کولو حق درکړی دی. کله چې په تاسو باندې دا ټولې پېښې وشي او تاسو د هغو قومونو په منځ کې ژوند وکړئ چې خپل خښتن خدای هلته شړلي يی، نو زما هغه خبره به در په ياده شي. ٢ که چېرې تاسو او ستاسو اولاده بېرته خښتن ته رجوع وکړئ او د زړه له کومي د هغه د ټولو حکمونو چې نن يې درکوم اطاعت وکړئ، ٣ بيا به خپل خښتن خدای په تاسو باندې رحم وکړي. هغه به تاسو د هغو قومونو څخه چې تاسو يې په کې خپاره کړي يی، بېرته راولي او بېرته به مو نېکمرغه کړي. ٤ حتی که تاسو د دنيا په بل سر کې هم اوسئ، ستاسو خښتن خدای به تاسو راپيدا کړي او بېرته به مو راولي، ٥ ترڅو ستاسو اولاده بيا هغه خاوره تر لاسه کړي چې يو وخت د هغوی نیکونه په کې اوسېدل. هغه به ستاسو اولاده د خپلو

نيكونو څخه نوره هم نېکمرغه او زياته کړي. (۶) تاسو او ستاسو اولادې ته به خپل څښتن خدای منونکي زړونه درکړي، ترڅو د زړه له کومي د هغه سره مينه وکړئ او په هغه خاوره کې خپل ژوند وکړئ. (۷) هغه به دا ټول لعنتونه ستاسو په دښمنانو باندې چې ستاسو څخه يې کرکه کوله او تاسو يې ځورولئ، راولي (۸) او تاسو به بيا د څښتن او د هغه د ټولو حکمونو اطاعت کوئ چې زه يې نن درکوم. (۹) څښتن به تاسو ته په خپلو ټولو کارونو کې زيات برياليتوبونه درکړي. تاسو به ډېر اولادونه او حيوانات ولرئ او ستاسو پتي به پرېمانه فصلونه کوي. هغه به ستاسو په نېکمرغه کولو باندې هماغسې خوشحاله وي لکه څنگه چې ستاسو د نيکونو په نېکمرغه کولو باندې خوشحاله و، (۱۰) خو تاسو به مجبور يئ چې د څښتن اطاعت وکړئ او د هغو ټولو قوانينو څخه پيروي وکړئ چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي. تاسو به مجبور يئ چې د زړه له کومي هغه ته رجوع وکړئ.

مرگ نه بلکې ژوند غوره کړئ

(۱۱) هغه امرونه چې نن يې تاسو ته درکوم په هغو باندې پوهېدل او عمل کول ډېر سخت کار نه دی. (۱۲) هغه امرونه پورته په اسمان کې نه دي، ترڅو تاسو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: «څوک به پورته وڅېړي چې هغه مونږ ته لاندې راوړي، ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟» (۱۳) نه هغه د بحيرې په بلې غاړې باندې دي، ترڅو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: «څوک به د بحيرې څخه تېر شي چې هغه مونږ ته راوړي، ترڅو هغه واورو

او عمل ورباندې وکړو؟ (۱۴) نه، دا حکمونه تاسو ته نژدې دي. هغه ستاسو په خوله او ستاسو په زړونو کې دي، نو تاسو باید ورباندې عمل وکړئ.

(۱۵) نن زه تاسو ته د نېکمرغۍ او بدبختۍ او ژوند او مرگ د غوره کولو حق درکوم. (۱۶) که چېرې تاسو د خپل خښتن خدای حکمونو ته چې زه یې نن درکوم غاړه کېږدئ، که چېرې د هغه سره مینه وکړئ، اطاعت یې وکړئ او د هغه د ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ، بیا به تاسو نېکمرغه شئ او یو لوی قوم به درڅخه جوړ شي. تاسو ته به خپل خښتن خدای په هغه خاوره کې چې تاسو به یې زر ونیسئ، برکت درکړي. (۱۷) خو که چېرې سرغړونه وکړئ او غوږ ورته ونه نیسئ او نور خلک تاسو بې لارې کړي او د نورو خدایانو عبادت وکړئ، (۱۸) نو تاسو به تباه شئ. زه تاسو ته اوس همدلته خبرداری درکوم. تاسو به په هغه خاوره کې چې د اردن د سیند په بلې غاړې باندې پرته ده او زر به یې ونیسئ، ډېره موده ژوند ونه کړئ. (۱۹) زه اوس تاسو ته د ژوند او مرگ، د خدای د برکت او لعنت د غوره کولو حق درکوم او زه ځمکه او اسمان د دې خبرې دپاره شاهدان نیسم چې تاسو کوم شی غوره کوئ. تاسو ژوند غوره کړئ، ترڅو تاسو او ستاسو اولاده ژوندي پاتې شئ. (۲۰) خپل خښتن خدای ته پوره وفادار اوسئ، د هغه سره مینه کوئ او څه چې درته وایي هغه کوئ. یوازې خښتن دی چې ژوندون ورکولای شي. هغه به تاسو ته په هغه خاوره کې چې ستاسو د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې وعده کړې ده، زیات عمر درکړي.»

۳۱ (۱) موسی د اسراييلو د قوم سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ

(۲) او ويې ويل: «زه اوس د يوسلو شل کالو په عمر يم او نور د دې توان نه لرم چې ستاسو مشري وکړم او څښتن ماته ويلي دي چې ته به د اردن د سيند څخه تېر نه شې. (۳) ستاسو څښتن خدای به په خپله ستاسو په مخکې روان وي او هغه قومونه به چې هلته اوسېږي له منځه يوسي، ترڅو تاسو د هغوی خاوره ونيسئ. لکه څنگه چې څښتن ويلي دي، يوشع به ستاسو مشر وي. (۴) څښتن به هغه خلک داسې له منځه يوسي لکه څنگه چې هغه د اموريانو پاچاهانو سيحون او عوج ته ماتې ورکړه او د هغوی هېواد يې وران کړ. (۵) څښتن به تاسو ته په هغوی باندې بری درکړي او تاسو بايد د هغوی سره هماغه شان عمل وکړئ لکه څنگه چې ما درته ويلي دي. (۶) قوي او زړور اوسئ. د هغوی څخه مه وپرېږئ. ستاسو څښتن خدای به تل ستاسو سره روان وي او تاسو به هېڅکله يوازې نه پرېږدي او تاسو به نه هېروي.»

(۷) بيا موسی يوشع راوغوښت او د اسراييلو د ټول قوم په حضور کې يې ورته وويل: «قوي او زړور اوسه. د هغې خاورې په نيولو کې به ته د دغو خلکو مشري کوي چې څښتن يې د هغوی د نيکونو سره وعده کړې ده. (۸) څښتن به په خپله تاته لارښوونه کوي او درسره مل به وي. هغه به ستا سره مرسته کوي او تا به يوازې نه پرېږدي. نو جرات له لاسه مه ورکوه او مه وپرېږه.»

د شریعت د حکمونو لوستل

۹ نو موسی د شریعت حکمونه ولیکل او هغو لای کاهنانو ته چې د خښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه او د اسراییلو ټولو مشرانو ته یې ورکړل. ۱۰ موسی هغوی ته داسې امر وکړ: «د هر اووم کال په اخر کې یعنې کله چې د پورونو د بخښلو کال راځي هغه د جونگرو په اختر کې په لوړ اواز لولئ. ۱۱ دا په هغه وخت کې د اسراییلو قوم ته لولئ کله چې هغوی د خښتن خدای د عبادت دپاره هغه ځای ته راځي چې هغه یې ټاکي. ۱۲ ټول سړي، ښځې او ماشومان او هغه پردي خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي راوغواړئ، ترڅو هرڅوک هغه واوري او د خپل خښتن خدای درناوی کول زده کړي او په وفاداری سره د هغه د ټولو قوانینو څخه پیروي وکړي. ۱۳ په دې ډول به ستاسو اولاده چې د خپل خښتن خدای شریعت یې نه دی اورېدلی، واوري. نو هغوی به ټول ژوند په هغه خاوره کې چې تاسو به یې زر د اردن د سیند په بله غاړه ونیسئ، د خښتن اطاعت کول زده کړي.»

موسی ته د خښتن وروستنی لارښوونې

۱۴ بیا خښتن موسی ته وویل: «ستا د مړینې وخت رانژدې شوی دی. یوشع راوغواړه او سپېڅلې خېمې ته یې راوله، ترڅو هغه د اسراییلو مشر وټاکم.» موسی او یوشع خېمې ته لاړل ۱۵ او خښتن هغوی ته هلته د ستني په شان ورپېڅې کې چې د خېمې د دروازې په سر باندې ولاړه وه، ښکاره شو.

١٦ خښتن موسی ته وویل: «ته به زر مړ شي او ستا د مړینې څخه وروسته به خلک زما سره بې وفايي وکړي او هغه لوظ به مات کړي چې ما د هغوی سره کړی دی. هغوی به ما پرېږدي او په هغه هېواد کې به چې هغوی ورداخلېږي د پرديو خدايانو عبادت کوي. ١٧

کله چې داسې وشي، نو زه به په هغوی باندې په قهر شم، د هغوی څخه به مخ واړوم او هغوی به تباه شي. ډېر هیبتناکه افتونه به په هغوی باندې نازل شي او هغوی به په دې پوه شي چې دا پېښې ځکه ورباندې راځي چې زه یعنې د هغوی خدای نور د هغوی سره نه یم. ١٨

په هغه وخت کې به زه د هغوی سره د مرستې کولو څخه انکار وکړم، ځکه چې هغوی بد کار کړی دی او د نورو خدايانو عبادت یې کړی دی.

١٩ موسی او یوشع، اوس دا روحاني سندره ولیکئ. موسی، هغه اسرايیلیانو ته ورزده کړه. که چېرې هغوی دا سندره زده کړه، نو هغوی به پوه شي چې زه ورڅخه څه غواړم چې ویې کړي او هغوی سره به کومه بهانه نه وي چې زما د امر څخه سرغړونه وکړي. ٢٠

لکه څنګه چې مې د هغوی د نیکونو سره وعده کړې ده، زه به هغوی دې غني او حاصلخېزې ځمکې ته بوځم. څومره خواږه چې هغوی غواړي هلته به ورته ورسېږي او هغوی به ارام ژوند لري. خو هغوی به زما څخه مخ واړوي او د نورو خدايانو عبادت به کوي. هغوی به زما څخه منکر شي او زما لوظ به مات کړي ٢١ او ډېر هیبتناکه افتونه به ورباندې نازل شي. خو بیا هم دا سندره به ویل کېږي او دا به د هغوی په ضد یوه نښه وي. حتی اوس، مخکې له دې چې زه هغوی هغه هېواد ته بوځم چې ما یې د ورکولو وعده ورسره کړې ده،

زه پوهېرم چې هغوی څه پلان سنجوي.»

۲۲ په هماغه ورځ موسی سندرې ولیکله او د اسراییلو قوم ته یې ورزده کړله.

۲۳ بیا څښتن د نون زوی یوشع مشر وټاکه او ورته ویې ویل:

«قوي او زړور اوسه. ته به د اسراییلو قوم هغه هېواد ته بوځې چې ما یې د هغوی سره وعده کړې ده او زه به ستا سره مل یم.»

۲۴ موسی د شریعت حکمونه په کتاب کې ولیکل او پام یې کاوه

چې څه شی ورڅخه پاتې نه شي. ۲۵ کله چې هغه وزگار شو، نو هغه هغو لایو کاهنانو ته چې د څښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه داسې وویل: ۲۶ «د شریعت دا کتاب یوسئ او د خپل څښتن

خدای د لوظ د صندوق په څنگ کې یې کېږدئ. دا کتاب به د دې

خبرې یو ثبوت وي چې تاسو پوهېږئ چې څښتن ستاسو څخه څه غواړي چې ویې کړئ. ۲۷ زه په دې پوهېرم چې هغوی څومره

سرزوري او سرکښ خلک دي. هغوی زما د ژوندانه په دوران کې د

څښتن په وړاندې سرکښي کړې ده او زما د مړینې څخه وروسته به

نور هم سرکښه شي. ۲۸ خپل ټول قبیلوي مشران او مامورین زما

په مخکې راټول کړئ، ترڅو هغوی ته دا خبرې وکړم. زه به ځمکه او

اسمان د اسراییلو د قوم په وړاندې خپل شاهدان ونیسم. ۲۹ زه په

دې پوهېرم چې زما د مرگ څخه وروسته به قوم بیخي فاسد شي او

د هغې لارې څخه به چې ما ورته حکم کړی دی وگرځي. د وخت

په تېرېدلو سره به هغوی د افت سره مخامخ شي، ځکه چې هغوی به

څښتن د هغو کارونو په سبب چې هغه منع کړي دي په قهر کړي.»

٣٠) بيا موسی ټوله سندره وويله او د اسراييلو ټول قوم ورته غوږ نيولی ؤ.

٣٢) ١) ای ځمکې او اسمانه زما خبرې واورئ

واورئ په غور سره چې زه څه وایم

٢) زما تعلیم دې راپرېوځي لکه څاڅکو د باران په شان

او په ځمکه دې راپرېوځي لکه د پرڅې په شان

د باران په شان دې اوري زما خبرې په تنکیو بوټو باندې

د نري باران په شان دې وورېږي تنکیو وانښو باندې

٣) زه به کړمه د څښتن د نوم ستاینه

او بیانوي دې لویي خپل قوم د هغه

٤) څښتن دی د قوي گټ په شان

دي کامل او عادلانه یې ټول کارونه

ستاسو خدای دی وفادار او دی رښتینی

کړي کارونه هغه سم او بانصافه

خو تاسو یی بې وفا او لایق نه یی د دې ۵

چې اوسئ قوم د هغه

ستاسو قوم دی گناهکار او چلباز قوم

ای کم عقلو بې شعوره خلکو ۶

ایا دا لار ده چې خښتن سره کوی دا چلند؟

ستاسو پلار دی او هغه ستاسو خالق دی

دی جوړ کړی هغه ستاسو څخه قوم

وکړئ فکر د تېر شوي وخت په هکله ۷

هغه وخت چې دی تېر شوی ډېر پخوا

وکړئ پوښتنې خپل مور او خپل پلار نه چې څه وشول

وکړئ پوښتنې له سپین بریرو د تېر وخت په هکله

قومونو ته ورکړې خدای تعالی دي خپلې ځمکې ۸

هغه ټاکلي دي ځایونه د قومونو د اوسېدو په خاطر

مقررې کړې يې هر قوم ته ساتونکې فرښتې

خو هغه غوره کړه خپل ځان ته اولاده د يعقوب ٩

هغه وموندل په دښته کې هغوی ١٠

چې سرگردانه گرځېدل

يوه خوشې او يوه داسې صحرا

چې زيات بادونه لري

ده ساتنه د هغو کړه او په هغوی يې کاوه پام

د خپلو سترگو د کسيو په شان

څښتن دی لکه عقاب چې خپله ځاله ساتي ١١

او الوتل کوي په سر باندې د خپلو بچو

څښتن تيار دی تل چې خپاره کړي خپل وزرونه

او چې راوښي خپل خلک چې کله لويږي هغوی

په سفر کې د خپل قوم مشري وکړه ١٢

خپله څښتن يوازې

مرسته نه وه د هغه سره د بل خدای

څښتن پرېښودل هغوی چې حکومت وکړي (۱۳)

د کنعان په لوړو ځمکو باندې

او څه چې پټیو کې شنه کېدل دوی به خوړل

هغه هغوی ته د گټونو منځ کې شات ورکړل

د زیتون ونې یې شوې شنې په ډبرینه ځمکه

د هغوی غواگانو او وزو به ورکولې شیدې او مستې (۱۴)

هغوی لرل ډېر بڼه پسونه او وزې او پادې

او هغوی لرل ډېر بڼه غنم او شراب

د څښتن قوم شتمن شو خو یاغي شو (۱۵)

هغوی چاغ وو او خوړله یې ډوډۍ ډېره

هغوی واپراوه مخ له خپل خالق خدای نه

او هغوی رد کړ خپل قوي ژغورونکی

په غضب کړلو څښتن بت پرستی د هغوی (۱۶)

په خپلو بدو عملونو يې راوپاراوه قهر د هغه

هغوی وړاندې قربانی کړلې پېریانو ته (۱۷)

خوشې خدایانو ته چې هېڅکله يې کومک

ورسره نه دی کړی

هغو نویو خدایانو ته چې هېڅکله يې نیکونو

عبادت د هغو نه و کړی

هغوی هېر کړلو خپل خدای (۱۸)

خپل قوي ژغورونکی

هغه څوک چا چې ژوند ورکړی دوی ته

چې څښتن کله دا ولیدل په قهر شو (۱۹)

او کړل يې رد خپل زامن او خپلې لونې

هغه وویل زه نور نه کومه مرسته د هغوی (۲۰)

بیا به وگورم څه کيږي په دې قوم

چې دی سرزوری او بې وفا

٢١ راپارولى زما قهر دى هغوى خپلو بتانو په سبب

راپارولى يې غيرت دى زما د خپل تش په نامه

خدایانو په سبب

داسې خدایان دي هغه چې رښتیني نه دي

نوزه به کار واخلم د یو تش په نامه قوم څخه

چې یې کړم په قهر

زه به غیرت د دوی راوپاروم د ناپوهانو په قوم

٢٢ زما قهر به د اور په شان لمبې ووهي

او فصلونه به په ځمکه باندې وسوځوي

هغه به ورسپري د مړو دنیا ته

او وسوځوي به بنیادونه د غرو

٢٣ نه ختمېدونکي افتونه به نازل کړم په هغوى باندې

او خپل ټول غشي به گوزار کړم په هغوى باندې

٢٤ د لورې او تبې نه به مړه شي هغوى

د هيبتناكو ناروغيو نه به مړه شي هغوى

زه به نازل كړمه وحشي حيوانات

چې حمله وكړي په هغوى باندې

او زه به نازل كړم زهرجن ماران

چې هغوى وچيچي

په سبب د جنگ به مړي وي پراته كوڅو كې (۲۵)

او په كورونو به راپرېوځي وحشت

مړه به شي پېغلي او ځوانان

نه به كوچنيان پاتې شي نه به سپين ږيري

ما به بيخي واى تباه كړي هغوى (۲۶)

ترڅو چې پاتې نه واى د هېچا ياد كې هغوى

خو زه د دې نه وېرېدم چې دېنمان به د هغوى (۲۷)

وايي چې وركړې ماتې زما قوم ته هغوى

خو دا زه وم چې په خپله مې هغوى ته ماتې وركړه

اسراييل دى يو بې شعوره قوم (۲۸)

هېڅ عقل نشته دوى كې

په دې نه پوهيږي دوى چې ولې ماتې وخوړله (۲۹)

په دې نه پوهيږي دوى چې څه ورپېښ شول

د اسراييلو زرو تنو ولې ماتې وخوړله (۳۰)

د دښمن د يوه تن له لاسه

او لس زرو وخوړله ماتې له دوه تنو څخه؟

خپل څښتن خداى و اړولى خپل مخ له هغوى

هغوى پريښي و خپل قوي خداى

دښمنان د دوى پوهيږي چې دي كمزوري (۳۱)

د هغوى خپل خدايان

او قوي نه دي د اسراييلو د خداى په شان

د سدوم او عموره په شان فاسد دي دښمنان د هغوى (۳۲)

هغوى دي هغو تاكونو په شان چې نيسي زهرجن

او ترخه انگور

داسې شرابو په شان چې وي جوړ شوي (۳۳)

د چمچه مار له زهرو

دا خښتن ته دي په یاد چې څه وکړل (۳۴)

دښمنانو د هغوی

هغه کوي انتظار سمې موقعې ته

چې ورته ورکړي سزا

څښتن به واخلي بدله له هغوی (۳۵)

او سزا به ورکړي ورته

وخت به راشي د هغوی د پرزېدلو

رانژدې ده د هغوی د تباهی ورځ

چې کله وویني څښتن (۳۶)

چې قوت د ده د قوم دی له منځه تللی

نو د هغوی سره به وکړي انصاف

کله چې وويني څښتن

چې څومره بې وزلي دي هغوی

هغه به وکړي زړه سوی په هغو خلکو باندې

چې خدمت د هغه کاندې

۳۷ بیا به څښتن وکړي پوښتنه داسې له خپله قومه څخه

چېرته دي هغه قوي خدایان چې مو باور پرې درلود؟

۳۸ تاسو هغوی ته ورکوله د خوراک دپاره

د خپلو قربانیو وازگه

او د څښاک دپاره مو شراب ورکول

اوس پرېږدئ چې دوی راشي

او کومک درسره وکړي

او راشي چې ساتنه ستاسو وکړي

۳۹ ایا په دې نه پوهېږئ؟

یوازېنې خدای یمه زه چې بل خدای نشته

مرگ او ژوند دی زما په لاس کې

تپي کول او روغول دي زما په لاس کې

او نه شي کولای هېڅوک مخالفت زما د کار سره

لکه څنگه چې زه يمہ تل ژوندی خدای (۴۰)

زه خپل لاس پورته کوم او دا وعده کومه

زه به تېره کړم خپله ځلانده توره (۴۱)

او زه به وکړم انصاف

زه به د خپلو دښمنانو څخه واخلم بدل

او هغو خلکو ته به ورکړم سزا

څوک چې کرکه کړي له ما

وبه څخېري د دوی وينه زما د غشو څخه (۴۲)

او وبه وژني زما توره هغه خلک

چې مخالفت کړي زما

زه به ټول اسيران مړه کړم

او زه به پرې کر مه سرو نه

د دښمنانو د مشرانو

ای اسمانونو! خوشحالي وکړئ د خښتن د قوم سره (۴۳)

ټولو خدایانو! وکړئ سجده د خښتن په مخکې

هغه د خپلو دښمنانو څخه اخلي بدل

چا چې وژلی دی قوم د هغه

هغه پاکوي د خپل قوم ځمکه د هغې ناپاکی څخه

چې پیدا شوې په سبب د گناهونو د دوی

موسی دا سندره وویله، ترڅو د اسراییلو خلک یې (۴۴) - (۴۵)

واوري او یوشع ورسره مرسته وکړه. کله چې موسی وزگار شو، (۴۶)

هغه وویل: «تاسو به خامخا د دغو ټولو امرونو اطاعت کوئ چې نن

ما درکړي دي. دا خپلو اولادونو ته تکراروئ، ترڅو هغوی په

وفاداری سره د خدای ټولو قوانینو ته غاړه کېږدي. (۴۷) دا تعلیم

تسې خبرې نه دي بلکې ستاسو ژوند دی. د هغه په وسیله کولای

شئ چې په هغه خاوره کې پوره موده ژوند وکړئ چې د اردن د سیند

په بلې غاړې باندې پرته ده او تاسو به یې زر ونیسئ.»

موسی د نبو د غره په سر باندې مړ کېږي

٤٨ په هماغه ورځ خښتن موسی ته وویل: ٤٩ «د عباریم غرونو ته چې د اریحا ښار ته مخامخ د مواب په خاوره کې دي، لاړ شه. د نبو غره ته وروخپڙه او د کنعان خاورې ته وگوره چې زه به یې زر د اسراییلو قوم ته ورکړم. ٥٠ ته به په هغه غره باندې مړ شې لکه څنگه چې ستا ورور هارون د هور په غره باندې مړ شو او د خپلو نیکونو سره یوځای شو. ٥١ ځکه چې تاسو دواړو زما سره د اسراییلو د قوم په حضور کې د مریبه د چینې سره د صین په دښته کې چې د قادش ښار ته نژدې ده بې وفايي وکړه. زه خدای یم، خو تاسو هلته د اسراییلیانو په مخکې زما سره داسې د عزت او درناوي له مخې چلند ونه کړ چې زه یې لایق یم. ٥٢ ته به هغه خاوره چې زه یې د اسراییلو قوم ته ورکوم د یو لېرې ځای څخه ووينې، خو هغې ته به وړداخل نه شې.»

موسی د اسراییلو قبیلو ته برکتونه ورکوي

٣٣ ١ دا هغه برکتونه دي چې د خدای پیغمبر موسی د خپل مرگ څخه مخکې د اسراییلو قوم ته ورکړل:

٢ خښتن راغی د سینا له غره نه

هغه راپورته شو ادوم باندې د لمر په شان

او وځلېده د فاران له غره نه په خپل قوم باندې

د هغه سره وې لس زره فرښتې

او په بني لاس کې يې د اور لمبه وه

څښتن مينه کوي د خپل قوم سره ۳

او ساتنه کاندې د هغو خلکو چې د هغه

نو مونږ ټيټپرو د هغه پښو ته

او کوو يې د امرونو اطاعت

مونږ اطاعت کوو د هغه شريعت ۴

چې راکړی موسی

چې ده قيمتي شتمني زمونږ د قوم

کله چې راټول شول مشران او قبيلې د اسراييلو ۵

نو څښتن شولو پاچا د هغوی

موسی د روښن د قبيلې په اړه داسې وويل: ۶

روښن دې هېڅکله له منځه نه ځي

که څه هم چې قبيله د دوی کوچنی ده

هغه د يهودا د قبيلې په اړه داسې وويل: (۷)

ای خښتنه! ته فریاد د هغوی واوره

چې کوي یې د کومک دپاره

بېرته یوځای کړه هغوی نورو قبیلو سره

ته لاسونه کړه قوي د يهودا

د دښمنانو مقابل کې د هغوی مرسته کوه

هغه د لاوي د قبيلې په اړه داسې وويل: (۸)

ای خښتنه تا ورکړي دي اوريم او تميم

لاويانو ته يعنې خپل وفادارو خادمانو ته

تا وازمايل په مسا کې هغوی

او رښتيني دې ثابت کړل هغوی

د مریبه د چينې څنگ کې

هغوی وښودله تاته وفا زیاته (۹)

د مور او پلار، خویندو او ورونو اولادونو څخه

ستا امرانو ته هغوی کښنوده غاړه

او شول پاتې وفادار د ستا د لوظ سره

هغوی ستا قوم ته زده کوي ستا د قانون اطاعت ۱۰

هغوی ږدي خوشبويي ستا په حضور کې

او سوځېدونکې نذرانې ستا قربانگه باندې

مرسته وکړه د هغوی د قبيلې سره څښتنه ۱۱

چې قوي شي

خوشحاله اوسه د هغوی د کارونو څخه

له منځه يوسه ټول دښمنان د هغوی

هغوی مه پرېږده چې بيا سر کړي راپورته

هغه د بنيامين د قبيلې په اړه داسې وويل: ۱۲

دا ده هغه قبيله چې کړي مينه ورسره څښتن تعالی

هغه اوسېږي د هغوی د غونډيو منځ کې

او ټوله ورځ کوي ساتنه د هغوی

١٣ هغه د يوسف د اولادې په اړه داسې وويل:

خښتن دې ووروي پرڅه د هغوی په ځمکه

او برکت دې واچوي د ځمکې لاندې اوبو کې

١٤ د هغوی ځمکه دې شي ډکه هغو مېوو نه

چې پخې شوې وي په لمر باندې

او شي دې غني د هر موسم

په ډېرو بڼو مېوو باندې

١٥ پخوانۍ غونډۍ دې پټې د هغوی شي

په ډېرو بڼو مېوو کې

١٦ د هغوی ځمکه دې شي ډکه ټولو نعمتونو څخه

هغه خښتن دې د هغوی سره نېکي وکړي

چې شو ښکاره په سوځېدونکي بوتې کې

دا برکتونه دې نازل شي د يوسف په اولادې باندې

ځکه رهبر و هغه د خپلو ورونو منځ کې

١٧ په قوت کې دی یوسف لکه غويي په شان

د وحشي غويي د بنکرو په شان

د هغه بنکرونه دي د منسي زرگونه خلک

او د افرایم دي لس گونه زره خلک

نور قومونه وهي هغو بنکرونو باندې

او تېل وهي هغوی د دنیا اخري سرته

١٨ هغه د زبولون او یساکار د قبیلو په اړه داسې وویل:

زبولون دې وي خوشحاله تجارت کې په بحیرې باندې

او خپل وطن کې دې شي ډېر د یساکار دولت

١٩ هغوی رابولي نورې قبیلې خپل غره ته

او وړاندې کوي هلته سمه قربانۍ

لاسته راوړي هغوی خپل دولت له بحیرو څخه

او د بحیرې د غاړې شگو څخه

٢٠ هغه د جاد د قبیلې په اړه داسې وویل:

ودې شي ستاينه د خدای

چې يې پراخه د هغوی سيمه کړه

لکه زمري په شان جاد وباسي انتظار

چې مته يا کوپړی کړي غوڅه د بنکار

هغوی د ځان دپاره واخيستله بڼه بڼه ځمکه (۲۱)

د يو مشر برخه ورکړل شوه هغوی ته

کله راتول چې شول مشران د اسرايلو

کېښوده غاړه د جاد خلکو

قوانينو او حکمونو د څښتن ته

هغه د دان د قبيلې په اړه داسې وويل: (۲۲)

دان د زمري بچی دی

چې په باشان کې د خپل غاړه څخه

وهي ټوپونه خپل دښمن پسې

هغه د نفتالي د قبيلې په اړه داسې وويل: (۲۳)

ډپر برکت دی نفتالي سره د خښتن د نېکۍ

د هغوی ځمکه رسي د جليل له بحيرې نه

تر جنوبه پورې

هغه د اشیر د قبیلې په اړه داسې وویل: (۲۴)

نسبت نورو قبیلو ته ډپر برکت دی د اشیر د قبیلې سره

هغه دې غوره اوسي د خپلو ورونو منځ کې

او د هغه ځمکه دې وي ډکه د زيتون له تېلو

په هغو دروازو دې وشي ساتنه د هغه د ښارونو (۲۵)

چې اړمونه وي د اوسپنې او برنجو په کې

او ژوند دې کوي هغه همېشه امن کې

ای د اسراییلو خلکو! هېڅ یو خدای نه دی (۲۶)

زمونږ د خدای په شان

هغه سپرپرې د اسمان په ورېځو

د خپل شوکت او شانه سره

چې راشي تاسو ته کومک دپاره

٢٧ ابدې خدای زمونږ د پتېدلو ځای دی

هغه نيسي مونږه په ابدې غېږه کې

خدای کړل لېږې دبنمنان ستاسو

ستاسو له مخې څخه

او درته ويې ويل چې تباہ کړئ هغوی

٢٨ نو اولاده د يعقوب کوي په سوله کې ژوند

دي په امن هغوی په داسې خاوره کې

چې ده ډکه د غلو او د شرابو څخه

او چېرته چې پرڅه له اسمانه څخه

ورکوي اوبه ځمکې ته

٢٩ اسراييلو! تاسو څومره بختور يئ

چې هېڅوک نشته لکه ستاسو په شان

يو داسې قوم چې څښتن ژغورلی

د دې دپاره چې دفاع وکړي ستاسو څخه

او بری درکاندي

څښتن په خپله ستاسو سپر او ستاسو توره ده

رحم دپاره به راځي دښمنان ستاسو

او زاري به کوي

او تاسو تر پښو لاندې کوی به هغوی

د موسی مرگ

۳۴ ﴿۱﴾ موسی د موآب د ډاگونو څخه د نبو غره ته وخوت،
یعنې د پیسگاه د غره سرته چې د اریحا په ختیځ کې دی. هلته ورته
څښتن ټوله خاوره یعنې د جلعاد سیمه د دان تر ښاره پورې، ﴿۲﴾ د
نفتالي ټوله سیمه، د افرایم او منسي سیمې، د مدیترانې تر بحیرې
پورې د یهودا ټوله سیمه، ﴿۳﴾ د یهودا جنوبي برخه او هغه ډاگ
ورونښود چې د صوغر څخه تر اریحا پورې چې د خرما د ونو ښار
دی، رسیږي. ﴿۴﴾ بیا څښتن موسی ته وویل: «دا هغه خاوره ده
چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه چې د هغوی
اولادې ته به یې ورکړم. ما ته پرېښودلې چې هغه وویښې، خو ته به د
اردن د سیند څخه تېر نه شې او هلته به ورننه نه وځي.»

٥ نو لکه څنگه چې څښتن ويلي وو، د څښتن خدمتگار موسی هلته د موآب په خاوره کې مړ شو. ٦ هغه د موآب په هغې دره کې ښخ کړای شو چې د بیت فغور ښار ته مخامخ وه. خو تر نن ورځې پورې هېڅوک نه پوهیږي چې موسی چېرته ښخ شوی دی. ٧ موسی یوسلو شل کلن ؤ چې مړ شو، د هغه بدن لا قوي ؤ او د سترگو نظر یې هم ښه ؤ. ٨ د اسراییلو قوم د موآب په ډاگونو کې دېرش ورځې د هغه دپاره وژړل.

یوشع د اسراییلو مشر کیږي

٩ موسی د خپل مرگ څخه مخکې د نون د زوی یوشع په سر باندې خپل لاسونه کېښودل او هغه یې د خپل ځان په ځای وټاکه. څښتن هغه د حکمت څخه ډک کړ. د اسراییلو قوم د یوشع اطاعت کاوه او په هغو حکمونو باندې یې عمل کاوه چې څښتن هغوی ته د موسی په وسیله ورکړي وو.

موسی یو لوی پیغمبر ؤ

١٠ په اسراییلو کې هېڅکله د موسی په شان پیغمبر نه دی پیدا شوی. څښتن د هغه سره مخامخ خبرې کولې. ١١ بل هېڅ پیغمبر داسې لویې معجزې نه دي ښودلې لکه څنگه چې څښتن موسی رالېږلی ؤ چې د فرعون، د هغه د درباریانو او د مصر د ټولو خلکو په حضور کې یې وښايي. ١٢ بل هېڅ پیغمبر داسې قدرت نه درلود چې هغه لوی او وپروونکي کارونه وکړي چې موسی د ټولو اسراییلیانو په مخکې وکړل.

تاسو پوښتنې لری؟ +1 807.700.9066

© افغانستان ۲۰۲۳ afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.